

Llibre de Festes

Pego 99

*Festes en honor
al Santissim Ecce Homo
Pego juny 1999*

SUMARI

COL·LABORACIONS:

- Un passeig per la cultura de Pego.
- El nou Arxiu i la partició de termes i províncies de 1877.
- La nostra memòria col·lectiva.
- Documents i Estudis pegolins VI, Pego i el seu parlar.
- Sobre la parada de St. Pere i el nou feudalisme.
- Informe sobre las excavaciones de urgencia realizadas en el Pla.
- Els nostres carrers.
- La Filosofia de la festa.
- Una vida per la docència, una història de l'ensenyança.
- La Mancomunitat de Serveis Socials de Pego, L'Atzúvia i Les Valls.
- Programació Cultural.
- La Casa de Cultura de Pego abre sus puertas a los artistas locales.
- Homenatge a un pintor empresari.

OPINIONS:

- El Santísimo Ecce Homo, revelador de la misericordia de Dios Padre.
- Algunos textos de la Sagrada Escritura y del Magisterio de la Iglesia en relación con el Sacramento del Matrimonio.
- El Santísimo Ecce Homo siempre en nuestro corazón.
- Confradía de la Oración del Huerto.
- Confradía del Stmo. Cristo de la Columna.
- Semana Santa 1999.
- Associació Ames de Casa, Consumidores y Usuarios «Lucentum».
- Associació Diabètics de Pego i Comarca.
- Agrupació Musical de Pego.
- Quintet de Metalls al Vent, Set anys fent Música.
- C. P. Rosalia Bondía.
- C. C. Pego.
- XXV Años de Tiro y Arrastre.

PROGRAMES:

- Programa General de Festes 1999.
- Programa d'actes dels Moros i Cristians
- Ordres d'eixidada les entrades de Moros i Cristians.

ENTITATS COL·LABORADORES:

Nota: Gracias per la vostra col·laboració, amb ella ha sigut possible realitzar aquest Llibre de Festes. Esperem que en els propers llibres les col·laboracions i opinions siguen més nombroses per tal de fer cada any un millor llibre de festes, sempre obert a tot tipus d'opinions.

A handwritten signature in black ink that reads "Sofia R." with a long horizontal line extending to the right.

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Lluís R.", with a long horizontal line extending to the right.

HIMNE A PEGO

És Pego nostra Pàtria
és Pego nostra llar
i amb idolatria
l'hem d'estimar.

És una vall molt fecunda
verger que mai no enganya
i el millor del món
li ho brinda a Espanya.

Per sa brillant història
valerós i lleial
es va guanyar la glòria
i un lloer immortal.

Per Pego, el nostre poble
tots hem de lluitar
millorant en cultura
i el seu nom elevar.

Treballem amb gran anhel
amb afany i ardor
llaurant la nostra terra
de gran esplendor.

És Pego nostra Pàtria
és Pego nostra llar
i amb idolatria
l'hem d'estimar.

HIMNE REGIONAL

Per a ofrenar noves glòries a Espanya,
tots a una veu, germans, vingau.

Ja en el taller i en el camp remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!

Pas a la Regió que avança
en marxa triomfal!

Per a tu la vega envia
la riquesa que atresora.

I és la veu de l'aigua càntic d'alegria
acordat al ritme de guitarra mora...

Paladins de l'Art t'ofrenen
ses victòries gegantines;
i als teus peus, Sultana,
tons jardins estenen
un tapís de murta i roses fines.

Brinden fruites daurades
els paradisos de les riberes;
pengen les arracades
baix les arcades de les palmeres.

Sona la veu amada
i en potentíssim, vibrant ressò,
notes de nostra albada
canten les glòries de la Regió.

Valencians: en peu alcem-se.
Que nostra veu, la llum salute
d'un sol novell.

Per a ofrenar noves glòries a Espanya,
tot a una veu, germans, vingau.

Ja en el taller i en el camp remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!

Flamege en l'aire nostra Senyera!
Glòria a la Pàtria!

Visca València!

VISCA!

VISCA!

VISCA!

Un any més aprofite per saludar-vos, com alcalde i veí de Pego, unes bones festes patronals i que aquestes servixquen com a vertader clam de llibertat i com a sincer vincle social que unixa cada dia més el nostre poble, la nostra cultura i, les nostres tradicions democràtiques.

CARLOS PASCUAL

Desde fa quatre anys tinc l'honor de ser el vostre Regidor de Festes i durant eixe temps he comprovat l'esforç que molts pegolins fan per a que totes les festes siguen d'un nivell altíssim; per això sempre m'he preocupat d'ajudar-vos el màxim possible i fer-ho realitat.

He d'agrair en nom de Pego el vostre servici i vos done les gràcies.

Bones Festes !

Juan Sastre Garcia
Regidoria d'Educació, Cultura i Festes.

Un passeig per la cultura de Pego

Què és la cultura?. Per a mi, la cultura és allò que fa possible la convivència entre les persones i el seu enteniment. Durant els quatre anys que he tingut l'honor de ser regidor d'aquesta àrea, he intentat que tots els pegolins hagen tingut les mateixes oportunitats d'arribar i sobretot participar de les infraestructures i serveis del vostre Ajuntament.

Com a referència, us donaré alguns exemples:

- Hem millorat notablement el Cinema, projectant pel·lícules novedoses i interessants, sobretot per al personal menut sense oblidar-nos dels adults.

- Hem promocionat les Setmanes Culturals com són: la de l'EPA, la de les Ames de Casa, la dels col·legis Rosalia Bondia, Carolina Sala, Sant Antoni i, el mes cultural de Carnestoltes al col·legi Ambra.

- S'han representat més obres de teatre que mai.

- Hem informatitzat la Casa de Cultura i Biblioteca Municipal, per a que tots tinguen al seu abast tota la informació actualitzada que proporciona INTERNET.

- Hem creat Aules noves a l'EPA, i d'entre elles hem potenciat l'ensenyança de la pintura ampliant els contractes dels professors i creant premis per a que els pegolins tinguen un incentiu per continuar fent art.

- Hem augmentat el premi del Certamen de Pintura Villa de Pego fins 1.000.000. de pessetes. Que'l fa ser el més important de tots els pobles de la Comunitat Valenciana.

- Hem ajudat als escultors i artistes donant-los facilitats per exposar o fins i tot adquirint les seves obres per a que puguen ser admirades en el poble.

- Hem potenciat totes les associacions culturals augmentant les subvencions i donant-los tota mena de facilitats per a poder desenvolupar les seves activitats.

- Hem adquirit dues Imatges per a la Junta Central de Setmana Santa.

- Hem restaurat llenços antics de la Capella de l'Ecce Homo i l'Església.

I entre altres estem realitzant tallers de ball, de restauració, alimentació,

A més a més, estem acabant l'ampliació de la Biblioteca i la creació d'un nou Arxiu Municipal i Històric. Estem estudiant la publicació de llibres que parlen sobre Pego i la seva història.

Hem iniciat l'estudi, recerca i determinació de totes les zones arqueològiques del terme municipal, per a que el poble conega les seves arrels i la seva història.

I estem oberts a totes les vostres idees i inquietuds, esperant complaure-vos de la millor manera possible.

Gràcies a tots vosaltres per què sense gent preocupada i amb ganes de treballar, la cultura no pot avançar.

Juan Sastre.

EL NOU ARXIU I LA PARTICIÓ DE TERMES I PROVINCIAS DE 1877.

Les conseqüències d'una injustícia històrica.

CODICIL D'UN POETA

Us llege, amics, senzillament,
els tres quefers humils de sempre:
viure (i menjar) amb decòrum cada dia;
si podeu, endegar cobejança i luxúria;
pensar (creure o dubtar)
en la certesa i les hipòtesis
de la mort de la carn
i la vida nova de l'ànima.

No hi ha res més a fer; ja basta.

La resta és literatura.

Pere Quart.

El temps inevitablement s'amaga baix l'estora d'un mil·lenni que ja mor. La societat, la nostra societat occidental, que no mesura el temps sinó que l'acota per entendre-lo, veu com l'arribada del Tercer Mil·lenni angoixa la sensibilitat del temps i l'espai. Sembla com si la por a l'any mil retornara en les consciències més pobres de la societat. La Història, formada pel temps, l'espai i les persones, ha creat i crea diàriament un bagatge documental que unes vegades s'oblida amb el pas de la memòria i altres queda patent en un document escrit, visual o sonor.

L'arxiu, és la cambra de la història, plena de finestres que dia a dia deixa entrar noves ànimes testimonials del pas del temps. Però l'arxiu, no és un cementeri de documents, com molta gent hi creu. L'arxiu, és el món de la memòria escrita, on viuen els testimonis dels nostres avantpassats, i on es refugia la història del nostre poble. Per tant, la nostra tasca ha d'anar encaminada a mantindre, ordenar i renovar la nostra història. Serà feina de les administracions ajudar a conservar aquest patrimoni cultural, com diu la nostra Constitució en l'article 46: "*Los poderes públicos garantizarán y promoverán el enriquecimiento del patrimonio histórico, cultural y artístico de los pueblos de España y los bienes que los integran, cualquiera que sea su régimen jurídico y su titularidad, la ley sancionará los atentados contra este patrimonio.*"

Hem de tenir en compte que la llavor i la tasca més immediata de qualsevol ciutadà és la de mantindre i assegurar el nostre patrimoni que servirà a les generacions futures, com a nosaltres ens ha servit el passat documental que deixaren i sapigueren guardar les anteriors generacions. Els arxius, segons la definició de Jenkinson (1947), són " documents acumulats per un procés natural en el curs de la tramitació dels assumptes de qualsevol tipus, públic o privat, en qualsevol data, i conservats després per a la seva consulta, baix la custòdia de les persones responsables dels assumptes en qüestió o pels seus successors".

L'arxiu ha d'estar considerat com una Institució, la qual té unes funcions definides pel mateix autor: 1) Organització i posada en servei de la documentació administrativa, durant el període de màxima utilitat per a la gestió administrativa de les oficines i per prendre decisions; 2) assegurar la transferència periòdica a l'arxiu dels documents que ja no són d'ús corrent per part de les oficines; 3) aplicar els principis i tècniques modernes de valoració per a, passat un temps, seleccionar els

documents que pel seu valor van a ser conservats indefinidament i rebutjar la resta; 4) classificar les fonts i mantindre ordenada la documentació en les seves distintes etapes, d'acord amb els principis de l'arxivística; 5) descriure la documentació per fer fàcil l'accés a la informació, mitjançant les tècniques de descripció documental i les noves tecnologies; 6) instal·lar adequadament els documents mitjançant locals i equipament que garantixquen la seva conservació íntegra en el temps; 7) assegurar aquestes funcions establint un reglament del servei de l'arxiu.

Aquesta Institució, ha d'estar al servei de : l'administració, els ciutadans i la investigació i la difusió cultural. La figura de l'arxiver, malgrat tot, ha estat i està un tant desprestigiada. Evoca, per a molts, el personatge més fosc en la cambra més fosca, respirant la pols dels llibres vells i ofegat pels armaris dantescos que sostenen el pes de la història. Però, aquesta visió, ha de canviar. Un arxiver, a banda de conèixer la història, sap les noves tècniques i tecnologies per al millor funcionament de l'arxiu, però sobretot, vols als llibres, els estima i els cuida per a que servixquen de suport per a l'estudi, la investigació o el oci del ciutadà. L'arxiver ha de ser útil ara per a una administració cada vegada més plena de documents que necessita arxivar i dispondre alhora d'un recurs a l'estudi de qualsevol any de la seva documentació generada. L'arxiver ha de ser un psicòleg dels documents, un sociòleg del temps i a vegades un jutge de la història. El nostre arxiu ha tingut un gran arxiver i al mateix temps cronista com va ser Carmel Giner i Bolufer, un entusiasta de la història que cau poc a poc en l'oblit conforme passa el temps. Un bohemí autodidacta al que tots tenim que agrair-li molt, i reconèixer d'una vegada per sempre el seu esforç per intentar descobrir la nostra història, el nostre poble. (De Carmel Giner ens parlarà Francesc Salvà Peretó, un gran conèixedor i biògraf de la vida i obra de Carmel "Telaranya"). També cal reconèixer, la tasca d'Evarist Caselles, que va reconstruir el inventari de Carmel Giner i va ordenar la documentació que anava camí del desordre i la brutícia. Ara que ja està fent-se el nou arxiu, crec que Carmel Giner estaria contentíssim, a ell no se li va fer, quina mala sort. Gràcies a Carmel Giner, a Bernardino Sastre, i altres, avui tenim quasi tota la història del nostre poble. El mateix poble, la seva gent, encarregada de la burocràcia administrativa del municipi dins del Consell o Ajuntament, al llarg del temps, amb la seva dedicació va lluitar per mantindre i previndre els nostres documents davant les guerres i les catàstrofes naturals. A tots ells, devem agrair-los el seu bon quefer que ens ha permet disposar de la nostra història desde mitjans del segle XV fins avui, amb moltes poques interrupcions cronològiques. Bó seria, crec jo merescut, que el nou Arxiu Municipal de Pego portara el nom de Carmel Giner i Bolufer.

Mentre em disposava a seguir les tasques mampreses per aquests dos pegolins, el fenomen marjal Pego-Oliva, esdevenia protagonista en els mitjans de comunicació, a l'hora que al poble el debat començava a resultar polèmic. De menut recorde, com un somni, allò que s'anomenaria la guerra de l'aigua, ho recorde per què tancaren tots els tallers i comerços per a anar tots junts a les Aigües, jo no sabia bé per què. Ara que em trobava entre la història de Pego, amb un entresol sota el despatx del Secretari Carmelo Sendra, la documentació relativa a la marjal anava mostrant-se com si vullgera que algú la mirara, semblava sentir-se protagonista de segona fila i pregava que algú l'estudiara amb un mica més de deteniment. El primer document que vaig trobar estava en una carpeta blava, vella, sense nom, i va aparèixer de sobte, sense que jo la buscara. La vaig obrir poc a poc, i vaig veure que es tractava de la partició de termes entre Oliva, Pego i l'Atzúvia de l'any 1877. En la mateixa carpeta hi havia altres documents relatius a la marjal, fet que em va fer sospitar el que després comprovaria, la relació íntima i personal entre la partició de termes i la problemàtica actual de la marjal. En aquella partició, Oliva va arribar a posar la fita al centre del riu Bullent, després dels intents de Pego de posar-la al Port del Collado. Però, que va passar anteriorment?; les mateixes actes anaven fent referència a la història de la marjal i les aigües, i la concatenació de documents

presagiava una extensa lectura i un profund estudi. No sabia, en un primer moment, si fugir o ser valent i enfrontar-me a la documentació. Trobe que vaig decidir la segona de seguida, després de prendre un glop d'aigua apressadament. Molta més documentació vaig arrebregar d'entre les fonts primàries de l'arxiu, i d'entre l'extensa bibliografia i escrits en el Llibre de Festes, i sobretot els estudis de José Costa Mas.

Jo sabia, que el terme acabava enfront del bar de les Aigües (més o menys), i també la província de València començava per allí, anunciada amb un cartell avui de color verd, però no li donava cap importància. Ara, després de consultar la documentació i tindre uns pocs anys més, comprenia que aquell cartell significava molt més del que em pensava. Comprenia també, que els nostres avantpassats van lluitar amb totes les seves forces per defensar tots els nostres drets històrics, i la preponderància política i burocràtica es va burlar de nosaltres, i que ara semblava que ens trobavem en una situació pareguda.

El 8 de gener de 1877 es van reunir les comissions provincials i municipals d'Oliva (València) i Pego i l'Atzúvia (Alacant) en les Aigües, per començar l'operació de partició de termes sobre la carretera que unia i uneix Oliva i Pego. Per començar, el perits demanaren a les comissions que presentaren tots els documents que tingueren respecte a l'establiment de termes o mollons. Ambdues comissions digueren que no tenien cap document particular sobre el tema en els seus arxius, i es decidiren a presentar altres tipus de documentació, diguem-li històrica. Oliva, sols va presentar una denúncia de l'encarregat de la carretera Oliva-Pego, el qual va trobar 14 metres més cap a Oliva el pal divisor que s'havia col·locat en 1867, en una diligència on les comissions de Pego i Alacant no van acudir, per la qual cosa, els d'Oliva i València l'havien col·locat subjectivament on els va parèixer. Res més va presentar Oliva, quina casualitat. Era l'hora de que Pego es defensara, i poc a poc, anaren presentant-se documents de caire històric, amb pocs dubtes sobre la seva veracitat. Primerament, es va presentar " **un testimonio sacado en 19 de agosto de 1807 por D. Pascual Sanz, vecino y residente de Gandia, de la escritura entregada en esta última ciudad, en 7 de octubre de 1722 delante del escribano José Toledo, en virtud de la qual el Excmo. D. Luis Ignacio Francisco de Borja Hernández de Córdoba Carros y Centelles, Duque de Gandia, Conde de Oliva... (senyor de Pego, per tant). Cedió mediante cobro de ciertos tributos a la villa de Pego el uso de las aguas llamadas de Bullent y Bullentó expresando que lo hacia en virtud de que dichas aguas nacian en término de Pego**". Oliva va rebutjar aquest document, argumentant que no constava en el Registre de la Propietat. Com podia existir en el registre de la propietat, si aleshores, no existia?. En segon lloc, Pego va presentar " **una copia en simple de la certificación librada el 13 de abril de 1807 por D. Miguel Giran escribano real y notario público, secretario del Ayuntamiento de Oliva, referente al acuerdo de dicha corporación el 17 de mayo de 1701, aprobando el reconocimiento practicado por las comisiones de Oliva y Pego el 10 de abril de 1701, por señalar, constituidas en el Port, la linea divisoria de términos con motivo de las dudas suscitadas por una denuncia de ganado, por cuyo acuerdo quedó determinado qué, el término cortaba comenzando por las Aguas por donde hay un colladito y un corral de colmenas y de allí tomando linea recta a Moscó**". Oliva ho va rebutjar de nou, per ser una còpia en simple. Pego va proposar que aquell document estaria en l'arxiu d'Oliva i es podria compulsar. Però, l'alcalde d'Oliva es va negar, manifestant que sols es tractava d'un document redactat pel secretari sense cap validesa definitiva.

En tercer lloc, es va presentar " **el expediente de posesión judicial en el cual consta el acto del juzgado de Pego de 15 de abril de 1836 en virtud del cual se mantiene, ampara y en caso necesario se reintegra la posesión de limpieza hasta el mar de los rios de Bullent y Racons y los desagües**

de las marjales del término llamado Vall de Ralla, Barranquet y Regalacho; introduciendose en término de Oliva para la limpieza de los márgenes de los rios". Aquest document que corroborava la cessió feta pel senyor el 1722, també va ser rebutjat per Oliva, ja que per a ells la netetja no portava amb ella el domini exclusiu i l'aprofitament de les aigües. Portava, la renúncia a la guarda costa, el 1722, les terres i les aigües pròximes al mar per a Oliva i Denia?. Per què avui aquesta zona és d'Oliva i Denia, si sols es va renunciar al manteniment de la vigilància en la costa.

La fita, es volia col·locar al marge esquerre del riu Bullent, però Oliva aniria més enllà, interessada en col·locar-la al centre del riu. Diu textualment el document que estem estudiant: " *En esta situación los peritos ingenieros comprendieron que la cuestión de aguas era asunto de vital importancia para los pueblos de Oliva y Pego, y que involucrado este asunto con el de la división de territorios y provincias, hacia más y más difícil toda avenencia*". Com que ningun poble volia que el riu quedara en terme adversari, les comissions anaven ara a reconèixer tots els mollons existents. En aquest moment, el problema anava a vindre a l'hora de determinar els mollons de 1867, que havien estat col·locats arbitràriament per Oliva, i Pego es negava a tota afirmació dels d'Oliva basades en aquesta partició anterior. Durant tota la setmana seguiren les tasques de descripció de mollons i les topogràfiques. El 15 de gener, entre aquelles caminates que realitzaven els comissionats, un fet curiós s'asomava demanant ser almenys tingut en compte: " *De la misma manera se determinaron todos los restos de mojones señalados por los prácticos de Oliva en lo alto del Collado por encima del barranco del Cocó de la Granota, cuyo Collado llamaban los de Pego de la Boticariera y en Tosal Roig; y desde allí se pasó a instancia del representante de Pego a determinar un punto en la vereda que hay en el Collado llano denominado de Montaner por los de Oliva, y de Elea por los de Pego, en donde según afirmaron los prácticos de este último pueblo se encontró el cadáver de un bandido apellidado Quico y en donde por ser la linea divisoria de términos ocurrieron dudas respecto a la jurisdicción de las autoridades que debian entender en el procedimiento, resolviéndose al fin que correspondia a los de Oliva por estar la cabeza del difunto en la jurisdicción de este último pueblo por más que la mayor parte del tronco se encontraba en la de Pego, sin que pudiera recordar con precisión la fecha de este acontecimiento acaecido proximately en el primer tercio del siglo actual*".

Seguiren les tasques de fixació de mollons divisoris del terme per part d'Oliva que anava fixant-los en la linea de fita que anava senyalant-se entre el barranc del Pla de Llidó i el del Pla de la Gotera. Des d'allí, caminaren al punt on segons els de Pego delimitava el terme: " **En el Pla de la Cueva de la Gotera para reconocer ciertas señales que dijeron existir como restos de mojón más antiguo en la linea que venia sosteniendo Pego desde el primer día o sea la recta desde el Collado del Puerto a Moscó, y reconocido que fue por todos los asistentes no se observaron otra cosa que varios pedazos de argamasa de distintas clases completamente sueltos del terreno donde aseguraban estuvo el mojón**". El molló definitivament es va fixar on pretenia Oliva, és a dir, en la part més alta del Barranc de les Fonts. La discussió prenia força de nou en el Port del Collado i Atzúvia s'unia a les protestes de Pego. Sostenien que la que sempre s'havia conegut per alt o penya Bascón o Moscó era la que es trobava a la dreta del Collado mirant de cara a la Serra Negra, i la que Oliva pretenia era la part esquerra que no era més que l'alt del Carritxar. El 18 de gener, es reuniren les comissions d'Oliva i Pego en el Port del Collado per traçar la linea divisòria de termes. Pego, deia, que si bé els terrenys que des del riu a la linea que anava a traçar-se avui estaven amillarades (registrades) en el terme d'Oliva, havien segut antigament del terme de Pego. Per a provar-ho, Pego va presentar una certificació expedida pel secretari de l'Ajuntament de Pego en data de 4 de gener de 1877, amb el vist i plau i segell de l'Alcaldia, en la que feia constar l'existència en l'arxiu de la dita secretaria d'un llibre de riquesa pública corresponent a l'any 1615, en el qual al foli 125 i amb el títol de Frances Alzina menor existia un tros de terra denominat " **el Port, lindando**

con el camino de Oliva, con tierras de Rafael Torra, con el tosal de les Forques, con el riu y con las fuentes de Bullent". També presentaren una altra certificació lliurada pel prevere de l'Església de la vila de Pego, en dia 17 de gener de 1877, que deia que en el llibre de defuncions de l'any 1845, al foli 207, constava que es va soterrar a Sebastià Corts, que segons les autoritats havia mort prop del riu Bullent.

A l'affí, va aconseguir Oliva posar la divisòria de termes al centre del riu Bullent. Com i per què, es va rebutjar tanta informació i documentació presentada per Pego?. Des d'aquell moment, les Aigües anaven a convertir-se en el punt de discòrdia entre els dos pobles, i poc a poc, anava comprnent allò de la guerra de l'aigua, que no comprenia de menut.

A principis dels anys setanta, la producció de l'arròs va decreixer en Pego. La fragmentació en petits troços de terra, la maquinària gens modernitzada, i el preu de l'arròs en mínims, anava a acabar amb la història d'un cultiu, d'un treball que des de molt antic venia fent-se a Pego. No podem dir, amb científicitat suficient, la data exacta del naixement de l'arròs en Pego, ja siga per la illegalitat de l'arròs des de Matí I l'Humà (1401-1403) o per l'odi a l'arròs que tenia Cabanilles per creure que fomentava el paludisme. Si que sabem, no obstant, que des de mitjans del segle XVIII començaren les fortes transformacions en la marjal, casi segur per al conreu de l'arròs. Nombroses transformacions al XIX, portaren l'arròs al cim de la producció, fins que la taronga li va llevar la preponderància a la gramínia. Des de que han tornat a voler cultivar l'arròs, els han denunciat els ecologistes i les institucions, per què?. La marjal, anava camí de convertir-se en paratge de cenill, brutícia, rates i les espècies no volien acostar-se a tan abandonat espai. Comprovat com està que el cultiu de l'arròs ajuda a mantindre l'ecosistema, com el temps ens ha demostrat, com pot ser que ens denunciem?. Un camp de Golf i nombroses construccions sobre dunes i deveses, per què no ha provocat la mateixa reacció?.

Sempre, durant tota la història, Pego havia guanyat tots els plets al voltant de les aigües i les marjals, amb la partició de termes estudiada en aquest article, vam perdre molta història. Com en tot i sempre, els diners, i els interesos establerts de la política, han demostrat que poden més que la història d'un poble i els seus drets, quina hipocresia.

Per acabar, i no omplir més pàgines d'aquest llibre de festes, dir-vos que el nostre arxiu és un dels més rics del País valencià, això hi ha que aprofitar-ho. Espere que amb la construcció del nou arxiu comence l'interés de fer un poc d'història del nostre poble, que de segur serà agraïda pels nostres futurs fills. Espere també, que tot el conflicte sobre la marjal, tinga una solució que no perjudique a ningú, i que vinga del cens i la raó, del diàleg i l'enteniment de les persones, que formen una societat democràtica i solidària, sense cap dubte. I que les autoritats no fagen ús de la preponderància política i burocràtica, com ho feren ara fa més de cent anys, no és moment en aquestes altures de la vida ser víctimes de la superioritat de ningú sobre qualsevol altra persona, això és propi d'altres temps, i que cal que anem rebutjant-ho.

Però com una consigna,
circula secretament
de mà en mà, per tot el poble,
una rosa de paper.

V.A. Estellés.

Joan Miquel Almela Cots, Llicenciat en Humanitats.

LA NOSTRA MEMÒRIA COL·LECTIVA.

La memòria forma part dels aspectes que defineixen el gènere humà. Recordar el passat ens proporciona informació sobre els nostres avantpassats amb la qual cosa podem conèixer com vivien, com treballaven. Tot junt ens permet reconèixer-nos com a successors seus, com a testimonis vivents de la nostra cultura, de la nostra forma de ser, i al mateix temps sentim la necessitat de transmetre-ho als qui vindran darrere de nosaltres.

Enguany es compleix el vint-i-cinqué aniversari de la mort de Carmel Giner Bolufer, per això amb aquest article recordarem, una vegada més, per què no, la figura i el treball d'un pegolí que dedicà part de la seva vida a fer-nos recobrar la nostra memòria, investigant, recopilant i publicant, quan podia, allò arplegat, per tal que els pegolins conegueren una miqueta més la seva història i sapieren com és d'important el passat del poble valencià i en conseqüència fer-nos estimar més la nostra llengua, sovint tan maltractada pels forasters i per desgràcia tan poc valorada per nosaltres mateixos.

De formació autodidacta, prengué interès per la història als primers anys de la seva adolescència en escoltar les històries que li contaven de les contrades pegolines, la versemblança de les quals es preocuparia de comprovar anys després llegint llibres i buscant en les fonts documentals dels arxius.

A partir de 1917 començà a publicar articles periodístics als diaris de València (*Las Provincias*, *Diario de Valencia*, *Semana Gráfica*), d'Alacant (*Diario de Alicante*, *La Voz de Levante*, *El Correo*) i al llarg de la dècada següent en diaris madrilenys (*Ahora*, *Estampa*, *La Voz*, *El Sol*). Aquesta afició la va fer compatible amb el seu treball d'ordenança de telègrafs. A partir de 1921 els seus escrits s'esforcen per donar a conèixer tot allò que estiguera relacionat amb Pego, fet que el durà a contribuir a la creació de dos setmanaris locals, exemples del periodisme casolà, en un període de deu anys, el primer dels quals va ser *La Voz de Pego* (1923). El primer número va aparèixer el mes de maig i naixia amb la pretensió de ser una publicació independent defensora dels seus interessos, així per exemple insistí molt en la millora dels mitjans de transport comarcals amb la creació d'una via ampla de ferrocarril que passara pel poble. L'altre va ser *Renovación* (1931).

Per motius laborals va estar destinat a diferents poblacions com Madrid (1925), València (1929), Ondara i altres destins estivals en diferents punts de la geografia espanyola fins que aplegada la seva jubilació l'any 1958 se'n tornà definitivament al seu estimat poble.

Durant el temps que va estar a Madrid se sentí atret pel pensament del polític Miguel Maura Gamazo, personalitat que durant la II República espanyola va ser ministre de la governació. El maurisme va ser un moviment que buscava els remeis per impedir que l'Estat i la societat anaren per camins ben diferents.

Acabada la Guerra Civil Espanyola (1936-39) s'encetà un període on van augmentar les col·laboracions periodístiques en nombroses revistes i diaris. Per raons d'espai no es pot fer una relació extensa de tots aquells escrits ni de totes les activitats que realitzà, per tant resumirem, això sí, fent constar que tractà molts i variats temes referits tant a la Prehistòria, l'Arqueologia, la Toponímia, com a l'Edat Mitjana, etapa històrica de la qual li agradava especialment el segle XIII ja que fou durant aquesta centúria quan les nostres terres van ser incorporades a la Corona d'Aragó a través de la figura mítica de Jaume I el Conqueridor. És també el moment en que s'interessà per la dominació musulmana, tant fou així que anys després signaria els seus treballs amb el pseudònim d'Alfàçar d'Ambrà.

Entre els anys 1942 i 1974 col·laborà més directament amb la Casa Consistorial aportant les seves investigacions ja que va rebre el càrrec de Primer Cronista Oficial de Pego. Gràcies al seu esforç va aparèixer el mes de juliol de 1942 el primer número de la revista *Bullentó* dedicada a les

festes del Santíssim Ecce Homo, patró de la vila, amb la pretensió que aquesta tinguera una periodicitat mensual, tanmateix per raons econòmiques només va poder eixir un sol número. Aquesta experiència fou el precedent immediat de l'actual **Llibre de Festes** el qual apareixerà dos anys més tard ja amb el seu nom definitiu editat per l'Ajuntament.

Com el seu interès anva en augment l'any 1946 va ser nomenat Delegat Comarcal del Servei d'Investigacions Prehistòriques de València i en passar dos anys més es va fer càrrec de forma continuada de la Biblioteca i de l'Arxiu Municipal, iniciant d'aquesta manera la classificació de la documentació que hi havia.

El 1947 publicà una comunicació sobre els jaciments arqueològics de Pego a Saitabi, revista d'arqueologia de la Universitat de València, també edità la **Topografia històrica de los valles de Pego**. Del mateix any és **Lo Jorn de la Sang** escrit en la nostra llengua, l'aprenentatge escrit de la qual s'esforçà per dominar i conèixer, tant interès prengué que dos anys després organitzà l'Escola Valenciana d'Acció Catòlica amb la intenció d'ensenyar a llegir i a escriure en valencià. Anys més tard publicaria també en valencià altres comunicacions presentades en diferents congressos com **L'onomàstica àrab, morisca i cristiana en la vall de Pego, durant els segles XV, XVI i XVII, també Identitat dels blavets-moriscos de les valls de Pego, expel·lits el 1609, i dels nous pobladors**.

En jubilar-se viatjà pel seu compte i de manera desinteressada a les ciutats de Barcelona, València i Madrid per escorcollar pels arxius i biblioteques amb la finalitat de catalogar tota aquella documentació que tinguera relació amb els pobles de les valls de l'entorn pegolí.

Durant els primers anys seixanta treballà per la celebració del "Setè Centenari de la creació de la Baronia de Pego" i publicà un opuscle a manera de repàs del seu treball realitzat titulat **45 años al servicio de Pego**.

Un altre aspecte a destacar de la seua tasca és el de l'esforç realitzat per aconseguir una major germanor entre els pobles, tant és així que el 1971 participà en les gestions per fer possible la vinguda al seu poble nadiu d'una representació de les autoritats i de la cultura d'un altre poble que tenia el mateix nom que el seu, però que es trobava a Portugal, es tractava de Pego d'Abrantes.

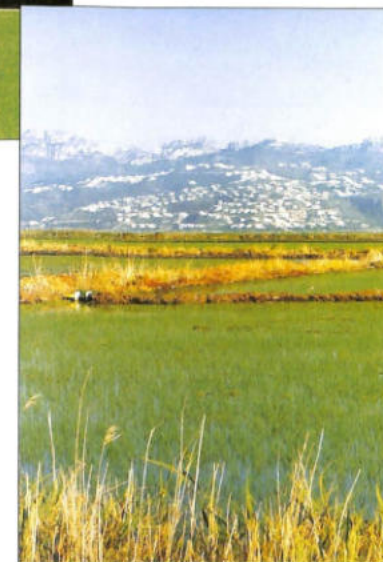
Encara escrigué una sèrie d'articles en una altra revista confeccionada de manera artesanal, la recordada **Pelagus**, revista mensual de la joventut pegolina de principis de la dècada de 1970, la qual tingué una primerenca etapa amb catorze números apareguts entre el mes de maig de 1971 i el mes de juny de l'any següent. Cal comentar que dels uet treballs que redactà, set foren en valencià i un dels quals era un conte de Nadal titulat " Les estrenes de Nadal. Conte per a xiquets i grans".

L'any 1973 confeccionà un conjunt de fitxes informatives sobre les valls Pegolines que foren incloses en els sis primers volums de la **Gran Enciclopèdia Valenciana**.

Era un home, per tant, que dedicà bona part de la seua vida a investigar els fets històrics d'uns homes i d'unes terres enfosquits durant molts segles. Ho feia tot per l'estima que sentia pel seu poble i per les tradicions que tant respectava però que anaven quedant en l'oblit.

Sobre la seua tasca Carmel Giner Bolufer (1901-1974) sempre adoptà una actitud molt humil, doncs ell mateix afirmava que només era "...un modest aficionat a la investigació històrica. Els únics títols que tinc són la força de voluntat i el desig de traure a la llum objectes soterrats i llevar la pols dels antics documents que es troben als arxius, per així conèixer el gloriós passat del nostre poble". Carmel afirmava que els documents d'arxiu li servien per "...evocar els fets històrics amb una mica de lirisme i fantasia".

Com a xicotet homenatge un carrer del seu poble porta el seu nom des de 1979.

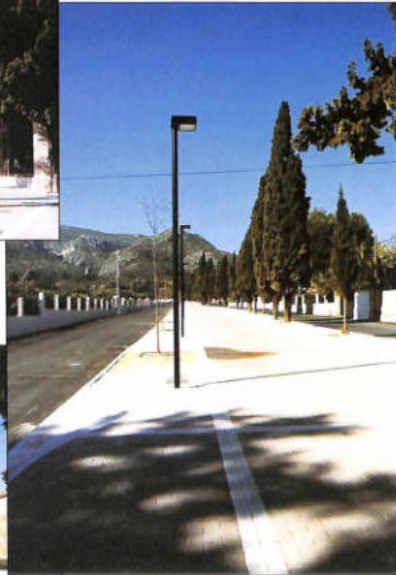

Vistes panoràmiques Parc Natural de Pego.

Vistes panoràmiques
Parc Natural de Pego.

Passeig Calvari.

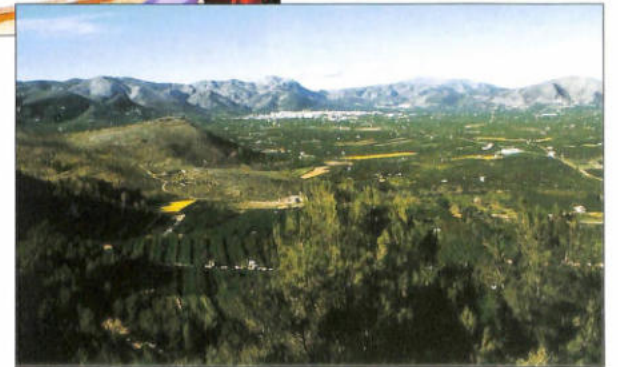
Camp de futbol
Cervants.

Nou Centre de Salut.

Col·legi Cervantes.

Terme de Pego.

Vista Panoràmica de Pego

Font del Baladrar.

Passeig Cervants de Nit.

DOCUMENTS I ESTUDIS PEGOLINS VI

Pego i el seu PARLAR.

Qui no s'ha fet aquesta pregunta? , perquè el tema és pol·lèmic i un tant espinós. Cal recordar l'intent de la creació de l'*Acadèmia Valenciana de la llengua* per regularitzar la llengua valenciana, tema que ha fomentat un conflicte lingüístic sense resoldre pel moment. La incultiva és lloable des de tots els punts de vista perquè ens trobarem amb la nostra identitat, la nostra cultura, i potser retornem a unes arrels un tant perdudes i que van passar per moments foscs de la nostra història.

Tots sabem que la llengua d'un país és un element primordial i determinant en la cultura d'un poble, ara bé, convé distingir entre cultura d'un poble i la cultura d'un idioma. El cas que ens ocupa és **Pego i el seu parlar** i la seua rel·lació amb l'idioma valencià. Des d'un primer moment, voldria posar les coses ben clares, perquè no soc partidari de ninguna forma de pressió, tant d'un costat (els catalanistes) com de l'altre (els valencianistes) i volem ser el més imparcial possible.

Proseguim: una de les millors fonts informatives per a comprendre millor la nostra llengua és sense cap dubte **El Llibre del Repartiment de València**. Julià Ribera ens diu: *El Llibre del Repartiment, es el documento base, el arranque preciso de casi todas las historias particulares de familias, de pueblos, i aún de todo el Reino de Valencia...*

Realment, en aquest document podem localitzar quasibé totes les modalitats d'assentaments, primeres donacions, cartes pobles, orígens dels seus pobladors i que en el cas de Pego, com veurem, eren majoritàriament catalans.

Amb tot cal tenir present que l'acció de certs repobladors a Pego, procedents de la capital valenciana, de Castelló de la Plana, Xàtiva i Alcoi, d'origen aragonès va influir lleugerament en el procés dialectal dels neo-valencians pegolins de parla catalana.

Aquest fenomen que va ésser mímic a Pego¹ (i que no tractarem, perquè ens allunya del nostre propòsit) s'origina amb força a la ciutat de València i crea l'anomenat **apitxat**² motivat per l'ensordiment de les sonores que els aragonesos tenien dificultat en pronunciar.

Hem d'admetre que són els aragonesos qui li donaran a la llengua valenciana, en general, la seua fesonomia particular, que serà més accentuada segons el pes dels nous repobladors. Els "manyos" parlen un castellà suau i dolç amb tendència diminutiva, de la mateixa forma que els valencians, front al català més aspre fort i sec.

Exemples: xiquet (nen en català), bonito (bonic).

Ara bé, com ens diu Manuel Sanchis Guarner³: el nom de català aplicat al propi idioma,

1- També a Sagunt, Llíria, Alzira, Gandia.

2- Hem pogut veure com alguns autors de prestigi rebutgen aquesta modalitat de valencià.

3- La llengua dels valencians, Manuel Sanchis Guarner.

l'admeten de bon grat tots els rossellonesos i els eivissencs, i també els mallorquins i els menorquins cults; però els valencians generalment s'hi resisteixen.

Els primers pobladors pegolins, i en general els de tota València, del segle 13e encara es sentien vinculats genealògicament a Catalunya i Aragó, però en adquirir consciència de la personalitat del Regne de València, potser al llarg del segle 14e, els nous colons comencen a sentir-se poble valencià i anomenen valenciana a la seua llengua.

Fonètica

A Pego i a la seua comarca existeix una sub-varietat catalana diferent de la resta de la comunitat valenciana. Es manté amb oscil·lació el pronom de la segona persona **et**, vulgaritzat a la forma **el**, mentre la resta del valencià s'prefereix el **te** i **es**.

Exemple:

No **et** (**el**) calfes el cap (a Pego)
No **te** calfes el cap (altres llocs)

Cal destacar algunes característiques fonètiques típiques de Pego (i de la Font d'en Carròs), com els mots **corda** i **penca**, pronunciats cordA, pencA i tots els mots acabats en a. Per contra, a Oliva (i Sueca) es tornen més primers els mots i pronuncien corde penque.

Els pronoms personals no presenten variació respecte al valencià més usual **io** (jo), **tu**, **ell**, **mosatros** (nosaltres català) **vosatros** (vosaltres català), **ells**.

També conservem el manteniment de les preposicions **a** i **amb** i el pronom **am** front a la major part dels valencians que utilitzen **en**.

Exemple:

Am vaig caure (a Pego)
En vaig caure (altres llocs)

I les formes possessives del català occidental: al meu (la meua) al teu (la teua) al seu (la seua) i les àtones mon, ton, son, ma, ta i sa.

Exemples

Mon pare, **ton** pare, **son** pare
Ma mare, **ta** mare, **sa** mare
Ma uelo **ta** uelo **sa** uelo

A Oliva pronuncien **mon** uelo **ton** uelo **son** uelo

L'adverb **aquí** típic de Dènia¹, Xàbia i Teulada, clarament català, possiblement arrelat des del segle 13, a Pego es pronuncia **ací** com a la resta de València. També a Pego es conserva l'article **lo** antic front a la forma més moderna i evolucionada de l'article el català. Pel que fa a la influència mallorquina de la nostra comarca no és reduïx únicament a Tàrbena, on es practica el **salat**².

1.-Història de Dènia, per Roc Chabús, "al conquistar don Jaime este territorio sólo pobló de cristianos a Dènia, por ser plaza fuerte de la cual exclujo a los moros..."

2.-El "salat" és originari de Catalunya, de la costa ampordanesa i selvotana que conserva l'article es i sa, derivats del llatí ipse, ipsa.

Exemple:

S'arbre (a Tàrbena)
L'arbre (a Pego)

Doncs, els trets lingüístics del mallorquí estan més arrelats en uns pobles que en altres (Laguar, Gallinera, Ebo, Xaló, Llíber, Pedreguer...).

Exemple:

Fuster (fusté a Pedreguer)
Ferrer (ferré a Pedreguer)

Hi ha moltes paraules amb evolucions fonètiques més o menys irregulars, a Pego, astisores (tisores), bercoc (albercoc), maralt (malalt), cirer (a Oliva cirerer), creilles (a Oliva credadilles, a Pedreguer quiridilles). A Laguar, caiguent (caent), a l'Atzúvia diuen caiguens, metla (ametla), etc.

En el vocalisme àton en posició pretònica trobem el pas de **e** a **a** en les sil·labes em- o en-. Per exemple: antendre (entendre). També es- pren la forma as-, com per exemple: ascola (escola). En realitat pensem, doncs, que aquestes formes que aparentment pareixen passar de **e** a **a** caldria pensar més bé en una forma fonètica arcaica conservada a Pego d'un català antic a semejança o influència del francès. Per exemple: entendre pronunciat antándr, ensalade pronunciat ansalad.

Un cas curiós és el de la repoblació de Sagra, repoblat el 1611 per 13 famílies majoritàriament castellanes establides per en Pedro Guzman, aleshores comanador de Sagra i Sanet, i procurador general de l'Ordre de Santiago¹, la parla actual del qual no es distingeix en absolut del valencià de Tormos o del Ràfol, repoblats a la mateixa època per mallorquins i pegolins.

Així doncs, quan hi ha dues comunitats lingüístiques diferents en contacte la més poderosa absorbeix amb diversos graus de contaminació a la minoritària.

En anteriors estudis hem fet una valoració estadística sobre la procedència geogràfica dels repobladors cristians al segle 14 a Pego, per un total de 330 habitants de 54 cognoms diferents 42 eren catalans, 6 eren aragonesos 1 de Navarra, 1 de Castella, 1 galleg, 1 basc, 1 occità (avuí francès) i 1 anglès.

Dels 42 d'origen català 18 eren originaris de Pego, 3 d'Oliva, 2 de Benissa, 4 de Gandia, 2 de Dènia, 1 de la Font d'en Carròs, 2 de Planes, 1 potser de Xàtiva, 3 possiblement d'Alcoi, 4 indeterminats, 1 segurament de Palma de Gandia, i 1 de Penyàguila.

Dels 6 aragonesos, 1 és de Pego o de la Vila Joiosa, 3 de Pego, 1 de Castelló de la Plana o potser de Xàtiva, finalment 1 és de Pego o de procedència desconeguda.

Per concloure, des del punt de vista socio-lingüístic, Pego com tants altres pobles de la marina i del nostre entorn, es caracteritza per mantenir fidelment el català **ampordanès** com a llengua natural, ara bé, des d'una perspectiva dialectal es pot afirmar que ens trobem davant d'una de les múltiples subvarietats de valencià derivat com hem vist dels majors o menors graus de contaminació.

El present estudi, Pego i el seu parlar, l'hem analitzat des del punt de vista documental, amb una finalitat per a posteriors estudis i treballs d'ajuda vers altres historiadors. Així mateix no es pretén en absolut modificar ni el comportament ni la nostra forma de pensar. Cadascú queda lliure de les seues apreciacions i conclusions referents al tema.

1.-Francisc Garcia i la segona germania a la marina alta, per Sebastià Garcia Martínez.

Exemples de valencià antic (segle 15) del nostre arxiu municipal (Pego):

primo un alberch dins la vila franch que hac de son avi en berthomeu cendra affronta ab alberch de bernal torra ab cases de la badia ab celler de mossen pintor e ab carrera publica fou stimat.

primo bu alberch dins la vila franch que ac de son avi en
berthomeu cendra affronta ab alberch de bernal torra ab cases
de la badia ab celler de mossen pintor e ab carrera publica fou
stimat.
9 de febrer any 1500

primo hun troç de terra franch a les mijanes lo qual hague de frances cendra son pare lo qual feya mish sens an joan matheu affronta am terra de janot torra fill de vicent e ab terra de bernal torra e ab terra de frances tamarit e ab cami de la adzuvia fonsh stimat.

primo un troç de terra franch a les mijanes lo qual hague de frances cendra son pare lo qual feya mish sens an joan matheu affronta am terra de janot torra fill de vicent e ab terra de bernal torra e ab terra de frances tamarit e ab cami de la adzuvia fonsh stimat.

Bibliografia:

Arxiu municipal de Pego.

Llibre del Repartiment de València.

La llengua dels valencians, per Manuel Sanchis Guarner.

Història de Dènia, per Roc Chabas.

El parlar de Benissa, per Vicent Beltrán i Calvo.

Els llinatges catalans, per Francesc de B. Moll.

Nobiliario mallorquí, per Joaquim Maria Bover.

L'apitxat de Gandia: un problema socio-lingüístic, per Ricard Morant i Vicent Escrivà.

Llibre de festes de Pego 1998, segona carta pobla de Pego, per Salvador Vt. Sendra Llorca.

Documents i estudis de la Vall de Laguar, per Salvador Vt. Sendra Llorca.

Primavera del 99.

Salvador Vt. Sendra Llorca.

SOBRE LA PARADA DE ST. PERE I EL NOU FEUDALISME.

La parada de St. Pere es situa sobre el riu Bullents a la fita de terme entre Pego i Oliva i serveix per inundar la part baixa de la Terra d'Arròs, a més a més du l'aigua per regar els Marells o les Màngues de l'actual terme d'Oliva (després de regar els arrossars). L'ús de les aigües d'aquest riu ha estat sempre del terme de Pego, inclús des de 1877 quan vàren canviar les fites. En els darrers anys en que s'ha tret Partida hem tingut conflictes sobre la col·locació de la parada per inundar la Terra d'Arròs, o siga per fer zona humida. Des d'Oliva ens lleven la parada continuadament. Per què ens tomben les parades? La resposta és triple:

- 1.- Als ramaders no els interessa pasturar dintre l'aigua.
- 2.- Si la parada es posada, aigües avall augmenta la salinitat degut a les aigües de la Font Salada o Ullal del Burro, amés de que la maror entra amb més facilitat i es salen les aigües del riu i dels conreus del voltant.
- 3.- Els peixos no es mouen amb tanta facilitat i això molesta als pescadors de canya.

A pesar de que només interessa tindre la Partida inundada als arrossaires, la Generalitat ens ha denunciat "a bombo i platillo" com si fosim nosaltres els que volem eixugar la Partida. Aquesta i altres actuacions que ens fa la Generalitat i el seu testaferró ens retornen a l'època més dura del feudalisme. Els conflictes es donen a mesura que es transformen les terres pantanoses: amprius, mallades, marjals i terres d'arròs. La lectura dels pleits no es pot entendre sense comprendre la realitat física del moment, és per això que la història del terme ha quedat dormida o deslligada en els llibres, però no en la tradició oral ni en la cultura del camp. Un dels primers conflictes sobre les aigües data de 1579:

En lo qual Consell fonch prepossat per los Magnífichs Jurats, que quant tenien entés per una lletra del Magnífich Miser Ausina, que los de Oliva tapaven l'aygua del Riu del Calapatar y de les Marjals de Pego, y volien guiar dit riu per altra via y quels pleglava de part del Ilustre Sr. don Josep Vallés, queu defensassen, que no volien que pagassen res, que sols volia que li donassen auxili y li prestassen favor.

En aquella època el riu Calapatar no era el mateix riu que la sèquia del Vedat (ni ho ha segut mai) i tenim documents que expliquen com els d'Oliva intentaven constantment lligar-los, així en una carta del Duc, datada en Març de 1674, diu: "... sa Exª. El Duc de Gandia Señor y Varo de la present Vila, señor nostre en carta de 27 dels corrents dona avis a la vila que los vehins eo la vila de Oliva els es de gran perjuhi el estar la sequia del Vedat oberta y que per la molta aygua que va per dita sequia te el pont en gran perill; y que pretenen que la aigua que va per dita sequia se ha de guiar per alla on anava de antich que la vila aura de accedir a netejar lo pas per on anava dita aigua y sustentar dit pont y així que la vila envie al sindich ben instruhit sobre lo sobredit ab tota brevetat."

Els anys van passant i les terres es transformen, a pesar del impediment del duc i els seus drets feudals, el camperol guanya en tamps de pau i prosperitat, mentre que els drets feudals s'enforteixen després de les rebelions, guerres o disputes provocades per a tal efecte. La permanent disputa es reflecteix en un pleit datat el 10 de març de 1794, sobre els desaigües dels rius: "El 7 de Abril se acuerda comunicar al Alcalde Mayor de Oliva se sirva mandar derribar las paradas del Valle de la Raya (y del Regalacho?) que impiden el desaguie de los rios Bullentó y Racons que inundan las tierras del termino de Pego".

De vegades els dos pobles es venen a bé, segurament per què els llauradors del terme d'Oliva també són de Pego i; cal ordenar l'ús de les aigües per tal d'aprofitar tota la Partida, així tenim que el 1830:

"El 4 de julio se ponen de acuerdo el Ayuntamiento de Oliva y el de esta Villa sobre el aprovechamiento de las aguas del rio Bullentó".

Es dedueix de la nombrosa informació que apareix a l'Arxiu Municipal de Pego que tots els

assumptes relacionats amb l'aigua i drets dels rius, són sempre guanyats pels de Pego, almenys a la llarga, és per això que durant el segle XIX s'intenta canviar els drets de l'aigua mitjançant el canvi de la línia de terme. En les primeres demarcacions de la província d'Alacant no n'hi ha conflicte perquè Oliva queda incorporat al districte de Pego, els conflictes venen quan es passa el terme d'Oliva al districte de Gandia, província de València, especialment negativa per als de Pego resulta el canvi de la fita de terme de 1877, la qual baixa, des de la muntanya al riu, amb la intenció d'aprofitar-se'n del Bullentó. No obstant això, la gran empena del conreu de l'arròs i la creació de la Comunitat de Regants, regulen l'ús de les aigües per al bé comú. Es reafirma que l'aigua del Bullentó té prioritat per al reg de la Partida, encara que siga dels dos termes.

A partir del fort creixement del turisme i la minva de l'agricultura, s'intenta una vegada més aprofitar-se de les aigües que reguen la Terra d'Arròs, és per això que es dissenyen noves tàctiques i nous plans (I.R.Y.D.A., PARATGE I PARC NATURAL). El resultat sempre és el mateix: pleits, conflictes i baralles com los de fa 400 anys, saltant-se " a la torera" les nostres lleis, costums i, en definitiva la nostra cultura lligada a les aigües i al manteniment sostenible de la natura.

Està de moda ara, parlar de la defensa de la natura, quan es fa tot el contrari; es transformen les zones agrícoles i forestals en zones urbanitzables, activitat incompatible amb la pervivència dels ecosistemes naturals, és per això que es fan Parcs Naturals (illes entre l'asfalt i el formigó) defensats a capa i espasa pels anomenats ecologistes (moviment polític que naix de la urbe com a resposta a la falta d'espai vital, amb poca cultura de camp). A la vista està que quan fan un Parc Natural és perquè van a "arrasar" tot el voltant.

El Parc Natural de " La Marjal Pego-Oliva" és una disfressa del nou repartiment de les aigües i les terres que s'ha fet a la zona i, en cap moment és un intent de protecció de la natura, tal com s'observa en la seva delimitació i en la forma d'actuar els nous governants:

1.- En la seua elaboració no ha participat el poble ni els propietaris.

2.- Els motors que dessequen la zona han quedat fora dels límits, mentre que el motor del Grupo ha quedat a dintre, çò és, un riu per a Dénia i l'altre per a Oliva, mentre que per a Pego la prohibició de regar el 60% del terme.

3.- Tota la zona de la Restinga ha quedat fora (i amb ella, el riu Molinell, la sèquia del Vedat, la Vall de la Llosa, la Vall de la Ratlla, la Vall de l'Aigua Morta, la Vall Nova, la Vall de les Mânegues, la Vall de la Rabosa, les sèquies derivades, els bassots, les sènies, la platja, les dunes, la tortuga, el talpó, el blavet, el gall de canyar, l'angila, el llobarro, les llises, etc..., o siga la nostra cultura, l'aigua dolça, l'aigua salada, la fauna, la flora, el paisatge), tot per una autopista, una nova carretera, un polígon industrial, una catedral, un camp de golf i 16.000 xalets.

4.- Queda fora tot el terme de Dénia i d'El Verger (similar al punt 3).

5.- S'intenta tapar la desfeta del I.R.Y.D.A. i els pleits que tenim sobre les extraccions d'aigua.

6.- S'intenta abolir els drets que tenim sobre les aigües i sobre les terres.

7.- En els distints decrets ho diu ben clar: és competència de la Generalitat i no del poble, o siga que no podem parlar mai.

8.- Per tal d'aplicar la llei es nomena un Director-Conservador (càrrec polític nomenat a dit), el qual és l'executor, i per tal de tapar-ho un poc, es fa un Consell Rector a títol consultiu.

9.- Dintre del Parc es fa una zonificació antinatura que només beneficia al turisme i s'assignen les despeses anuals, això sí amb euros, 150.253,03 (25 milions de pts.). Passen d'una terra d'alt

rendiment a una terra deficitària de per vida. També es beneficia als ramats que necessiten tindre la Partida permanentment seca, així com tots aquells que han ajudat amb la tasca d'expulsió dels camperols.

10.- Per tal de tindre-ho tot lligat ja s'han firmat els convenis coneguts, sense tindre ni la menor idea de com van les aigües, ni els peixos, ni els patos, ni res. Per a comprendre açò cal pensar en un samaruc baix del pont de l'autopista: si el samaruc decideix anar cap a la Partida se'l defensarà contra els regants, pescadors, caçadors i els xiquets que naden, però si el samaruc decideix anar cap a la mar no el defensaran contra l'escombraire ni contra el formigó ni contra la contaminació, en el primer cas apareixerà a la televisió, en el segon cas "queda fuera y no importa".

11.- La seu del Parc es queda a Oliva; no sabem si damunt la Vall de les Fonts o al Polígon Industrial situat a la desembocadura del riu Gallinera, o al nou pont que van a fer sobre el Riuet.

12.- L'entrada al Parc es farà per la carretera de la Mar des d'Oliva, " porque es el sitio por donde se espera la mayor afluencia de turistas, mientras que desde Pego se controlará al máximo el paso por dicha carretera ya que provoca un gran impacto ambiental". És d'esperar que els negocis de Pego no guanyen ni una perreta i que tingam que anar a nadar a la mar via Oliva, via Verger o via aèria.

13.- Cap la possibilitat que per anar al Parc es faja una sortida de l'Autopista, és per això que les infraestructures es fan de pressa: dues gasolineres, un pont, tres rotondes i probablement es recupere l'antiga línia fèrrea de Gandia a Dénia.

Des de que la Generalitat ha pres força en l'assumpte ha caigut reiteradament en contradiccions que ens indiquen clarament dues coses:

1º.- No respecta la llei, ni la nostra cultura tradicional, denunciant-nos per fer arròs (inundar), per netejar sèquies, per sanejar les aigües, per fer el desenvolupament sostenible, et... Ara bé si ho fan des d'Oliva no passa res (cal recordar que en terme d'Oliva es cremen senillars continuadament, llauen terres, tapen sèquies, construeixen cases, i la terra es manté al sec). Darrerament l'Ajuntament d'Oliva amb el recolzament de la Generalitat va netejar el vall del Bovar, la qual cosa no els correspon de cap de manera.

2º.- Que no vol protegir natura, ja que permet la continua extracció d'aigües, la contaminació dels rius, el manteniment dels ramats en època de cria amb la conseqüent destroça de nius i hàbitats, l'abocament d'escombros, etc.

En resum, es pot concloure que l'única cosa que es pretén és que se li demane permís, té igual que siga per a bé o per a mal, això ho diran ells ja que són els amos i senyors de tot, tal com ho era sa Excel·lència.

La parada de St. Pere continua "desviant" l'aigua del riu Bullents cap a la Partida, i és un dret que ha mantés la zona humida des del dia que es va fer, i amb això ha mantés la riquesa natural que avui encara perdura. GRÀCIES LLAURADORS.

LA VEU DE LA CONSCIÈNCIA

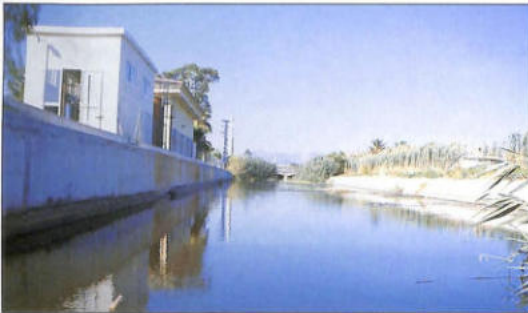

Vall de la Grava.

Riuet i protecció
des de Dènia.
Compareu-ho amb
l'espai agrícola

El riu Racons se'n
va cap a Dènia.

Parà de Sant Pere i riu Bullents.

Gracies al Conveni Ramsar les
aus ja tenen casa segura.

Per això ens denunciem

Antic tram del riu Racons.

Abocador, tapament de Bassot.

Neteja del Vall del Bovar, Recolzada per la
Generalitat

Informe sobre las Excavaciones de urgencia Realizadas en el Pla (Pego.Alicante).

1.- Situación.

El yacimiento arqueológico conocido como El Pla se encuentra situado en el paraje del mismo nombre, en término municipal de Pego, en el extremo nororiental de una extensísima zona de marjales que recibe el nombre de las Aguas, restos actuales de una antigua laguna costera o albufera, parcialmente desecada mediante una extensa red de drenaje, que ha sido perfeccionada en los últimos años con el fin de conseguir la total explotación agrícola de la zona. Aún cuando está en término de Pego se encuentra muy próximo al de Oliva, apenas a cien metros del Río Bullens, que establece los límites entre ambos términos municipales, al discurrir al pie de Les Muntanyetes de Oliva, cerros calizos inmediatos en los que se han localizado varios yacimientos de la Edad del Bronce Valenciano, lo cual plantea interesante y sugestiva problemática.

2.- Descubrimiento.

Fue descubierto por D. Salvador Climent Mañó, colaborador del S.I.P. en Oliva, quien lo puso de inmediato en nuestro conocimiento, por lo que nos desplazamos al lugar dada la urgencia del caso. La exploración inicial realizada el día 26 de junio de 1984 nos permitió observar que una máquina retroexcavadora había abierto una profunda zanja junto a uno de los caminos que atraviesan la marjal, zanja realizada con el fin de tender una red de conducción de agua potable; a ambos lados de la zanja pudimos comprobar la existencia de ingentes montones de tierra negra propia de la marjal, totalmente embarrada por la proximidad del nivel freático actual, que era sobrepasado por la máquina en cuestión. Entre el barro y la tierra extraída por la máquina, así como en el fondo y en los taludes de la zanja, yacían esparcidos numerosos restos arqueológicos, especialmente cerámicas y huesos, que fue lo que puso al Sr. Climent tras la pista del yacimiento.

Observamos que estos restos únicamente aparecían en un tramo de la zanja de unos 100 metros aproximadamente, precisamente en el único lugar en el que salían gruesas y medianas piedras redondeadas, por lo que se rectificó el primitivo trazado de la misma, buscando lecho blando para el tendido de los tubos, lo cual motivó nuevas remociones de tierras y la extracción de otros restos arqueológicos, en igual cantidad que habían aparecido anteriormente. Otro hecho observado era que el camino, paralelo e inmediato a la zanja, quedaba, en ese tramo de los cien metros señalados, elevado casi metro y medio sobre las tierras circundantes, lo cual era especialmente sintomático.

3.- La Excavación.

La naturaleza del yacimiento, especialmente por la ubicación del mismo en plena marjal, así como la cantidad y calidad de los restos arqueológicos recogidos en superficie, ya de por sí aconsejaban la realización de trabajos arqueológicos que ofreciesen datos seguros para su valoración, lo que se sumaba a la necesidad urgente de acometerlos ante la posibilidad de que nuevos trabajos arrasasen completamente el yacimiento en sí, cuya extensión y estructura se desconocía entonces por completo.

Comunicado el hecho y la necesidad urgente de su excavación a la dirección del S.I.P., ésta nos encargó la realización de las correspondientes excavaciones de urgencia, poniéndolo en conocimiento de la Conselleria de Cultura, de la que se solicitó el permiso preceptivo. La primera medida, sabiendo que la zona estaba siendo objeto de ordenación territorial y de concentración parcelaria, fue ponernos en contacto con los directores de los planes respectivos, y a tal fin establecimos contacto con D. José A. Izquierdo, Ingeniero Agrónomo del I.R.Y.D.A., quien nos informó ampliamente de los trabajos proyectados en el área, dándonos toda clase de facilidades para la realización de las excavaciones previstas. La elección de la zona a excavar se presentó, inicialmente, difícil, la apertura de la zanja había dejado inutilizada toda la parte su del camino, bien por la zanja en sí bien por el vertido de gran cantidad de tierra y barro sobre las superficies adyacentes. Sin embargo, la detenida exploración del lugar nos permitió observar que en la parte norte del mismo camino existía un gran campo inculto, en la superficie del cual recogimos varios

fragmentos de cerámica hecha a mano, campo que terminaba, a unos 5º m. del camino, en un terraplén sensiblemente ovalado y cuyos extremos enlazaban con los puntos en donde el camino elevaba su cota, era evidente, a todas luces, que esta especie de era gigantesca determinaba los límites del yacimiento y, al mismo tiempo su existencia y estructura, por lo que la excavación se podría realizar en cualquier punto del mismo.

De acuerdo con estas hipótesis establecimos dos ejes de coordenadas con el fin de cuadrangular toda la zona, con el eje central a 2'50 m. del camino, y a 65 cm. del extremo 0. del camino en su cruce con el terraplén, a 35 m. de la parte opuesta. Eligiéndose las cuadrículas A2 y B2 para la realización del sondeo estratigráfico inicial, que nos permitiese la confirmación de nuestra hipótesis y que nos orientase sobre la secuencia existente. La excavación la realizamos desde el 3 hasta el 30 de agosto, con la participación de un equipo de estudiantes universitarios de la Facultad de Geografía e Historia de Valencia, actuando de codirector de la excavación José V. Martínez Perona y estando al frente de los alumnos los licenciados Miguel A. Barberá Gregori y Joaquín R. Muñoz Planes.

4.- Estratigrafía.

Confirmada nuestra hipótesis, en el sentido de la extensión del yacimiento por la parte indicada, el sondeo nos permitió determinar la estratigrafía siguiente:

Nivel I.- Desde la superficie hasta unos 80 cms. de profundidad. Corresponde al nivel de habitación y uso del yacimiento. Quedó dividido en dos partes:

Capa 1.- Entre 20 y 45 cms. de espesor. Corresponde a la capa de tierra alterada por el cultivo de la zona hasta tiempos recientes. Estaba constituido por tierras de coloración grisácea con abundantes raíces y restos vegetales. Materiales arqueológicos antiguos y modernos aunque sumamente desmenuzados.

Capa 2.- Entre 60 y 35 cms. de espesor. Formado por tierras grises claras y amarillentas según zonas, compactas y muy duras en algunos puntos. Abundancia de piedras gruesas y medianas. Estas piedras corresponden casi con total seguridad a las estructuras de habitación, estructuras de imposable determinación en área de excavación tan reducida. Parte de las tierras duras amarillentas proceden de los pisos, paredes y techumbres de las cabañas del poblado. Se encontró abundante material arqueológico: cerámicas, restos óseos, cuentas de collar, restos malacológicos y algunos útiles líticos, así como muchos carbones.

Nivel II.- Este nivel únicamente tiene una sola capa, la 3, con espesor entre 5 y 10 cms. Se trataba de una auténtica costra calcárea que englobaba pequeñas piedras, algunas cerámicas y huesos. Bajo nuestro punto de vista es artificial, realizada para conseguir el aislamiento higrófono entre el nivel de habitación y el freático, lo que se conseguía perfectamente, ya que las tierras del Nivel I, capa 2, se encontraron con un grado de humedad normal, mientras que las capas 4, ya por debajo, era auténtico barro.

Nivel III.- Incluimos en él todo el relleno sedimentario existente entre el nivel freático y la costra calcárea descrita anteriormente, distinguiendo las capas siguientes:

Capa 4.- Formada por tierras grises o marrón claro, arcillosas y sumamente húmedas, auténtico barro. No contenía muchos restos arqueológicos, aunque sí muchos carbones.

Capa 5.- Fina capa de unos 5 cms. de espesor, destacando por la extraordinaria abundancia de fragmentos cerámicos que contenía, prácticamente en montón; también huesos y, especialmente, carbones. La tierra mantenía la misma coloración que la de la capa anterior, así como el mismo grado de humedad.

Capa 6.- Tierras similares a las anteriores, igualmente húmedas; materiales también similares aunque en mucha menor cantidad. En esta capa apareció ya el nivel freático por lo que aquí se suspendió la excavación al no poder seguir trabajando. Espesor máximo: 40 cms.

5.- Materiales Arqueológicos.

Ha sido extraordinaria la cantidad de restos arqueológicos recogidos, especialmente entre las tierras amontonadas y esparcidas por la máquina excavadora, así como en la excavación propiamente dicha, aunque, lógicamente, aquí en menor cantidad dado el volumen de tierras excavadas. Tanto en un lugar como en otro los materiales han mantenido su homogeneidad, por lo que los describiremos globalmente.

ELS NOSTRES CARRERS

CERÁMICA.- Entre los materiales recogidos lo más abundante ha sido la cerámica hecha a mano, en general de buena factura, con pastas depuradas, superficies cuidadas y buena cocción. Casi toda ella lisa, salvo escasos fragmentos con escasa y sencilla decoración incisa. Entre las formas hemos distinguido las grandes tinajas, las ollas de variados tamaños, cuencos variados y cazuelas, mereciendo mención aparte los vasos carenados; apreciándose en ella la existencia de botones, mamelones y asas, como sistemas de aprehensión. A destacar la recogida de buen número de fragmentos cerámicos redondeados ex profeso y con sendas muescas laterales simétricas, evidentes contrapesos de red de pesca, lo que nos informa de una práctica económica cotidiana: la pesca con red en la albufera que rodeaba al poblado.

HUESO.- Salvo un único punzón sobre hueso de escasa calidad no se ha recogido ningún útil de esta materia, lo cual resulta extraño si tenemos en cuenta lo bien que se ha conservado el hueso en este medio.

ADORNO.- Se han recogido numerosas cuentas de collar, algunas de concha y contorno irregular, otras circulares aplanadas en general, así como algunas de caracolillo, sin que se hayan recogido ninguna de mención especial.

MATERIAL LÍTICO.- Ha sido ciertamente escaso, reducido a piezas informes de sílex de color gris o negruzco y escasa calidad, salvo varios dientes de hoz, también escasos. De arenisca hay que destacar el hallazgo de varios percutores, machacadores y molederas.

FAUNA.- Ha sido, como la cerámica, abundantísima, en general demostrando excelente conservación, presentándose los restos muy mineralizados y con gran dureza. Faltos de estudios paleontológicos no podemos adelantar nada concreto sobre la misma, salvo que hemos distinguido restos de ovis o capra, sus, bos y, quizá, equus, entre otros. También las conchas marinas, especialmente pectúnculos y algún cardium, han aparecido.

CARBON Y RESTOS VEGETALES.- El carbón aparecía por doquier, en fragmentos de buen tamaño. Las semillas vegetales, especialmente los cereales, también se han encontrado con frecuencia, augurando óptimos análisis paleobotánicos.

6.- Conclusiones.

Nos encontramos, con total evidencia, ante un yacimiento arqueológico de singular importancia, su extensión y su estructura, su óptima conservación, los materiales arqueológicos obtenidos y los restos de todo tipo nos ofrecen un amplísimo campo de posibilidades en orden a obtener datos firmes y seguros para el enjuiciamiento de la Edad del Bronce en esta amplia y rica comarca valenciana. El yacimiento, que casi con total seguridad se extiende hasta el terraplén bien marcado topográficamente, debió tener forma aproximadamente oval, de unos cien metros de longitud de E. a O. Y unos noventa de norte a sur. Un único nivel de ocupación se detecta por el momento, con casas de planta desconocida por el momento, sobre una plataforma durísima y aislante, con posible zócalo de piedra y paredes y techumbres de ramajes enlucidos con barro. Rodeado todo por una posible empalizada vegetal sobre terraplén de tierra. Debió estar ocupado por una comunidad humana con bases económicas dependientes de la pesca en la albufera, ya con redes; de la agricultura cerealística en las zonas limítrofes y de la ganadería. Con total seguridad corresponde a un yacimiento de la Edad del Bronce Valenciano, que pudo estar ocupado entre el 1.500 y 1.000 a. de Cristo.

Valencia a 8 de febrero de 1985.

José Aparicio Pérez.
Director de la Excavación.
(artículo cedit per Salvador Climent a aquesta redacció)

Els noms de carrer són un element que dia i nit estan formant part de la nostra vida quotidiana: els trobem als anuncis, a les tarjetes de visita, a la correspondència, a la guia telefònica, als DNI ... i fins i tot a les esqueles anunciant-nos on és l'església on es farà l'homilia o a la casa del difunt; per això precisament s'escriuen els noms dels carrers, per a tenir classificats els llocs i així poder trobar-los fàcilment: gràcies als noms dels carrers podem trobar en un plànol el lloc on volem anar, podem rebre una carta a casa nostra o podem saber on dirigir-nos per a comprar-nos aquell meravellós producte que s'ha anunciat per la ràdio.

Tanta importància tenen els noms dels carrers que difícil seria imaginar-nos un món on les vies dels nostres pobles o ciutats no tingueren una placa amb un grapat de lletres o un nombre, un món on no poguerem contestar a la pregunta: A quin carrer vius?

També els noms dels carrers ens permeten celebrar festes populars (el dia de Sant Joan o el de Sant Miquel), i fins i tot ens identifiquen, ja que tots som fills de tal del carrer qual.

Així, tots ens beneficiem del fet que els carrers tinguen nom.

Però, quins són els noms que li solem posar a les nostres vies?

El més comú és que un carrer porte el nom d'un personatge, tant del poble com d'un personatge a nivell nacional o mundial, permetint-nos això poder conèixer més bé els fills del poble que de la vila han eixit o quins són els personatges més importants a la nostra cultura. Un exemple és el carrer Camilo Pérez Pastor, afamat escriptor pegolí, o el carrer Ausiàs March, un dels principals escriptors en la nostra llengua.

El segon grup de noms de carrer que més abunda és el dedicat a algun lloc, essent quasi sempre aquest lloc el nom d'un poble del voltant, com el carrer Ràfol d'Almúnia, Vall d'Alcalà o la carretera d'Atzúvia; per això si ens donaren un llistat de carrers amb nom de vila però no ens digueren a quina població pertanyen aquests carrers, no seria molt difícil situar-la, ja que sols tindriem que buscar la zona geogràfica on es troben les poblacions que donen nom als esmentats carrers i de segur que la població que té aquests carrers serà una de les de la rodalia.

Als sants també dediquem bona part dels noms de les nostres vies, datant aquests noms (en general) de temps més antics on s'esperava obtenir la protecció del sant al qual se li dedicava un trosset del poble; amb això deduirem que la nostra cultura ha tingut una influència prou gran de la religió des de sempre. Ací cal recordar les paraules que Augusto Costa Sendra ens deixava en el llibre de festes de l'any 77: "... viendo las direcciones de los comercios consideraba que, si se editara el callejero de Pego, saldría casi completa la letanía de los santos: la Purísima, San José, San Miguel, San Agustín, San Luis, San Fernando ... ¿qué santo no tiene su calle en Pego? Pocos quedan fuera del catastro, pues muchos sin calle propia han quedado asociados e incluidos en la Plaza de los Mártires (Ara Pla de la Font)".

Menys noms de carrers dediquem a allò que podem trobar en eixes mateixes vies; aquests noms ens permeten saber el que ha estat el més important del poble en altres dècades o, fins i tot, actualment (la Font o la Plaça del Mercat, per exemple).

Per últim cal dir que també dediquem carrers a elements ideals o a institucions i fets polítics; el carrer La Pau o la Plaça de la Constitució són dos exemples.

Però cal tenir en compte que els noms dels carrers no són una cosa estàtica, sinó que a través dels temps van variant segons els interessos de la força al poder i per això constitueixen un reflexe perfecte de la nostra història. Un exemple d'això ho tenim a la Plaça de l'Ajuntament, que fins fa poc s'anomenava Plaça del País Valencià i abans, a la dictadura, era la "Plaza del Caudillo".

Un fenomen característic de les nostres terres és ficar-li un manom a tot, fins i tot als carrers, i identificar des de sempre a aquesta persona, institució... o carrer amb eixe malnom. Aquest fenomen, també es dona hui en dia als pobles, però cada vegada menys; a les ciutats aquesta característica de ficar-li un malnom a un carrer és pràcticament nul·la, donant-se sols en algun carrer molt particular i per algun fet molt concret.

Els malnoms dels carrers estaven tan difosos als pobles que les persones quasi mai coneixien

el nom vertader del carrer però sí el seu malnom, passant de pares a fills aquesta manera tan peculiar d'anomenar les places i vies. Tant és això que fins i tot de vegades no es coneix l'origen d'algun malnom; açò, que un carrer es conega per tothom amb un cert nom i que ningú sàpiga el perquè d'aquest nom popular, ha donat peu a que es facen estudis per intentar aclarir l'origen d'un malnom, com aquest realitzat per José-Juan Llacer Bueno², que intenta saber perquè el carrer Sant Blai de Pego es coneix com el carrer "Fraga":

"Presenta dos etimologies: 1) del llatí "fraga" és la planta (fragària) que produïx el fruit que porta el mateix nom, "fraga" i que se tradueix al castellà per "fresa", sinònim del català "maduixa". Es diu de la fraga cultivada i de la borda. En esta etimologia coincidixen Alcover i Coromines. I Carreras Candi. 2) del llatí "fracta", participi del verb "frango", trencar. Fracta es diu del terreny trencat. L'adjectiu llatí "fragosus" dona en castellà "fragoso" (...).

Per tot això crec que el nom del carrer Fraga no pot derivar de "fragata". Encara més, hi ha una Fraga a la província d'Oscà i dos barris, de Concentaina i Albaida, respectivament, porten eixe nom. La Fraga d'Oscà perteneix a l'Aragó, però la seua llengua era la catalana.

Molts llocs de Galícia porten el nom de Fraga, segons l'Espasa, i crec que deu vindre de la primera etimologia. En canvi, la Fraga d'Aragó deu vindre de la segona perquè, sempre seguint l'Espasa "es de calles angostas, estrechas y empinadas". I el carrer Fraga de Pego és estret i en costera. (...)

Escolano (Décadas lib. IX, cap. 44) diu (...) que "Fraga es lugar de moriscos". I el carrer Fraga de Pego, segons Carmel Giner i Bernardino Ferrando, era on habitaven els moriscos.

Per tot això podem concloure:

1) Que el carrer Fraga de Pego no porta el seu nom de "fragata".

2) Que deu vindre del llatí "fracta". És carrer empinat i estret (i sense adoquinar ho seria més fa uns segles). Per analogia també amb els carrers de Fraga (Oscà) i el barri de Concentaina (si tenia un aqüeducte és perquè no era terreny pla).

3) Que el carrer Fraga no porta eixe nom perquè fóra habitat pels moriscos, però sí és veritat al contrari, ja que els moriscos viurien als carrers empinats, estrets i fora del recinte del poble. Com és clar, vull dir que el nom del carrer Fraga el dona la toponímia, no els habitants."

D'altres malnoms de carrers he pogut trobar l'origen gràcies a la memòria popular, i m'he sorprès en veure amb quina facilitat es marcava una via amb un malnom i s'extenia aquest, agafant (quasi sempre) com a referència per al malnom un element destacat que es trobava en aquell carrer. Cal esmentar ací que moltes vegades el malnom ficat a un carrer acabat d'obrir i encara sense nom ha esdevingut tan popular que s'ha acabat posant-se-li aquest malnom al carrer (per exemple, el carrer "del Sol" que es coneixia així perquè al haver, al principi, poques cases edificades en ell li pegava el sol des de l'eixida a la posta, i al final es decidí posar-li el malnom per el que tots el coneixien).

Els malnoms que he trobat són:

- El carrer **Pablo Miralles** es coneix com el carrer **Portelles**: la gent començà a nomenar-lo així ja que en un principi no tenia nom i quasi totes les cases que allí s'edificaren van construir les portelles en aquest carrer (ja que tenen l'entrada principal per un carrer paral·lel, l'actual carrer Sant Rafel) de manera que tot ell son més bé portelles que altra cosa.

- El carrer **Pedro Sala** es conegut com el carrer del "fútbol", ja que antigament era a aquest carrer on estava situat el camp de futbol. Més tard es va construir l'actual camp, que tenia la seua entrada per on hui es troba la Llar del Pensionista, amb la qual cosa tenim una raó afegida per a que el carrer Pedro Sala s'anomenara carrer del "fútbol": era un carrer recte que desembocava directament a la porta del camp de futbol. Per la influència que el castellà tenia sobre el valencià, "fútbol" era pronunciat en aquella llengua.

- Com a carrer **Patinete** era conegut el carrer **Gabriel Miró**; això es degut a que antigament hi havia allí una pista per a patinar. Ací podem apreciar una altra vegada la influència del castellà, ja que en lloc d'utilitzar-se la paraula patinet, s'utilitzava la seua corresponent castellana "patinete".

- El carrer **Sant Josep** (sobretot el segon tram) es anomenat carrer **les Verdales**, ja que la partida de terra on està situat aquest carrer s'havia anomenat sempre així.

- El carrer **Calvari Vell** també es conegut com el carrer del **Matadero** degut a que, com es dedueix a simple vista, allí estava el "matadero" (l'escoxador) municipal.

- El carrer **atmetlers** és el malnom del carrer **Sant Carles**, i això és lògic si pensem que en el mateix lloc on és hui el carrer abans tot eren horts d'atmetlers (on els xiquets solien anar a jugar també, amb la qual cosa es fa encara més present en la memòria de tota aquella gent de mitjana edat que va jugar allí i segueix recordant els atmetlers).

- El carrer **Sant Marc** era conegut com el carrer **barranquet**, ja que anava pel costat d'un barranc no molt gran. Hui en dia aquest malnom ja quasi s'ha perdut degut a que aquest barranc s'ha canalitzat i el seu llit ha estat tapat i edificat.

- La **replaceta dels civils** era l'antiga "Plaza del General Primo de Rivera", hui **Plaça del Mercat**. S'anomenava popularment així degut a que per una banda el mercat encara no estava situat allí i per això no era coneguda com "la plaça on es fa el mercat", popularment "la plaça del mercat" (com hui en dia); per altra banda es coneixia com "dels civils" perquè allí estava situada la Caserna de la Guàrdia Civil, denominats popularment amb el mot "els civils".

- Per últim he trobat la **Plaça Major**, que és la **Plaça de l'Ajuntament**; es coneix així per diferents raons: allí desemboca el carrer "Major" així com és el centre del poble, la plaça més important.

D'altres malnoms de carrers pegolins no he pogut trobar l'origen, però aquest pot ser fàcilment deduïble:

El carrer **del Mar** es coneix (pot ser hui ja no tant) com el carrer **Bassetes**. Això pot ser degut a que la seua estructura fera que al no estar empedrat el carrer, aquest s'embassara molt més que els altres i d'ací la gent ja tindria excusa per a posar-li un malnom.

El carrer **Sant Jaume** es conegut, fins i tot entre alguns joves del poble, pel carrer **Parrals**; la raó d'això tampoc l'he trobada però m' aventure a dir que probablement siga perquè les primeres cases fora de la muralla del poble es construïren allí, junt a aquesta, podent permetre-se aquestes cases gaudir de parrals per a fer-se ombra a les entrades, ja que no hi havia altres cases davant que els tapara el sol.

Amb tot això, podem concloure assenyalant la importància que tenen els malnoms dels carrers en la vida d'un poble, ja que aquests malnoms ens narren part de la seua història i estructura, estructura que ha anat canviant al llarg dels temps i que gràcies als malnoms podem recordar molts anys després, degut a que els malnoms dels carrers evocaven llocs, establiments i entitats d'aquest tipus que hui en dia ja no podem trobar, com ens mostren la major part dels exemples anteriors.

Amb aquestes paraules espere que a partir d'ara tots tinguem la curiositat de preguntar-nos "i perquè el meu carrer es diu així?", ja que amb això no deixarem perdre mai una petita part de la nostra cultura que ens defineix com a pegolins.

Juan Manuel Miralles Ibiza

1.-Recuerdos de Ayer, Realidades de Hoy: Augusto Costa Sendra, Festes a Pego, 1977.

2.-El podeu trobar al llibre de Festes a Pego de l'any 1990, en Ullals i Manganelles del carrer Fraga, José-Juan Llacer Bueno.

LA FILOSOFÍA DE LA FIESTA

Parece como si de vez en cuando existiese la necesidad de salirse de lo cotidiano e introducirse en lo extraordinario. Lo *festivo* se convierte en un segundo plano de nuestra vida al que recurrimos cuando, quizás, el tiempo del trabajo nos pesa demasiado. En toda vivencia *festiva* hay que tener en cuenta un doble aspecto: el subjetivo y el que la *fiesta* en sí misma aporta; los dos son importantes, pero tal vez en el primero se resuelva el éxito del encuentro *festivo*, porque no es suficiente para participar de la *fiesta* estar en un lugar alegre, es necesario, sobre todo, *estar alegre*, y el estado de ánimo no depende tanto del medio circundante como de la disposición interior del sujeto, que es, en definitiva, quien capta el ambiente y hace suyo el aire de *fiesta*. Por eso es más propio hablar de personas alegres que de lugares alegres, y es que la alegría es originariamente una cualidad humana, y, luego, en segundo término, y siempre con un carácter analógico, el ámbito de definición de ciertos lugares. Pero para estar alegre en algunas ocasiones hay que proponérselo. Hay veces en que la alegría se instala en nuestra vida, y en esos momentos no es necesario hacer ningún esfuerzo para que el estado de ánimo se revista de optimismo; sin embargo, también es posible que la alegría sea la consecuencia de una decisión personal, que unida a un ambiente grato puede llegar a tener ribetes de *fiesta*. Y es aquí donde la ilusión desempeña un papel importante, porque quien se ilusiona en estar alegre, muy fácilmente consigue estarlo, pues no son necesarias tantas cosas para interpretar la vida positivamente y vivirla en clave ilusionada. ¿De qué sirven los elementos que configuran una *fiesta* si el sujeto que las vive es impermeable a ellos?. En honor a la

verdad, a veces la propia *fiesta* consigue "hacer olvidar" al sujeto que la vive la tristeza que la acompaña, pero no siempre se da este efecto narcotizante, porque la disposición interior del sujeto influye más en el estado de ánimo que los factores externos. De todas formas, no hay que despreciar cada una de las cosas que se suman para hacer de un encuentro un momento inolvidable.

La *fiesta* debe estar atravesada por la comunicación. Para divertirse es necesario hacerlo con otros. El deseo de comunicación que es connatural al hombre es uno de los elementos más importantes que definen la *fiesta*. La soledad es una atalaya en donde el alma puede encontrar momentos exquisitos, capaces de satisfacer los anhelos más genuinos del hombre: a veces acuden a ella la paz, la creatividad, la fruición... bienes todos ellos de alta calidad moral y estética, pero a pesar de ello no puede hablarse de *fiesta* cuando se está solo; es una extrapolación injustificada. La *fiesta* es, por excelencia, compartir con los otros la alegría de estar juntos, debe tener algo de *popular*.

Las *fiestas* por antonomasia son las de los pueblos; en ellos durante unos días todo es compartido, desde las calles hasta el vino. Una *fiesta* sin gente es una *fiesta* deslucida, le falta el calor humano, imprescindible para que alcance el éxito.

MIGUEL-ÁNGEL MARTÍ GARCÍA
Catedrático de Filosofía
Alicante

UNA VIDA PER LA DOCÈNCIA, UNA HISTÒRIA DE L'ENSENYANÇA.

Se juzga tanto mejor de las cosas, y se las practica con tanta más precisión cuanto mayor es el placer con que se hacen. (Aristóteles)

Qui no coneix a D^a. Esmeralda, D^a. Mari Carmen i D^a. Tere?. Tres mestres que l'any passat decidiren deixar el guix i la pisarra, tancant així prematurament una generació, a elles les acompanyaran els seus companys en aquests dos propers anys. L'Ajuntament va decidir acomiadar-les agraint-les el seu treball i la seva dedicació en Pego, l'hivern passat.

Acabava així una generació de mestres, de docents, que han viscut tots els canvis i vicisituds des de la posguerra, passant pel franquisme, després per l'anhelada democràcia, fins avui. Molts canvis ideològics, polítics i docents, que formen una història de l'ensenyança al nostre poble (i país), representada en aquest cas, per tres treballadores de xiquets.

La conversa mantinguda amb elles, haguera pogut no acabar mai, els records, la lluita i la història, feien brodar dels seus llavis immenses fonts per a l'estudi de l'ensenyament, tant que podríem fer un llibre. Ací, intentarem resumir la cursa d'aquestes tres dones, gens fàcil, pel moment que es va tocar viure.

D^a. Esmeralda, naix a Pedreguer i allí realitza els seus primers estudis, fins que s'examina a la normal de València per exercir la docència. Passats els anys, entra en la Campanya d'Alfabetització d'Adults i ve a Pego l'any 1968. Per les nits treballà per proporcionar a molta gent les eines per saber llegir i escriure, altres arribaren al certificat escolar per poder montar algun negociet particular, cosa que li agraien molt a Esmeralda. La satisfacció de poder ensenyar a llegir i escriure era per a D^a. Esmeralda, gratificant. Allà per l'any 1967 aconseguí el concurs de trasllat definitiu a Pego, i imparteix classes a Carolina Sala per a aquells xiquets que no anaven al institut. Esmeralda sempre es va moure en el món de pàrvuls, a Cervantes, a la "Barraqueta" (antic mercat situat a l'ambulatori del carrer Lavadero), al col·legi Antonio Pérez Ramos, al Manuel Giner..... No parava, com les seves dos companyeres. La vocació des de petita de ser mestra, s'havia convertit en realitat, darrere quedaven els estudis a València i les anades i tornades, plena de bàrtuls, a fer els exàmens.

D^a. Tere, òrfena de guerra, aconseguia una beca d'estudis als 8 anys que l'allunyaria de la seva família, i la portaria a Madrid, començant el seu periple a tan curta edat. Això li anava a donar un temperament i atreviment que la caracteritzaria. Ella s'examinà a Toledo als 18 anys i vindria a Pego a treballar al Jutjat, però prompte s'en adonaria del que volia ser, mestra. De Pego a Lorcha, allí desenvoluparia les seves dots docents amb la joventut. Als 20 anys tornà a Pego d'interina, i imparteix classes de preescolar on avui està situada

la Gestoria Gascó l'any 1968. Mentretant preparava junt a Mari Carmen i altres les oposicions, sempre amb l'ajuda inexorable de D. Antonio Pérez Ramos. Aquelles oposicions, anaven a ser llargues, i acabarien l'any 1960, dos anys després. D'ací passà a Beniél prop d'Oriola, en la província de Murcia. Després a una pedania de Liber, anomenada Marnes a la Serra de Bèrnia. Allí, entre les muntanyes, començaven a expedir-se els primers certificats escolars de la zona, i D^a. Tere aprenia i convivía amb la ruralitat de la Marina. Ja cap a 1963 torna a Pego per quedar-se definitivament, primer al Cervantes i després a Ausiàs March.

D^a. Mari Carmen, va nàixer en una casa de mestres, filla de D. Antonio Pérez Ramos i D^a. Carmen Monzó. Des de menuda aquesta influència familiar anava deixant-se notar, i temps després acabaria siguent mestra per pròpia voluntat. Els estudis a l'Acadèmia Luis Vives, dirigida pel seu pare i on també sa mare dirigia l'estudi, i l'institut, després l'exàmen a la normal d'Alacant i la preparació de les oposicions junt a D^a. Tere. El primer anys de docència a Pedreguer, després vindria el destí més atrevit, Morón de la Frontera (Sevilla), allí vivia a 40 km. Del col·legi dels quals quatre els feia a peu o en burro. Grans records entre la vida i la gent s'enmagatzemaven en el interior de la jove, vivint en una barraca de pèsimes condicions. Després cap a 1964 aprovà les oposicions a pàrvuls i vingué a Pego, preparada per inaugurar la docència en Carolina Sala.

L'ensenyament a Pego havia estat mamprés per una primera generació viva que venia d'una experiència democràtica com va ser la II República. Al cap estava D. Antonio Pérez Ramos, també D. Elias Piles Soria, D. Manuel Giner i D. Juan Mestre (telegrafista i professor de matemàtiques). Aquests mestres, no parlaven mai de política als seus alumnes, el moment tampoc ajudava. De tota manera, eren molt valents en aquella època, amb una gran ètica professional. La relació mestre-alumne esdevenia humana i sincera, sense interessos establerts. El col·legi Cervantes era el centre neuràlgic de l'ensenyament. Per altra banda, els franciscans representaven la docència de l'estament religiós. També trobavem escoles sense una clara infraestructura, com la situada on avui és la Gestoria Gascó (Escola de la Plaça), i altra situada al carrer Portelles. No oblidar tampoc, els estudis impartits per les monjes a la Plaça del Convent.

Aquestes tres mestres es configuraren en un ambient fosc, en una posguerra, i això les anava a omplir d'ansies de llibertat. Mentre les senyoretetes veien amb mal ull els estudis de magisteri, elles caminaren buscant cultura per després ensenyar-la als xiquets. Per tindre el títol, havies de fer l'anomenat Serveis Socials, durant 1 any. Elaborats per la Falange, s'impartien classes i cursos de maternitat, eines de casa i labors. Després quedaria un mes de campament per fer cursos formatius de la dona. D^a. Tere el faria a Àvila, D^a. Mari Carmen a Santa Faz, i D^a. Esmeralda a Ontinyent; una bona experiència però amb un rerefons ideològic predeterminat.

L'ús del valencià en l'administració i l'ensenyament, estava prohibit. Al carrer parlar-lo, desprestigià i signe de poca cultura. A més de tot això, per poder fer l'oposició es necessitava un informe de penals i un informe dels rector de l'Església que demostrara una bona conducta cristiana i una moral afí al règim. Els diumenges, durant la posguerra, els mestres anaven amb el xiquets a Misa, amb la democràcia quedava a la voluntat del professor. Els dissabtes es feia escola, i la casa del mestre estava oberta les 24 hores del dia, mantenint una relació humana entre mestre, alumne i pares, que s'ha anat perdent.

Totes tres han conegut moltes reformes educatives, davant aquestes, nombrosos cursos de reciclatge tingueren que fer, sobretot, a l'ora de canviar el xip de la llengua. Cap a 1983 entrà el valencià oficialment a l'escola, i elles, que durant tota la vida havien estat educades en castellà, ara tenien la difícil tasca d'aprendre una llengua que fins aquell moment havia quedat en l'oblit polític. Més curiós va ser el cas de D^a. Tere que malgrat ser castellanoparlant acabaria per ser la directora llingüística d'Ausiàs March.

Des de les reformes de Villar Palací, les primeres vages educatives, els cursos de reciclatge, la LOGSE, finalment l'ESO. Més de quaranta anys de la història viva de l'educació i el nostre poble, moments difícils, altres més gratificants, però sobretot elles tenien clar el que volien i havien aconseguit ser, i no desaprofitaren l'oportunitat de voler cada dia més la seva professió, de ser cada nou dia millor mestres. Testimonis del canvi social i humanitari de l'educació. Havien vist una societat que vanagloriava els mestres, que els estimava, mestres que formaven part viva del poble i la joventut. Després en la seva maduresa, veien com la societat havia canviat, el respecte i la importància del mestre, esdevenia per terra, en una cultura on la societat ja no valorava igual als mestres. Denotaven un canvi massa brutal, fruit de la contemporaneïtat canviant de l'època.

Les tres veuen en l'educació actual una crisi ètica, al mestre li es molt difícil eleborar paradigmes d'ensenyament. La seua pèrdua d'autoritat queda reflectida en una absència de marc de treball i de relació jeràrquica entre mestre i alumne. Sembla cert, que avui l'alumne creu estar a la mateixa altura que el mestre, i això minva a aquest de la possibilitat d'anar més enllà de la classe magistral. No obstant, afirmen que la gent jove actual mostra molta inquietut i el magisteri avança segons la societat, amb millors recursos, noves tecnologies i un aparell col·laborador de logopedes i psicopedagogs per a l'ensenyament. Abans, la mestra desenvolupava totes aquestes tasques educatives i formatives en el xiquet.

Sempre evolucionant i progressant, no volent quedar mai enrere. Sacrificant les 24 hores del dia, i buidant la butxaca, per reciclar-se continuament. La vocació que havia esdevingut en professió, necessitava un millorament que van saber aconseguir sense rebutjar cap possibilitat d'anar més enllà de les seves primeres lletres. Esmeralda, a l'aconseguir el magisteri li va escriure un telegrama a sa mare dient-li: mañana viene Doña Esmeralda, el D^a. significava que havia aprovat l'exàmen. Era una il·lusió producte de la vocació. D^a. Mari Carmen, caminava o muntava en burro per anar a ensenyar allà per terres andaluses. D^a. Tere, passetjava en aca per les muntanyes fredes de Bèrnia, mentre l'esperaven ansiosos els alumnes per aprendre en un món rural amb pocs recursos.

Tantes coses, tantes anècdotes, i tanta història, que no hauriem de perdre en el volàtil món de la memòria. Aquest escrit, curt de lletra, però gran d'admiració, espere que servixca de petit homenatge del poble de Pego a aquestes tres mestres nostres, l'ensenyança de les quals recorden amb nostàlgia i admiració els que foren alumnes seus. Allò que van voler ser de joves, mestres, ho van desenvolupar amb les ansies esdevingudes de les seves vocacions humanes. Que tot allò que puguem escriure d'aquestes persones, val més que la veu i la paraula, que sovint es perd entre qualsevol airada que se les enporta guiades pel destí a un altre món abans d'hora, sense poder disposar nosaltres del seu testimoni, necessari per conèixer el passat, entendre el present i, millorar el futur; per fer història.

LA MANCOMUNITAT DE SERVEIS SOCIALS DE PEGO, L'ATZÚVIA I LES VALLS.

L'entrada en vigor de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, suposà que els Serveis Socials adquiriren la condició de serveis obligatoris a prestar per la Administració Local, tant la seua titularitat com la seua gestió i sempre en coordinació amb la Conselleria competent en la matèria.

És aquest motiu el que en un principi va propiciar el que s'uniren els Ajuntaments de **Pego, l'Atzúvia, Vall d'Ebo, Vall de Gallinera i Vall d'Alcalà** signant un conveni amb la Conselleria de Benestar Social i que es renova cada any des de 1.989, per a portar endavant aquesta gestió. Actualment els Ajuntaments han formalitzat aquesta unió amb la creació de la **MANCOMUNITAT DE SERVEIS SOCIALS DE PEGO, L'ATZÚVIA I LES VALLS**, que ve funcionant des de març de 1997.

Des del mes d'agost ha entrat en vigor la nova Llei 5/1997, de 25 de juny, de la Generalitat Valenciana per la qual es regula el Sistema de Serveis Socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, on es configuren com a un dret de tots els ciutadans i les ciutadanes. L'estructura bàsica d'aquest sistema són els Serveis Socials Generals, mitjançant la prestació d'una atenció integrada i polivalent adreçada a tota la població, articulada a través d'actuacions preventives, assistencials i rehabilitadores, en un àmbit primari, amb caràcter universal i gratuït. La seua finalitat és promoure el desenvolupament ple de l'individu i dels grups en què s'integra, mitjançant el potenciament de la seua participació en la recerca de recursos i la prioritització de les necessitats més urgents i bàsiques. Els Serveis Socials estan sotmesos als principis de: responsabilitat pública; solidaritat i participació; prevenció, planificació i evaluació; igualtat i universalitat; globalitat i integració; descentralització, desconcentració i coordinació.

La Mancomunitat es coordina amb els següents serveis a Pego:

- Llar de la Tercera Edat.
- Residència d'ancians Sant Joan de Dèu.
- Centre de Salut Valls de Pego:

I fonamentalment amb la Conselleria de Benestar Social, de la que rep la major part de les subvencions, que son la base del desenvolupament de la majoria dels programes; així com amb el Departament de Serveis Socials de la Excm. Diputació Provincial, que també col·labora amb el funcionament i dotació de material informàtic i de vehicles. Altres Conselleries de la Generalitat Valenciana col·laboren per a l'assoliment dels fins d'aquesta Mancomunitat.

Activitats desplegadas:

- **Servei d'Informació, Orientació i Assessorament Tècnic**, sobre els drets i recursos socials existents. Entre altres s'anomenen els següents:

* Ajudes econòmiques d'emergència.

* Tramitació d'expedients: Família Nombrosa, pensions no contributives, prestacions familiars per fills a càrrec, adopcions nacionals i internacionals, ingrés en Residències (ancians, menors, minusvàlids, dones...), termalisme social (balnearis), advocat d'ofici, reducció quota telefònica, autoritzacions d'estacionament temporal per a minusvàlids, ajudes per a l'atenció d'ancians i ancianes des de l'àmbit familiar o nucli de convivència.

* Recursos educatius: beques, EPA, FP, TAPIS...

* Altres ajudes que puguem establir-se en el futur per a la formació o, en general, el benestar de les persones afectades.

- **Servei d'Ajuda a Domicili**, per prestar atenció de caràcter domèstic, psicològic i rehabilitador, social, personal i educatiu, quan la situació individual o familiar siga d'especial necessitat tot procurant la permanència de la persona en el nucli familiar. Aquest servei es desempenyat per set auxiliars de la llar en tots els municipis de la Mancomunitat. Una novetat del mateix es que, des de aquest any, ha passat a cobrar-se un preu públic als beneficiaris, amb els objectius: d'una major redistribució dels recursos econòmics i acollir a un sector més ampli de la població, i per tant atendre un major nombre de casos.

- **Programes de Cooperació Social**, amb la finalitat d'impulsar i fomentar la iniciativa social, l'associacionisme i el voluntariat social.

Arrel d'aquest programa s'han constituït les següents Associacions: Associació de Minusvàlids Obrint Camí, Associació de Diabètics, i les Associacions de Dones de l'Atzúvia, Vall d'Ebo i Vall de Gallinera.

També es porta a terme, en col·laboració amb les Associacions de Dones, la programació de la Setmana de la Dona que es celebra en el mes de març.

Des de l'any 1994 es signa un conveni amb Càrites per facilitar-li a aquesta organització mitjans econòmics que els permeta desenvolupar la seua desinteressada actuació.

- **Programes de Convivència i Reinserció Social**, orientats a promoure la convivència social i familiar, i la integració en la comunitat per mig de serveis d'assessorament i orientació i accions divulgatives generals. A aquest programa pertany el recurs de l'acolliment familiar, permet a les famílies acollir temporalment una altra persona, normalment un menor, quan les circumstàncies familiars de la seua família biològica no siguen les adequades. Pot anar acompanyat d'una ajuda econòmica.

Amb aquest programa es recolzen les gestions i activitats a realitzar pels Clubs de Convivència, dirigits als majors, però oberts a tota la població. Ubicats a l'Atzúvia, Vall d'Alcalà, Vall d'Ebo i Vall de Gallinera (Alpatró, Benialf i Benirrama).

- **Programes que tindran com a objectiu l'atenció de les necessitats bàsiques** d'aquells ciutadans i ciutadanes que no les puguem abordar per si mateixos, mitjançant la gestió de les prestacions econòmiques, (abans s'anomenava programa d'emergència social). Podran existir segons el desplegament reglamentari, les modalitats següents:

* Ajudes d'emergència, que seran de caràcter extraordinari i no periòdic, amb la finalitat d'atendre a qui es trobe en situació de necessitat extrema.

* Ajudes per al desenvolupament personal, dirigides a persones amb capacitats reduïdes; aquestes poden ser: ajudes tècniques, per a l'eliminació de barreres arquitectòniques i per a facilitar els desplaçaments de persones amb algun tipus d'impediment, etc.

* Ajudes d'Acolliment Familiar.

* Ajudes d'Atenció Institucionalitzada, quan s'esgoten altres recursos alternatius.

* Abonament-Residència per a la tercera edat i per a discapacitats que afavorisca l'accés a una plaça pública i l'ús final gratuït.

* Ajudes per a l'atenció d'ancians i ancianes des de l'àmbit familiar o nucli de convivència.

- **Programes de Prevenció i Reinserció Social**, tenen com a objectiu el desenvolupament de la intervenció social en persones que necessiten ajuda per a la prevenció dels seus conflictes i la seua inserció personal en el medi social.

- **Servei Integrat d'Atenció a la Família**, aquest servei es subdivideix en dos programes:

• **Programa d'Intervenció Familiar**, dirigit a pares i fills, parelles amb problemes de convivència, parelles en tràmit de divorci, parelles divorciades i fills, pacients esquizofrènics i família, malalts físics crònics i psíquics i família, famílies amb algun membre amb problemes d'alcoholisme i famílies en situacions de violència.

• **Programa d'Assessorament Psicològic a Famílies de la Tercera Edat**, dirigit a persones de la tercera edat i familiars responsables de la seua cura, amb problemes que necessiten tractament.

- **Servei Logopèdic i Psicològic**, s'ha contractat una professional en la matèria, la qual està a la disposició de totes les persones dintre de l'àmbit de la Mancomunitat, que tinguen problemes d'aquest tipus.

- **Conveni de col.laboració entre la Mancomunitat i l'Oficina de Prestació Social dels Objectors de Conciència del Ministeri de Defensa**. Actualment la Mancomunitat té firmat un Conveni, amb aquesta Oficina pel qual es pot sol·licitar aquest centre en la borsa que es remeteix als objectors. D'aquesta manera s'amplia l'oferta de realitzar l'objecció a Pego, i a la resta dels pobles membres de la Mancomunitat de fer-la al seu municipi.

- **Conveni de col.laboració amb l'Organisme Autònom de Treball i Prestacions Penitenciàries**, per al compliment de penes de treball en benefici de la comunitat.

Està previst, per a un futur pròxim, l'implantació d'uns **Tallers per a malalts mentals**, a la fi de aconseguir una major qualitat de vida.

En resum amb la creació i funcionament de la Mancomunitat s'ha aconseguit la implantació i prestació d'aquest serveis, amb la mateixa intensitat en tots els municipis que la componen i en aquest sentit potser fora convenient pensar per al futur en una ampliació d'objectius en matèries com turisme, agricultura, etc., de tal manera que les infraestructures existents en Pego en aquestes matèries es posaren a disposició i ús de la resta de membres de la Mancomunitat.

Pego 5 de maig de 1999

La Treballadora Social-Coordinadora,

Ana Mª Frau Mengual

PROGRAMACIÓ CULTURAL JUNY PEGO

EXPOSICIONS.

EXPOSICIÓ DEL XXIII CERTAMEN DE PINTURA VILLA DE PEGO.

Del 18 de juny al 4 de juliol.

LLOC: Centre d'Exposicions Museu d'Art C/ Hospital, 3.

Horari: de 19 a 21 h. Festius: de 12 a 14 h i de 19 a 21 h.

EXPOSICIÓ DE PINTURES DE ROSA SASTRE.

Del 18 de juny al 4 de juliol.

LLOC: Saló Casa de Cultura.

Horari: Matí de 12 a 14 h. Vesprada: de 18 a 21 h.

IX EXPOSICIÓ AMICS DEL BONSAI DE PEGO.

Del 25 de juny a l'1 de juliol.

LLOC: Pati Casa de la Cultura.

Horari: Matí de 12 a 14 h. Vesprada de 18 a 21 h.

EXPOSICIÓ DE MAQUETES DE INSTRUMENTS MUSICALS de CRUZ ESPINOSA.

Del 18 de juny al 4 de juliol.

LLOC: Casa de la Cultura.

Horari: Matí de 12 a 14 h. Vesprada de 18 a 21 h.

MUSICA.

VIII AUDICIÓ ALUMNES DE PIANO.

DIA: 19 de juny.

LLOC: Aula de Cultura de la CAM.

Hora: 22'30 h.

CONCERT DE FIRA DE L'ORFEÓ DE PEGO.

DIA: 30 de juny.

LLOC: Església de l'Assumpció.

Hora: 22'30 h.

LA CASA DE LA CULTURA DE PEGO ABRE SUS PUERTAS A LOS ARTISTAS LOCALES.

Esta vez me ha tocado a mi colaborar en el Libro de Fiestas, en lo que se refiere a algunas actividades culturales de nuestro pueblo. Con mucho gusto expongo a modo de información y orientación, la misión que tiene la Sala de Exposiciones de la Casa de la Cultura.

El Ayuntamiento de Pego, para potenciar a los artistas locales y dar a conocer a nuestro pueblo y a quines nos visiten, nuestro arte y nuestra cultura, inició unas exposiciones en dicha Casa de la Cultura.

Han expuesto sus cuadros en esta sala, primeramente **Miguel Samper**, que un día decidió dejar esos mundos para residir en su pueblo natal Pego, y aquí es feliz con su familia y sus amigos de siempre. Hemos podido comprobar que además de ser un gran cantante es un gran pintor y ya sabíamos de sus trabajos realizados en mármol.

Miguel Samper, Pintor

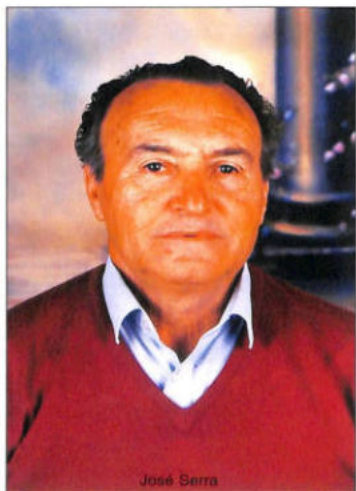
Después expuso **Tere Ferrando**, ama de casa y pintora, o pintora y ama de casa, las dos cosas

las lleva muy bien; teniendo mucho éxito, pues el pueblo sabe ver donde hay arte y corazón en un trabajo hecho con esfuerzo y amor.

Tere Ferrando, Exposición de Pinturas y cerámica

Aprovecho esta ocasión para rendir un pequeño homenaje a otro artista pegolino que se nos ha ido ya, **José Serra Sendra**, entusiasta y amante de la pintura. Algo que me parece muy difícil como es la rotulación, hacer un buen letrero que hemos visto tantas y tantas veces en las puertas de los camiones, eso lo hacía Serra con maestría. Otra faceta de él que me sorprendió, fue descubrir en algunas chimeneas de pueblos como en Patró y en una casa de Benialí, pinturas de cuando él tenía 14 años. Reflejamos

José Serra

una de ellas, que aun se conserva en una casa de Benialí que era de Armando el taxista. Pero lo que verdaderamente le apasionaba, era la pintura, reflejada en sus cuadros que como en un museo, las tiene expuestas por toda su casa para orgullo de su familia. La enfermedad le retiró demasiado pronto de su afición y el 4 de Diciembre de 1998, nos dejó para siempre. Pero él, para siempre, estará en nuestro recuerdo como artista y buen amigo. Descansa en Paz, Pepe Serra.

En estas Fiestas patronales, presento mis cuadros en dicha Casa de la Cultura y como mis compañeros anteriores deseo tener el mismo éxito, y aprovecho para invitar a todo el mundo a visitarla. Quiero agradecer a las personas que han hecho posible esta nueva iniciativa para que los

artistas de Pego tengan más posibilidades de mostrar sus obras, y yo como artista animo a todos mis compañeros, sin ninguna distinción, a solicitar esta sala que está a nuestro servicio.

Que el arte sea un motivo más de unión y felicidad para nuestro pueblo, os deseo a todos unas felices Fiestas Patronales.

Rosa Sastre Alemany.

Autorretrat. J. Serra.

Pintura de Ximeneia. J. Serra.

Retrat dona de José Serra.

Rosita Sastre a l'estudi.

HOMENATGE A UN PINTOR EMPRESARI

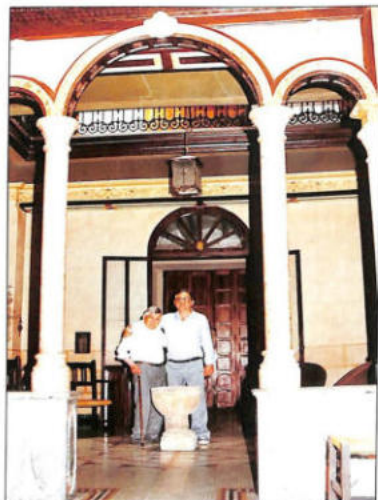
Des d'aquestes pàgines del nostre llibre de festes, volem rendir un petit homenatge a Fernando Domínguis Cardona, nascut el 28 de gener de 1907 i que ens va deixar el passat 24 d'abril.

Casa de Pepito Vidal

La seva tasca professional i artística la desenvolupà al nostre poble, i a la nostra comarca al llarg de tot aquest segle. Pertany al grup d'artistes empresaris d'un principi de segle eminentment agrícola, on ell desenvolupava el seu art per les millors cases de Pego exercint la professió de pintor.

Les fotografies de la casa de Pepito Vidal i d'una casa destacada de Castells de Castells ens mostren, com hem dit abans, com un grup limitat

de pegolins han passat la seva tasca professional i el seu art, fins arribar als nostres dies en que el seu hereu familiar i artístic, exposa en la principal fira de decoració d'Espanya a Barcelona.

CENEFAS VERDALA, evidencia la projecció que ha tingut el treball de Fernando Domínguis en el seu fill, hereu del seu patrimoni i de la iniciativa personal d'aquesta empresa.

I vull en aquest escrit, donar ànims, ajuda i suport a tots els empresaris de Pego, que com aquest exemple poden millorar i engrandir la nostra cultura per tot arreu.

Carlos Pascual.

Exposició Barcelona

Casa de Castells de Castells

EL SANTÍSIMO ECCE HOMO, REVELADOR DE LA MISERICORDIA DE DIOS PADRE.

El pasado día doce de Octubre, cuando entré en Pego para inaugurar mi ministerio pastoral entre vosotros, quise hacerlo, postrándome a los pies de la venerada imagen del Santísimo Ecce Homo, celestial Patrono de nuestra Villa; y en ese día tan importante para mi, en el momento en que tantos sentimientos y emociones diversas se agolpaban en mi corazón y en mi mente, alcé la vista hacia la venerada imagen, y al contemplar su rostro lacerado y torturado, pude percibir, antes que nada, la inmensidad de la misericordia de Dios, manifestada, precisamente, más que en ningún otro momento de la historia, en la Pasión y en la Cruz de Cristo.

Sí, queridos feligreses, es en el trance de la pasión, en el momento supremo, cuando se está gestando la Salvación del género humano, cuando Dios nuestro Padre, muestra de una manera más sublime su infinita misericordia para con nosotros, a través de su divino Hijo.

En este año de gracia del Señor de mil novecientos noventa y nueve, dentro del contexto de la preparación al Gran Jubileo del año dos mil del nacimiento de Nuestro Señor Jesucristo, la iglesia nos invita a elevar los ojos hacia Dios Nuestro Padre, para profundizar en su conocimiento, y en nuestra relación con él. Sí, a conocer mejor al Padre de la misericordia y Dios en todo su consuelo.

Pero ¿Qué significa que Dios sea misericordioso? ¿En qué consiste la misericordia?. Quizá, en nuestro mundo actual, pragmático, materialista y competitivo, el término Misericordia, no es muy bien aceptado, no tiene "buena prensa", a mi parecer, esto es debido a que se desconoce su auténtico y originario significado. El significado religioso de este término es: " Virtud de Dios que les inclina a compadecerse de los trabajos y miserias de los hombres", es decir, la misericordia es la mayor de las perfecciones de Dios, porque en ella están contenidas todas sus bondades: el amor, la compasión, la piedad, el perdón, la clemencia.....

Quizá, nuestra sociedad contemporánea, interpreta erróneamente este término, creyendo que el que ejerce la misericordia muestra su superioridad al que la recibe, y lo compara con la compasión mal entendida. No es así, basta que abramos la Sagrada Escritura para comprender como ya en el Antiguo Testamento, Israel, en su relación con Dios entendía rectamente el contenido del término: "¿Puede acaso una mujer olvidarse de su pequeño, no compadecerse del hijo de sus entrañas? Aunque ella se olvidara, yo no te olvidaría" (Is. 49, 15).

El profeta Isaias nos muestra el amor de Dios por los Hombres, como superior al de una madre por su niño. Posteriormente, el Nuevo testamento, Jesús nos muestra en la parábola del Hijo Pródigo, que el amor del padre, supera la mera justicia y se transforma en misericordia, y cuando esto ocurre, el que es objeto de misericordia, no se siente humillado, sino como hallado de nuevo y revalorizado.

El Papa Juan Pablo II en su Carta Encíclica "Dives In Misericordia" (rico en misericordia), nos dice que la Misericordia se manifiesta en su aspecto verdadero y propio cuando revalida, promueve y extrae el bien de todas las formas de mal existentes en el mundo y en el hombre,

Pero si a lo largo de la historia, Dios ha mostrado incansablemente su misericordia para con el hombre, es en la pasión y la cruz de Jesucristo cuando la inmensidad de la misericordia de Dios, desvela la grandeza que el hombre tiene para Él.

En palabras del Papa en la antedicha Encíclica, " La cruz es la inclinación más profunda de la divinidad hacia el hombre y su infeliz destino... Es un toque del amor eterno sobre las heridas más dolorosas de la existencia humana". Por eso, el programa de la vida de Cristo, que es un programa de misericordia, se convierte en el programa de su pueblo, se convierte, también, en nuestro programa.

Esa es la razón por la que Cristo dirá en el Evangelio: " No hay mayor amor que el que da la vida por sus amigos", y en el Sermón de la montaña exclamará: "Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia" (Mt. 5, 7).

Acerquémonos a Jesucristo para alcanzar la misericordia de Dios, contemplemos en estos días al Santísimo Ecce Homo, manifestación del infinito amor del Padre, y recordemos que la gran devoción que le profesamos tiene que tener una traducción inmediata en nuestras vidas, en nuestro trato con los hermanos. Como reza la Plegaria Eucarística quinta: " Danos entrañas de misericordia ante toda miseria humana, inspíranos el gesto y la palabra oportuna frente al hermano sólo y desamparado y ayúdanos a mostrarnos disponibles ante quien se siente explotado y deprimido..."

¿No es eso lo que pedimos también para nosotros cuando nos dirigimos al Padre en la novena y le decimos: "... Por la Preciosísima sangre de Jesús, Misericordia"?

Pido al Santísimo Ecce Homo, que en estos días que celebramos en su honor, experimentemos por su intercesión la profundidad y la grandeza de la misericordia del Padre, y que ello nos lleve a practicarla con nuestros hermanos los hombres. Que nos anime a ello las palabras de la Sagrada Escritura: "Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni nadie puede pensar lo que Dios tiene preparado para aquellos que le aman".

¡ Felices fiestas a todos!

Juan Melchor Seguí Sarrió, Párroco de la Asunción de N.ª. Sr.ª. de Pego.

ALGUNOS TEXTOS DE LA SAGRADA ESCRITURA Y DEL MAGISTERIO DE LA IGLESIA EN RELACIÓN CON EL SACRAMENTO DEL MATRIMONIO.

El Sacramento del Matrimonio, que es la forma en que los cristianos vivimos la unión amorosa entre el hombre y la mujer, ha sido desde el principio, una realidad querida por Dios, que ya en los albores de la humanidad, como nos recuerda el libro del Génesis, creó al hombre a su imagen y semejanza, y los creó hombre y mujer.

Pero si ya desde el principio Dios bendijo esta unión amorosa entre hombre y mujer, en la plenitud de los tiempos, Jesucristo la elevó a la categoría de Sacramento.

En estos tiempos de crisis social, cultural y religiosa, en los que parece que se remueven hasta los cimientos más básicos y tradicionalmente incuestionables de nuestra sociedad, bueno será que dejemos hablar a la Sagrada Escritura y al Magisterio de la Iglesia sobre la institución matrimonial,

que es la fuente y el núcleo de la familia, considerada como célula básica de nuestra sociedad e iglesia doméstica:

"... Entonces el Señor Dios, modeló al hombre de arcilla del suelo, insufló en su nariz un soplo de vida y se convirtió el hombre en un ser vivo. Luego, el Señor Dios plantó un huerto en Edén, al oriente, y puso en el al hombre que había formado..." (Génesis 2, 7-8)

"... Después el Señor Dios pensó: No es bueno que el hombre esté sólo. Voy a proporcionarle una ayuda adecuada. Entonces el Señor dios hizo caer al hombre en un sueño profundo, y el hombre se durmió, le sacó una costilla y relleno el hueco con carne. De la costilla que había sacado al hombre, el Señor Dios formó una mujer, y se la presentó al hombre. El hombre exclamó: ¡ Ahora sí; esto es hueso de mis huesos y carne de mi carne. Su nombre será Hembra porque la han sacado del Hombre!" (Génesis 2, 18. 21-23)

" El hombre no puede vivir sin amor. Resulta para sí mismo un ser incomprensible, su vida carece de sentido, si no se le revela el amor, si no se encuentra con el amor, si no lo experimenta y lo hace propio, si no participa en él vivamente." (Juan Pablo II. Redemptor hominis, 10)

"...Por eso dejará el hombre a su padre y a su madre para unirse a su mujer, y llegarán a ser los dos una sola carne. Gran misterio es este, que yo relaciono con la unión de Cristo y de la Iglesia. En resumen, que cada uno ame a su mujer, como se ama a sí mismo, y que la mujer respete al marido..." (Efesios 5, 31-33)

" El Matrimonio cristiano es la alianza por la que un varón y una mujer bautizados se comprometen a unir sus vidas para siempre, en indisoluble comunión de amor fecundo. Esta alianza ha sido elevada por Jesucristo a la dignidad de sacramento. El sacramento del Matrimonio establece entre los esposos un vínculo que, por su naturaleza, , nunca se puede romper; y les concede la gracia del Espíritu Santo para que sean fieles a su compromiso conyugal." (Del Catecismo " Esta es nuestra fe")

"... Todo el que se acerca a mí, escucha mis palabras y las pone por obra, os voy a indicar a quien parece: Se parece a uno que edificaba una casa: cavó, ahondó y asentó los cimientos sobre roca; vino una crecida, rompió el río contra aquella casa y no se tambaleó, porque estaba bien construida. El que escucha mis palabras y no las pone en práctica se parece a uno que edificó una casa sobre arena, sin cimiento; rompió contra ella el río, y en seguida se derrumbó; y ¡hay que ver qué ruina de aquella casa!" (Lucas 6,47-49)

" Un favor os pido yo: que viváis a la altura de la vocación a la que habéis sido llamados. Sed de lo más humilde y sencillo, sed pacientes. Soportaos el uno al otro con amor. Esforzáos por mantener la unidad que crea el Espíritu por el vínculo de la paz...." (Efesios 4, 1-3)

(Dedicado a los matrimonios que en este Año cumplen sus bodas de plata o de oro Matrimoniales, del párroco de la Asunción de Nuestra S.ª.)

EL SANTÍSIMO ECCE HOMO SIEMPRE EN NUESTRO CORAZÓN.....

Este año queremos aprovechar la oportunidad que nos brinda este programa de fiestas para reflexionar entorno a la presencia cotidiana del Santísimo Ecce Homo en todos los acontecimientos de nuestra vida particular y de la vida de nuestro pueblo.

Podríamos decir que la gran devoción que todos los pegolinos profesamos a la venerada imagen del Santísimo Ecce Homo se desenvuelve en dos vertientes principalmente: la individual y la colectiva.

La Capilla del Santísimo Ecce Homo, que es el corazón de nuestro pueblo, es testigo privilegiado a lo largo de todos los días del año de un incesante río de oraciones: devotos que entran y salen diariamente para hacerle una petición o una súplica, para agradecer favores recibidos, o para interceder por alguien, pidiendo la salud de un enfermo, o la protección y el éxito en una circunstancia difícil de la vida.

Pero si es verdad que el Santísimo Ecce Homo es el destinatario de la mayoría de nuestras oraciones personales e individuales, también lo es que a lo largo del año es el protagonista principal de nuestras celebraciones religiosas comunitarias: la solemne novena de la Semana Santa, y sobre todo, en las fiestas patronales el día primero de Julio, fiesta de la Preciosísima Sangre.

Desde esta Junta directiva de la cofradía hacemos todo lo posible para conservar, mejorar si cabe e incrementar esta presencia alentadora de nuestro excelso patrón en el corazón de todos los pegolinos y en la vida de nuestro pueblo, pues esa es nuestra misión. Por eso, cuando nos acercamos al día primero de Julio, culminación de todo un año de trabajos y desvelos, sentimos más que nunca cercana la presencia de nuestro Excelso Patrón, y nos sentimos honrados de ejercer tan gran responsabilidad. Queremos pedirle que continúe siempre presente en nuestras vidas y en el devenir cotidiano de nuestro pueblo.

Pegolinos, digamos todos juntos con la emoción en el corazón:
Vixca el Santíssim Ecce Homo!

Directiva de la cofradía del
Santísimo Ecce Homo.

COFRADIA DE LA ORACIÓN DEL HUERTO.

Un año más, se nos ha brindado la oportunidad de colaborar en el libro de nuestras fiestas patronales y hemos querido aprovecharla, para desde estas páginas felicitar las fiestas al pueblo de pego y para darles las gracias por su colaboración con la Semana Santa, tanto participando en las distintas Cofradías como saliendo a la calle para ver pasar las procesiones. Todo esto ha sido lo que ha hecho posible que un año más hayamos celebrado esta fiesta y que ya estemos pensando en la Semana Santa del 2.000.

Damos las gracias, a la gente por su colaboración, pero sobretodo como un cofrade más de esta Cofradía y como presidente de la misma, quiero dar las gracias muy especialmente a:

La manolas por acudir a todos los actos en que se les ha requerido su asistencia aunque esto supusiera un esfuerzo para ellas.

A la junta por estar a mi lado ayudándome para que la cofradía siga adelante y haya podido hacer una andas nuevas para las dos imágenes.

A los portadores de ambas imágenes por que con su esfuerzo hemos podido celebrar las procesiones.

A nuestros cofrades por su colaboración, sobretodo a los que nos acompañan en las procesiones (los capuchinos).

Y a nuestra banda, la cual debe sentirse orgullosa, porque pese a haberse renovado casi toda y a la juventud de sus integrantes, los cuales en su gran mayoría era su primera experiencia en una banda de tambores y Cornetas, dieron la talla.

Gracias a toda la Cofradía de la Oración del Huerto, a las demás cofradías, a la Junta Central de Semana Santa.....y al pueblo de Pego.

Un cordial saludo. Juan Bertó.

COFRADÍA DEL STMO. CRISTO DE LA COLUMNA.

El paso del Cristo de la Columna en el contexto del resto de pasos de la procesión de la Semana Santa tiene un significado muy particular. Se trata de la humillación, de la vejación física y psíquica, de la tortura a la que es sometido un ser humano que es Dios, antes de la crucifixión, ante la aprobación y complicidad de las autoridades de la época y de un pueblo, ciegos, y por otra parte, la aceptación irreprochable de Jesús de este Calvario por la salvación de todos los hombres.

Esta Cofradía se fundó en 1969, es por tanto este año 1999 cuando hemos celebrado el 30 aniversario de su fundación. Podemos estar contentos, pues a lo largo de estos treinta años la Cofradía ha ido consolidándose, aumentando el número de cofrades, vestas y costaleros. Además, en este tiempo, las andas han sido remodeladas, también las vestiduras de los portadores y de la banda.

El balance de estos treinta años es por tanto positivo, y desde estas líneas hemos de agradecer a todas aquellas personas que de forma totalmente desinteresada han contribuido bien económicamente bien con sus esfuerzos a lo que es la Cofradía del Cristo de la Columna actualmente.

Ahora mirando al futuro tenemos nuevas inquietudes, la primera de ellas es la creación de unas andas nuevas, empresa que requiere de importantes sumas de dinero que como siempre esperamos recoger de las aportaciones de los cofrades, donaciones de particulares y entidades públicas. Ya desde aquí, queremos hacer un llamamiento a todos aquellos que quieran contribuir a la consecución de este objetivo. También queremos hacer más fácil la participación de todas aquellas personas que así lo deseen, el salir en las procesiones de Semana Santa a través de nuestra Cofradía mediante la puesta en alquiler de vestas, y a ser posible queremos que esta idea este en marcha para la Semana Santa del año 2000.

Y seguramente más cosas que poco a poco con el trabajo de todos iremos consiguiendo y con ello contribuiremos a engalanar más las fiestas de la Semana Santa de Pego.

Por último aprovechar estas líneas para desear unas felices fiestas patronales a todo el pueblo de Pego.

La Cofradía.

SEMANA SANTA 1999

Un año más, al haber iniciado nuestro peregrinar en esta Cuaresma, tiempo de reflexión para todos y momentos para cumplir compromisos cofrades, en los que nos disponemos a conmemorar la Pasión, Muerte y Resurrección de Cristo, y con la ilusión propia de preparar una Estación Penitencial digna de buen cristiano, tenemos el honor de acercarnos a esta publicación sobre la Semana Santa de Pego.

La Junta Central ha trabajado con entusiasmo, con el deseo de mejorar la Semana Santa de todos los pegolinos, entusiasmo el que afronta esta Junta

Directiva su mandato. Esperamos aportar nuestro granito de arena para ir mejorando entre todos nuestra Semana Santa. Son muchas las ideas y proyectos que tenemos en mente, pero seguro que algunos no saldrán bien, otros se quedarán en el intento, y esperamos que los que hayan salido a la luz hayan sido los más numerosos. El proyecto, y creemos que debe ser el que marque el camino a seguir en nuestra Semana Santa, es el hacer cumplir el Reglamento de Régimen Interno, ya que con esta normativa se pretende coordinar, organizar y dejar constancia del interés de todos por afianzar nuestra Semana Santa. Somos una asociación que está viva, que se mueve, que funciona, que desarrolla proyectos, que lucha por mejorar cada día, que quiere aunar criterios con todos, para de esta manera funcionar como una familia. No podemos dejar de dar la bienvenida a una nueva Junta de la Santa Mujer Verónica. Un grupo de personas entusiastas, que han luchado contra cualquier obstáculo para sacar adelante este proyecto, el de recuperar para nuestra Semana Santa un paso de los que había en Pego, trabajo que vimos el Miércoles Santo por la noche por nuestras calles.

Agradecemos al Excmo. Ayuntamiento de Pego por la compra de la Virgen de Pascua, y cedida a la Junta Central, que hoy en día se venera en la Parroquia de la Sagrada Familia, y la subvención que ha aportado a esta Junta y a todas las cofradías.

El agradecimiento a la Caja de Ahorros del Mediterráneo por su colaboración en ayudarnos a hacer esta Semana Santa, con pasquines, bocetos y en un exquisito recital de clásicos religiosos (Cor de Cambra "Discantus" de Cocentaina). Por último y para terminar, animamos a todo el pueblo de Pego para que salga a las calles ya que con su presencia y actitud de respeto, también hace Semana Santa. Felices Fiestas Patronales.

Vicente Siscar González.
Presidente Junta Central Semana Santa.

ASOCIACIÓN AMAS DE CASA CONSUMIDORES Y USUARIOS <<LUCENTUM>>

Un año más se nos invita a tomar parte en el Programa de las fiestas patronales y lo hacemos con sumo gusto, para dar a conocer nuestra Asociación, que cuenta ya con un total de 1.424 socias.

Durante el curso que empieza siempre a últimos de Septiembre y termina hacia mitad de Junio, tenemos oficina todos los jueves de 16:00 a 18:00 horas de la tarde, donde se realiza el trabajo propio de la Asociación. Mensualmente en el Aula de Cultura de la C.A.M., se celebra una Reunión General a la que suelen asistir unas 200 socias, allí se dan a conocer las actividades que se programan, bien sean cursillos, conferencias, viajes, etc., teniendo siempre una charla formativa muy interesante. Igualmente, de lunes a viernes en Radia Pego, tomamos parte en el programa "La cuina en casa", en el que se da el menú de cada día, que consiste en 1º y 2º plato y el postre. Además, el tercer martes de cada mes, también en Radio Pego, tenemos una mesa redonda, compuesta por algunas socias y miembros de la Junta, sobre temas apropiados para nuestras mujeres. En Noviembre, celebramos el Día del Ama de Casa, con una Eucaristía y después una Cena-baile, donde fueron homenajeadas las socias de honor Mercedes Alemany Arbona y el miembro de la Junta Carmen Sendra Miralles. Este curso hemos continuado el Cursillo de bolillos y se ha hecho también el de "miga de Pan", siendo varias las socias que han asistido a dichos cursillos. El día 13 de Marzo tuvimos una Jornada Local de consumo, y con tal fin contamos con la visita de nuestra Presidenta Provincial Doña Carmen Oliver, a la que acompañaron el Director Territorial de Bienestar Social D. Alberto Martínez y la Psicóloga Dª. Francisca Ayza, honrándonos con su presencia el Sr. Alcalde D. Carlos Pascual, y el Concejal de Cultura D. Juan Sastre. Y como colofón, vino a clausurar dicha Jornada la consellera de Bienestar Social Dª. Marcela Miro, todos cuyos asistentes quedaron admirados viendo la gran asistencia de las mujeres y comprobando la buena marcha de esta Asociación, por lo que recibimos felicitaciones por parte de todos los asistentes.

Queremos dar las gracias al M.I. Ayuntamiento por habernos cedido el nuevo local para nuestra Sede, y aprovechando la circunstancia de la Jornada, fue inaugurado ese mismo día, siendo bendecido por el Rvdo. Sr. Cura Párroco de la Asunción D. Melchor Seguí. Y al terminar el acto, tuvimos un vino de honor.

Esta Asociación colabora en las Campañas del Domund, Manos Unidas, Caritas, igualmente lo hizo cuando el huracán Mitch y finalmente en Kosovo. Este año hemos visitado el Preventorio de Gandia, entregando 375 kilos de alimentos, ropa para menores y trajes de Comunión, todo lo cual fue donado por las Amas de Casa que colaboran asiduamente en la Campaña del Kilo.

Asistimos a varios viajes durante el curso, visitamos el País Vasco. También los Museos el Nacional de Cerámica "González Martí" el de la Beneficencia, la Catedral de Valencia, la Fábrica de Cerámica Lladró. Por concesión de la Entidad Bancaria C.A.M. estuvimos en S. Pedro del Pinatar, Mar Menor, Cabo de Palos, Segorbe, Altura, la Cueva Santa y Navajas. Como es costumbre en Pego, el día de la Crosta, visitamos el pueblo de Parcent.

El mes de Abril, asistimos al congreso de Directivas que se celebra en Calpe, donde se recibe formación específica y se capacita a las Dirigentes para que cada vez estén más preparadas para cumplir los objetivos y fines de la Asociación.

Como en el año 2000 esta Asociación celebrará los 25 años de su fundación, tenemos en proyecto hacer muchas cosas, con la ayuda de todos.

Queremos desear a todas las socias y a todos los pegolinos unas felices fiestas.

Una Dirigente.

ASOCIACIÓN DIABÉTICOS PEGO Y COMARCA.

Ya que se nos brinda la oportunidad de darnos a conocer en el Libro de Fiestas patronales de Pego, aprovechamos para informarle sobre la Asociación de diabéticos de Pego y Comarca, una entidad sin ánimo de lucro, que funciona desde el año 1992.

Nuestra finalidad es dar apoyo e información, y fomentar la educación en el diabético alcanzando un mejor nivel de vida. Esperamos que la gente tome interés de la labor que estamos haciendo y colabore con nosotros. Realizamos las siguientes actividades: reuniones, conferencias, charlas, peticiones a organismos que corresponda, facilitamos la integración de niños a colonias y campamentos para darles la educación diabetológica adecuada desde muy temprana edad, también se colabora con otras asociaciones y con la Federación Diabéticos de la Comunidad Valenciana (FEDICOVA). Todos los años celebramos el Día del Diabético, desplazándonos a Valencia a la Facultad de Medicina, donde a lo largo de todo el día se imparten conferencias con temas de gran interés para el diabético a cargo de profesionales a nivel nacional.

Si deseas unirse a nosotros, te esperamos.

Junta Directiva.

**ASOCIACIÓN
DIABÉTICOS
Pego y Comarca
Telèfon: 96 640 01 06**

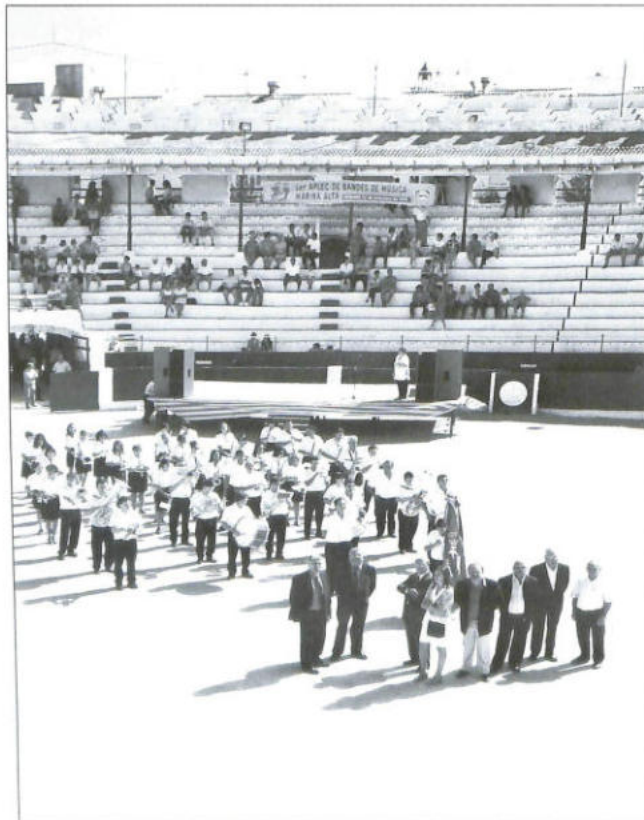
AGRUPACIÓN MUSICAL DE PEGO.

Con orgullo participamos en este libro, sí con orgullo porque hace algunos años, nuestro pueblo no tenía banda de música, y de la nada, surgió la Agrupación Musical de Pego con el esfuerzo de estos músicos, muchos ya no están, se llevó adelante la banda, sin pensar en lo que les reportaba económicamente, sino en hacer grande la Agrupación Musical de Pego y llevar con orgullo el nombre de nuestro pueblo; allá donde se ha ido a actuar.

Por desgracia, la sociedad se ha convertido en materialista, y aquel sueño del músico de mostrar nuestra banda, muchas veces no se puede realizar, porque no podemos ir a todos los sitios, porque actualmente nuestra banda, es bastante numerosa. Las charangas o grupos de pocos músicos se han integrado en todas las fiestas de los pueblos, porque a las organizaciones festivas les interesa lo más económico y no les importa la música, quieren ruido y que les cueste poco dinero.

Pero nosotros, aquí estaremos, luchando por hacer música, y no ruido charanguero.

El Presidente.

SET ANYS FENT MÚSICA

Què és el QMAV??

El QMAV (Quintet de Metalls Al Vent) és el millor grup musical de vent de la Comarca, referència obligada per a tots els músics de l'entorn, coneguts i respectats a tot el territori... i tots els seus membres són de PEGO.

Nou títols (4 de professor superior en diferents especialitats i 4 professionals), tres mencions d'honor, un premi de final de carrera, col·laboracions amb orquestres com la Simfònica d'Alacant, la Filarmònica de la Universitat de València, la Real Orquesta Sinfónica de Sevilla, la orquestra Henry Purcell, etc..., avalen la nostra vàlua artística i musical individual; i set anys de dur treball en conjunt i el reconeixement de la crítica especialitzada de periòdics com el Canfali Marina Alta, Las Provincias, Información, etc..., ho fan amb la nostra integritat com a grup.

Qui el conforma??

El QMAV està compost per JOAN SALVADOR MIRALLES i PUIG (Pego, 1.972, trompeta), és el detonant, la veu i el nervi del Quintet, músic entregat, metòdic i amb molta personalitat; FERRAN FEMENIA i SISCAR (Pego, 1.976, trompeta), és genuí en qualsevol estil, amb molta tècnica i musicalitat, amb un toc d'humor i una presència en l'escenari inigualables; FERRAN FERRANDO i DOMÈNECH (Pego, 1.970, trompa), músic eclèctic, és l'essència, impregna de saviesa, seguretat i confiança al grup, ha sigut el mestre de tots encara que no arriba als 30; XIMOTUR i MASSANET (Las Palmas de Gran Canaria, 1.980, trombó), músic de gran talla, és la darrera i única incorporació al Quintet primitiu, aportant la seva innata maduresa i tranquil·la presència, i que encara no ha donat tot el que porta dins; JOAN LLUÍS ALEMANY i PASTOR (Pego, 1.974, tuba), músic complet i bàsic, flemàtic, detallista, i amb molta projecció dins del món de la música.

Aquest cinc amics formen l'estructura bàsica del QMAV, però també caldria dir que aquest no està tancat a possibilitats amb col·laboradors diversos, com ho demostren els nombrosos concerts que han realitzat amb aquesta política (concert de Nadal '98, audició de piano del 97, etc...).

Què fem??

El QMAV degut a la seva gran versatilitat és capaç de fer qualsevol tipus d'actuació, des de l'amenització d'actes socials (dia del llibre any 96), passant per audicions educatives (Institut de Pego, de Dènia, col·legis, etc...), bodes (any 99), fins a arribar a concerts com qualsevol dels fets a Pego, Dènia, Xàbia, Calp i un llarg etc.

Tot això ha sigut possible gràcies a que el QMAV encara no ha parat mai de reunir-se sistemàticament no sols buscant el progrés del conjunt musicalment parlant, sinó també el passar una bona estona amb uns companys que comparteixen els mateixos gustos i ambicions.

Després de tot açò, tan sols queda que convidar a tothom a participar en els propers concerts per a gaudir de la bona música que fa un grup de joves que amés són de PEGO.

QUE COMENCE LA MÚSICA!!!!!!

C.P. ROSALÍA BONDÍA

L'AMPA del C.P. Rosalía Bondía, vol informar-vos que el proper curs escolar 1999-2000, en el nostre col·legi, l'ensenyament a l'Educació Infantil (3, 4 i 5 anys) s'impartirà en valencià, i anirà incorporant progressivament cada any un nivell de Primària, fins completar tota la línia en valencià.

Considerem que estudiar en la llengua materna, o siga el valencià, és la millor manera per a que els alumnes, en acabar l'escolarització, tinguen un domini suficient i equilibrat dels dos idiomes oficials de la nostra Comunitat (el valencià i el castellà) ja que estudiar des de menuts en dues llengües, facilita l'adquisició del tercer idioma, en el nostre cas l'anglès i a la futura incorporació al món del treball.

El col·legi està format per dos edificis totalment independents en la seua estructura. Amb un pati propi i instal·lacions esportives i de jocs per als més menuts.

El centre compta amb 3 cursos d'Educació Infantil, 6 cursos d'Educació Primària i 2 cursos d'Educació Secundària obligatòria, per tant els alumnes poden estudiar ininterrompidament des dels 3 anys fins als 14. La plantilla del centre compta amb 16 professors.

Les instal·lacions del col·legi han experimentat, des de la seua construcció, importants millores entre les que destacaríem: la nova construcció del Pavelló Esportiu Cobert Municipal del que es beneficiaran el nostres fills, connexió a Internet, aula d'ordinadors, aula de música, hort escolar, aula de tecnologia....

I, per últim, ens complau de convidar-los a que visiten el col·legi, si ho consideren oportú, per poder informar-los més detalladament i resoldre qualsevol dubte que puguen plantejar.

BONES FESTES.

C.C. PEGO

Aquest any el C.C. Pego compleix 20 anys des del seu fonament, cal recordar que es funda com a penya ciclista "El Pedal".

Des de la seua fundació el club sempre ha tingut a l'escola ciclista de xiquets (entre vuit i setze anys) com la seua referència de club, sense descartar als ciclodeportistes i als veterans, fent la volta a la Marina XIII edició i la pujada a la vall d'Ebo X edició per a aquestes categories.

El ciclisme ha sigut el menys practicat al llarg dels passats anys. Aquest any farem la primera edició de ciclisme a Pego, realitzant cinc marxes puntuàries a la regularitat.

L'escola de ciclisme sempre ens ha donat bons resultats estant present en moltes proves de ciclisme. En l'any 1985 vàrem tindre a Fernando Estruch com el cadet més regular de la Província d'Alacant, a conseqüència d'aquest triomf va participar en el campionat d'Espanya.

En l'any 1991 tinguérem a José Sastre i a Gusti que anaren per primera vegada a les Jornades Nacionals de ciclisme Infantil celebrades a Armilla (Granada). L'any 1996 tinguérem a Javier Orihuel com a campió Provincial en la categoria d'Alevins.

L'any 1998 fou un any de triomfs per al C.C. Pego, tinguérem a David Estirado com a campió Autonòmic en Mountain Bike i segon classificat en la final Autonòmica de cadets en carretera disputant el campionat d'Espanya.

En la categoria d'Infantil tinguérem a Joan Oltra, Javier Orihuel i a Carlos Sendra que representaren a la Província d'Alacant en les Jornades Nacionals de ciclisme Infantil celebrades a Tomelloso (Ciutat Real).

Hem destacat allò més important durant aquests 20 anys sense oblidar-nos de la resta de corredors que vàren representar al C.C. Pego.

Aquest any tenim 22 corredors en diferents categories, esperem tindre bons resultats.

Un agraïment a tots els directius i corredors que vàren fundar i donaren continuïtat al C.C. Pego.

El President: Bte. Orihuel.

XXV AÑOS DE TIRO Y ARRASTRE.

De la modalidad de competición tal como hemos ido conociendo, se puede afirmar que su origen viene de los años cuarenta, según testimonio de personas relacionadas con este deporte, época en la que Ramón Tamarit tratante de bestiar iba a vender sus caballos al

Mercado que se celebraba cada jueves en la ciudad de Valencia, dentro del cauce del río Turia entre los puentes de Serrans y Trinitat. El cauce del río era un lugar ideal para este tipo de exhibiciones del bestiar por su especial configuración, ya que la corriente del agua tenía una anchura de 5 a 8 metros separando dos grandes esplanadas de 40 m. de ancho y 120 de largo a cada orilla. El

esmerado tratante conocido como "El moltero de Meliana" delante de un posible comprador interesado por cualquier caballo suyo, con tal de demostrar su valentía en los trabajos agrícolas y de transporte acostumbraba a engancharlo a un carro de carga y pasarlo por la zona más blanda de la orilla, para que el caballo se esforzara. Más tarde se generaliza la costumbre de hacerlos pasar por un lugar arenoso y poco a poco se impone la pista de arena y se proponen unas reglas básicas que le dan origen a esta modalidad deportiva valenciana. Por los años cincuenta en una tertulia antes de cenar en el hostal de "el tío Pepe Greix" entre habas hervidas, absenta y vino, se comenta la jornada del día, y en la conversación sale a relucir este mercado y esas pruebas de tiro y arrastre que ya comenzaban a practicarse en algunos pueblos de Valencia como concursos en sus fiestas.

Estando reunidos Rafael Sastre "Padur", Silverio Moltó "el Carreter", Fernando Sala "Besó", Juan Miralles y Manolo Ortolá, se comenta el mencionado concurso para las fiestas patronales en honor al Stmo. Ecce Homo. Quedando de acuerdo con el concurso se empiezan a hacer reuniones

y se informan por carreteros de la parte de Valencia, como son Ernesto Fornes de la Torre, Ramón "el monero" y "el Pare dels pobres" de Mislata que hay que hacer un banco de arena de unos 40 metros de largo aproximadamente, 3'5 m. de ancho y 75 cm. De altura, debe tener 3 paradas que eran 3 vigas de madera bajo el suelo a unos 25 cm de arena y entre viga y viga debía haber unos 10 m de distancia. Los camiones que

querían colaborar en el concurso o no tenían jornal se encargaban de transportar la arena que sacaban los carros en "la Salvadora" al campo de fútbol, entre los camiones estaban el de "la palera" "padur", Silverio "el carreter" y como encargado de la pista estaba Fernando Sastre "Ronda". Ponían un cajón de 1 metro cúbico, de esos que tenían los que trabajaban en la carretera al lado de la pista y los camiones y carros que llegaban con la arena la descargaban dentro, si no cubrían dicha medida no cobraban el viaje. Este cajón iba formando un banco de arena que más tarde formaría la pista en la que se exhibían, los animales distinguidos del pueblo y de la comarca.

Entre los caballos que se exhibían estaba el de Juan Martínez, el de Domingo García, el de Andrés "el filasero", el de Celestino, el de Evaristo Miralles, "el roci" del Pasiego, "la Tereseta" de Carlos Ribera, etc...

Ya después de todos estos años de concursos donde participaba esta gente tan conocida en la villa de Pego, debemos recordar que los primeros concursos se practicaban en el campo de fútbol Cervantes, más tarde en la rogalia, después en el campo de fútbol del Convento, otros años detrás del colegio Rosalia Bondia y este año por primera vez en el recinto del camino de San Antonio.

Finalmente, quiero agradecer a estos pioneros de este deporte ya mencionados anteriormente que hayan hecho posible que esta práctica autóctona no se haya perdido y vaya regenerando año tras año e invitarles a que acudan al concurso en el nuevo recinto.

Dar las gracias a todos los presidentes y vocales que han pasado en estos veinticinco años y a todas las entidades colaboradoras, y por supuesto al M.I. Ayuntamiento y desearles buenas Fiestas Patronales.

Vicente Siscar González.

Presidente del Club Deportiu Els Carreters.

PROGRAMA DE FESTES 1999

Divendres, 18 de juny.

A les 11 del matí s'inicia el XXV Aniversari del Tir i Arrossegament Vila de Pego al nou recinte Camí de Sant Antoni.
NIT DE ROCK PEGOLÍ, a la Cooperativa.

Dissabte, 19 de juny.

A les 11 del matí, Tir i Arrossegament.
A partir de les 4 de la vesprada futbol sala, a les 8 de la vesprada final lliga 1998/99. A les 9 de la nit partit Selecció Comarcal-Selecció Pego. A continuació sopar de germanor i entrega de trofeus amb l'actuació de l'Orquestra Pirata.
A les 10'30 de la nit, Concert Presentació del C.D. "Ja baixen n.º 20", A.M. de Pego i la Degollà d'Alcoi al Teatre Municipal de Pego.
A les 23'30, Verbena de la Cooperativa al Poliesportiu.

Diumenge, 20 de juny.

A les 10 del matí Misa solemne de Sant Cristòfol i a continuació el tradicional desfilé de vehicles.
A les 11 del matí, Tir i Arrossegament.

Dijous, 24 de juny.

Durant tot el dia, es muntarà el Castell al Plà de la Font.
A les 12 de la nit, Ball a la Qàbila de la filà capitana mora Feixucs amb l'actuació de l'orquestra Platino.

Divendres, 25 de juny.

A les 9 de la nit, Retreta de Moros i Cristians.
A les 12 de la nit, Nit de Rock, actuació del Grup Mojinos Escocios i altres grups teloners, al Camp de futbol del Pujol.
Després del rock, verbenes a les diferents qàbiles.

Dissabte, 26 de juny.

A les 7 de la vesprada, DESFILADA INFANTIL de MOROS I CRISTIANS.
A les 11'30 de la nit, Ambaixada-Parlament de Moros i Cristians.
En acabar l'Ambaixada, gran Castell de focs d'artifici.
A la 1 de la matinada, Gran Ball de Moros i Cristians amb les orquestres Platino i Montecristo al Poliesportiu.

Diumenge, 27 de juny.

A les 12 del matí, Passacarrer de les filades per tot el poble i pallorà a la Qàbila dels Feixucs.
A les 7'30 de la vesprada, ENTRADA DE MOROS I CRISTIANS.

Dilluns, 28 de juny.

A les 7 de la vesprada, Bous al carrer, al Plà de la Font.
A les 11 de la nit, Bous al carrer.

Dimarts, 29 de juny.

A les 10'30 del matí, DIA INFANTIL I JOVENIL.
A la 1'30 del migdia, Paella Gegant al Plà de la Font, on queda convidat tot el poble.
A les 7 de la vesprada, Bous al carrer.
A les 11 de la nit, Bous al carrer.
A les 12'30 de la nit, Discoteca Mòbil festa dels Quintos al Camp de Futbol del Pujol.

Dimecres, 30 de juny.

A les 12 del matí, Volteig de campanes anunciant la Festa.
A les 7 de la vesprada, Misa Solemne concelebrada a la Capella del Stm. Ecce Homo per la Germandat Sacerdotal del Stm. Ecce Homo de Pego.
A les 7'30 de la vesprada, Partit de Futbol entre Veterans VALÈNCIA C.F. i els Veterans del PEGO C.F. al Cervantes.
A les 8 de la vesprada, Trasllat Procesional de la Imatge del Stm. Ecce Homo.
A les 8'30 de la vesprada, Desfilada de Carrosses.
A les 10'30 de la nit, Concert de Fira de l'Orfeó de Pego a l'Església de l'Assumpció.
A les 11 de la nit, Bous al carrer.

Dijous, 1 de juliol.

A les 8 del matí, Volteig de campanes i Despertà Fester a carrec de la Banda de Cornetes i Tambors de la Confraria del Stm. Ecce Homo.
A les 11 del matí, Misa Solemne en honor del Stm. Ecce Homo, Patró de la Vila de Pego.
A les 7 de la vesprada, Repartiment de Murta, pel itinerari de la processó.
A les 9 de la nit, Processó de la Venerada Imatge del Santíssim Ecce Homo.
A la 1 de la nit, es tancaran les festes amb el tradicional Castell de focs d'artifici.

Dissabte, 3 de juliol.

A les 12 de la nit, Gran Gala de l'Ajuntament al Poliesportiu Municipal.

PROGRAMACIÓ D'ACTES MOROS I CRISTIANS:

Dijous 24 fins al 27 de juny.

Dijous, 24 de juny

Durant tot el dia, es muntarà el Castell al Plà de la Font.

A les 12 de la nit, Ball a la Qàbila de la filà capitana mora Feixucs, actuarà la Platino.

Divendres, 25 de juny

Durant tot el dia, tindrà lloc l'abertura de totes les Qàbiles.

A les 9 de la nit, Retreta concentració a la Creu de Sant Miquel per a seguir el següent itinerari: Sant Miquel, Capità Cendra, Sant Jaume, Sant Agustí, finalitzant al Plà de la Font. Després del Rock, verbenes a les diferents qàbiles.

Dissabte, 26 de juny

A les 7 de la vesprada, X Desfilada Infantil de Moros i Cristians, amb el següent itinerari: concentració a la Creu de Sant Miquel, Capità Cendra, Sant Jaume, Sant Agustí, finalitzant al Plà de la Font.

A les 11 de la nit, Entradeta i Ambaixada-Parlament: concentració al carrer Ecce-Homo, per a seguir el següent itinerari: Capità Cendra, Sant Jaume, Sant Agustí i Plà de la Font, on tindrà lloc l'Ambaixada. En acabar gran castell de focs d'artifici.

Acte seguit al poliesportiu municipal, **Gran Verbena de Moros i Cristians**, a càrrec de les orquestres Platino i Montecristo.

Diumenge, 27 de juny

A les 12 del migdia, Passacarrer de les diferents filades, per tots els barris i carrers del poble.

A la 1 del migdia, concentració de totes les filades a la qàbila de la filà Feixucs on es servirà una pallorfada.

A les 7:30 de la vesprada, Entrada de Moros i Cristians. Concentració al final del carrer Sant Rafel, per a continuar el següent itinerari: Sant Rafel, Plaça del Mercat, Poeta Llorente, carrer Major, Plaça de l'Ajuntament, Ecce-Homo, Capità Cendra, Sant Jaume, Sant Agustí i Pla de la Font.

ORDRE EIXIDA DE L'ENTRADA INFANTIL

BÀNDOL MORO

Filà Infantil Ha-Ben-Sahinas.
Filà Infantil Coscolls.

A.M. Parcent

Filà Infantil Aladins.
Filà Infantil Beduines.
Filà Infantil Bequeters.

A.M. Pego

Filà Infantil Al Hambra Caragolà.
Filà Infantil Benemerins.

Colla dolçaines i tabalets L'Experimental.

Filà Infantil Al Hagamba Muza.
Filà Infantil Els Pardals.

A.M. Castells de Castells.

BÀNDOL CRISTIÀ

Filà Infantil Albardins.
Filà Infantil Algarrades.

A.M. Gandia.

Filà Infantil Conqueridores.
Filà Infantil Almogàvers.

ORDRE EIXIDA DE L'ENTRADA DE MOROS I CRISTIANS

BÀNDOL MORO

Feixucs. Capità 1999

La Xafigà
A.M. La Nucia
A.M. Tàrbena
A.M. Castells de Castells

Alaçdrach-Marrakech.

A.M. Pego

Ha-Ben- Sahinas.

L'Atril d'Ondara.

Beduines.

A.M. Beniatjar.

Coscolls.

A.M. Parcent

Al-Hagamba-Muza.

BÀNDOL CRISTIÀ

Inquisidors. Capità 1999

Grup de dolçaines i tabalets la Degollà d'Alcoi
A.M. Contestana
A.M. l'Aranya d'Albaida
A.M. Gandia

Algarades.

A.M. Benigànim

Conqueridores.

A.M. Xalò

Arrapades.

A.M. Real de Gandia

Albardins.

A.M. Bellrreguard

Almogàvers.

Bàndol Moro

Beduines

Al-Hagambra Muza

Ha-Ben-Sahinas

Alaçdrach-Marrakech

Coscolls

Feixucs

Bàndol Cristià

Albardins

Almogàvers

Conqueridores

Arrapades

Algarades

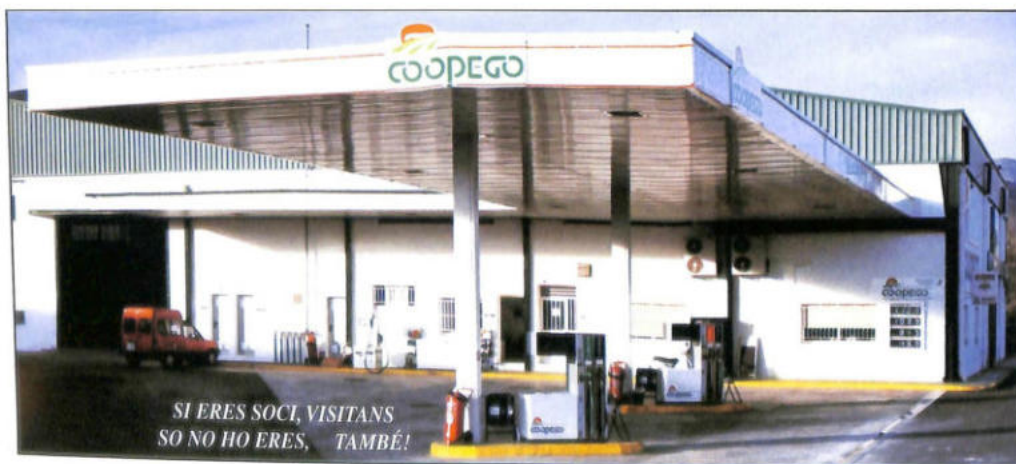
Inquisidors

COOPERATIVA AGRICOLA PEGO. COOP. V.

Els desitja Bones Festes!

*SI ERES SOCI, VISITANS
SO NO HO ERES, TAMBÉ!*

03780 PEGO: Plaza Mayorazgo Cendra, 12
Teléfonos 96 557 03 51 y 96 557 04 99
Fax 96 640 20 00
jrgasco@laley-actualidad.es
03790 ORBA: Américas, 51 - Tel. 96 558 30 69
Fax 96 558 42 00
javillar@ctv.es

ANA GASCÓ BORONAT
Abogado
Gestor Administrativo

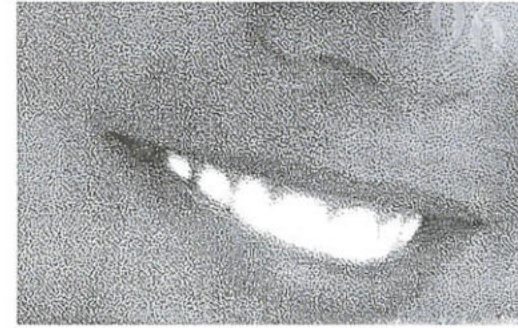
JUAN RAMÓN GASCÓ SISCAR
Gestor Administrativo
Director Auto-Escuela

Agencia de

ESTRELLA
SEGUROS

PEGO
Optics i Joiers

*Els dentistes de
Pego, vos desitjen
bones festes*

**COOPERATIVA
CONSTRUCCIÓ**
SANT VICENT FERRER, COOP. V. DE PEGO
Carrer Muria, 10 - 03780 PEGO - Tel./Fax 965 571 257 - E-Mail: coopcsvf@oem.es

FORMULARIOS EN PAPEL CONTINUO · ETIQUETAS ADHESIVAS
CATALOGOS · SELLOS · SOBRES · LIBROS DE FIESTAS
TERMO-IMPRESIÓ · ESTUCHADOS PARA ALIMENTACIÓ, COSMÉTICA, ETC...

Felices Fiestas

C/. San Rafael, 54 - Tel. 96 557 06 66
Móvil 606 13 57 13 - 03780 PEGO (Alicante)

FIAT

PEGO MOTORS

Mecánica, Electricidad, Chapa y Pintura
SERVICIO GRUA
VENTA DE COCHES DE OCASION
Y NUEVOS

Avda. Alcoy, 73
Tel. 96 557 13 55 - Tel. Móvil 908 07 60 29
PEGO

Bar Restaurant

L'empedrat

C/. Argentina, 23
Tel. 96 557 18 67
Móvil 630 65 30 32- 03780 PEGO

CERVEZA AGUILA
COCA- COLA
LECHE PASCUAL

FILOSA

Tel. 96 557 05 54 - Fax 96 557 25 32
PEGO

AUTO
GESAR
PEGO, S.L.

Avda. Alcoy, 46 - Tel. 96 557 06 71
03780 - PEGO (Alicante)

TALLER MECANICO

Vicente Sanchis Beltrano

Jesús Rocher Puig

Motocultores Agría, tractores,
Motos y Bicycletas

San Rafael, 16 - Tel. 96 557 03 27
03780 PEGO (Alicante)

Especialidad en Derecho Privado

- Separaciones, Divorcios,
- Administraciones Fincas,
- Indemnizaciones Tráfico,
- Herencias,
- Etc...

Mónica Más Franqueza

ABOGADO

C/. Nueva, 20
Tel. 96 557 00 21 - 617 65 16 70
03780 PEGO

construcciones

EMENBISI,

COOP. V.

C/. Adsubia, 8 - 03780 PEGO (Alicante)
Tel. 96 557 02 64 - Tel. móvil 608 46 05 38

C/. San Miguel, 21 • PEGO
Tel. 965 570 139

TRATAMIENTOS FACIALES

- Limpieza de cutis
- Dermatitis
- Acné
- Reafirmación
- Antiarrugas
- Hidratación profunda.
- Tratamientos de shock, etc.

DEPILACIÓN ELECTRICA

TRATAMIENTOS MÉDICO-ESTÉTICOS

DEPILACIÓN CERA

- Caliente
- Semifría (desechable)
- Permanente y tinte Pestañas

MANICURA

UÑAS ARTIFICIALES

MICROPIGMENTACIÓN

TATUAJES

MAQUILLAJE

- Día, noche, novia, fantasía.

CURSOS AUTOMQUILLAJE

CABINA INDIVIDUAL RAYOS UVA

- Sesión rápida 10 minutos

TRATAMIENTOS CORPORALES

- Drenaje linfático
- Crioterapia
- Peeling corporal
- Termolipolisis
- Gimnasia pasiva
- Reafirmación
- Tratamiento post-parto
- Tratamiento pre y post-operatorio
- Dietas bajo control médico

Dr. Fernando Valmaña

- Escleroterapia Varicosidades
- Eliminación de arrugas (por infiltración)
- Mesoterapia (infiltración celulitis, adiposidad, lipodistrofias)
- Aumento de labios (por infiltración)

INFORMACIÓN PARA LOS CLIENTES

ESTE ESTABLECIMIENTO ESTÁ DOTADO DE UN SISTEMA DE DESINFECCIÓN QUE GARANTIZA LA ESTERILIZACIÓN DEL INSTRUMENTAL

SIN CONSERVANTES
PRODUCTOS CASEROS
CIEN POR CIEN NATURALES

WITHOUT PRESERVATIVES
HOME MADE
100% NATURAL INGREDIENTS

SANS CONSERVANTS
PRODUITS DE LA MAISON
CENT POUR CENT NATURALES

PANIFICADORA PEGOLINA, S.L.

Fray Fernando Alcina, 11 - Tel.: 96 557 03 58 - Fax 96 640 05 79 - 03780 PEGO (Alicante)

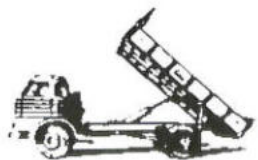
Mesón
Merescal

Pizzas, Hamburguesas y Sandwiches
(Para llevar)

Capitán Cendra, 60 - Teléfono: 96 640 02 48 - 03780 PEGO (Alicante)

**ARENAS
FORNIA S.L.**

Transportes • Extracció de Arena

Carrascal, 24 - Tel. 96 557 04 30

03780 PEGO (Alicante)

El Banco de Valencia
tiene a su disposición
los servicios financieros
que usted necesita.

**Infórmese en
cualquiera de nuestras
más de 240 oficinas**

BANCO DE VALENCIA

La Consulta de Podologia

Vos desitja bones festes

Domicili Provisional:

Pla de la Font, 15 - 1º piso - Tel. 96 557 03 22

CONSTRUCCIONES José Riera Sendra

Adsubia, 7
Tel. 96 557 06 49
03780 PEGO (Alicante)

"BOTIGA DE SALUT"

Maria José

Medicina NATURAL - Roba NATURAL

Especialistes en:

NATUROPATIA

DIETÉTICA

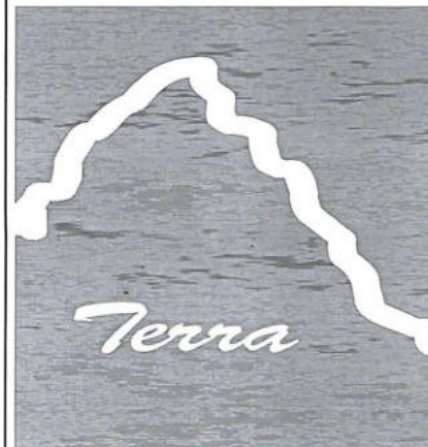
ESTETICISME

TRICÒLOGA

Servici a Domicili

Lope de Vega, 10 - Tel. 96 640 01 99
PEGO

PROXIMO TRASLADO C/SAN RAFAEL, 7 - PEGO

Ecce-Homo, 3
Tel. 96 640 05 78

03780 PEGO
(Alicante)

**Viajes de Novios
Playas
Naturaleza
Circuitos
Ferias
Reservas
Confirmaciones**

ON PARLE FRANÇAIS WE SPEAK ENGLISH

Plaza Ayuntamiento, 15 bajo-izq.
Tel. 96 557 19 74 - 03780 PEGO (Alicante)

expert

CASA CARDONA S.L.
Electrodomésticos

Capitán Cendra, 8 - Tel. y Fax 96 557 26 64
03780 PEGO (Alicante)

CONSTRUCCIONES PEGO, S.L.

Ausias March, 26 - Tels. 96 557 26 52
03780 pego (alicante)

Bar Ravalet

NOVA DIRECCIÓ *Pili i Ana*

Especialitats en Tapes

San Miquel, 3 - Tel. 96 557 00 72
03780 PEGO (Alicante)

Bar Ramiro

Felices Fiestas

C/. Ramón y Cajal, 11 - Tel. 96 557 03 79

EMIC

**CONSTRUCCIONES
SERVICIOS
PISCINAS
REFORMAS**

Les deses felices fiestas, plega mides

Maestro Berenguer, 99

03780 PEGO - (Alicante)
Tel. 616 47 55 80 - 616 47 55 82 - 96 557 16 73

J. CANET

Movistar

Moviline

Carretera Convent, 45
Tel. y Fax 96 285 13 79 - Móvil 639 61 71 11
46780 OLIVA (Valencia)

CAFETERIA

EL MOSSET

Passeig de Cervantes, 1 - 03780 PEGO (Alicante)
Tel. 96 557 08 26

TOBOGAN

roba per a xiquets

C/. Paseo Cervantes, 3 - Tel. 96 557 22 09 - PEGO

**SERESOLA
HERMANOS S.L.**

Fábrica de Puertas

*ELS DESITJA
FELICES FESTES*

Ctra. de Denia, s/n
Tel. 96 557 10 14
Fax 96 557 12 53
03780 PEGO

Avda. de Alcoy, 59 - 03780 PEGO (Alicante)
Tel: 965 570 616 - Fax: 965 572 224

Bones Festes

FUSTERIA MENGUAL, S.L.

Pepe i Lluís Mengual Llinares

Av. València, 20 - PEGO (Alicante)
Tel. i Fax 96 557 12 02 - Mòbils 689 18 10 39 - 689 18 10 40
Portes, finestres, baranes d'escala, mobles de cuina i tota mena
de treballs amb fusta i altres materials moderns. I tot a mesura de les seues necessitats

Feliciten tot el poble de Pego, i comarca, amb motiu
de les festes al seu volgut patró el santíssim ECCE HOMO

VIBRO RSA

VIBRADOS ORTOLÁ SASTRE, S.A.
PREFABRICADOS DE HORMIGÓN

Carretera del Mar, s/n
Tel (96) 557 11 19 - 557 22 10
03780 PEGO (Alicante)

José Tamarit Pascual

Cerrojería - Artesanía en Hierro

Carretera Denia, s/n - 03780 PEGO (Alicante)
Tel. 96 640 00 61

SERVIRETRO
SERVICIO RETROEXCAVADORAS
Y TRANSPORTES, S.L.

C/. San Miguel, 31 - 03780 PEGO (Alicante)
Tels. 96 557 21 08 - 96 557 23 02 - 96 575 05 32

**ASESORÍA
BAÑULS**

Juan R. Bañuls L.

GRADUADO SOCIAL COLEGIADO

San Agustí, 5 - Tel. y Fax 96 557 01 54
Mòvil 670 764 817 - 03780 PEGO (Alicante)

ASESOR FISCAL - LABORAL

DECLARACIÓN RENTA - PATRIMONIOS - PAGOS FRACCIONADOS
I.R.P.F. - I.V.A. - PRESTACIONES I.N.S.S. - AFILIACIONES
ALTAS, BAJAS, S.S. - INSPECCIONES FISCAL LABORAL
CONTRATOS, SALARIOS, SEGUROS SOCIALES.

AGENTE DE SEGUROS

PLANES DE JUBILACIÓN - PENSIÓN
VIDA - ACCIDENTES - ALTOS - HOGAR
COMUNIDADES PROP. COMERCIOS, INDUSTRIAS, OFICINAS
TRANSPORTES DE MERCANCIAS
RESPONSABILIDAD CIVIL

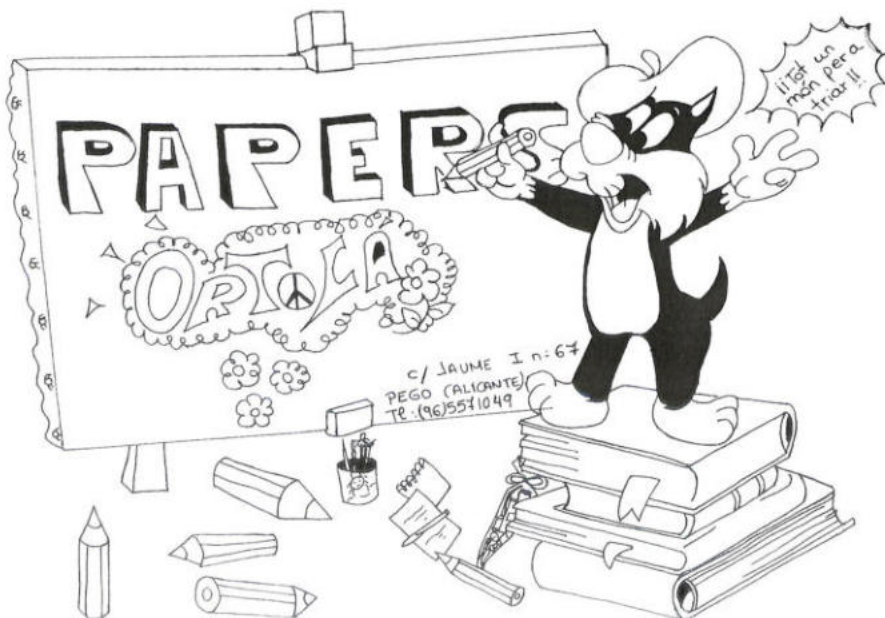
Gracias por su Confianza

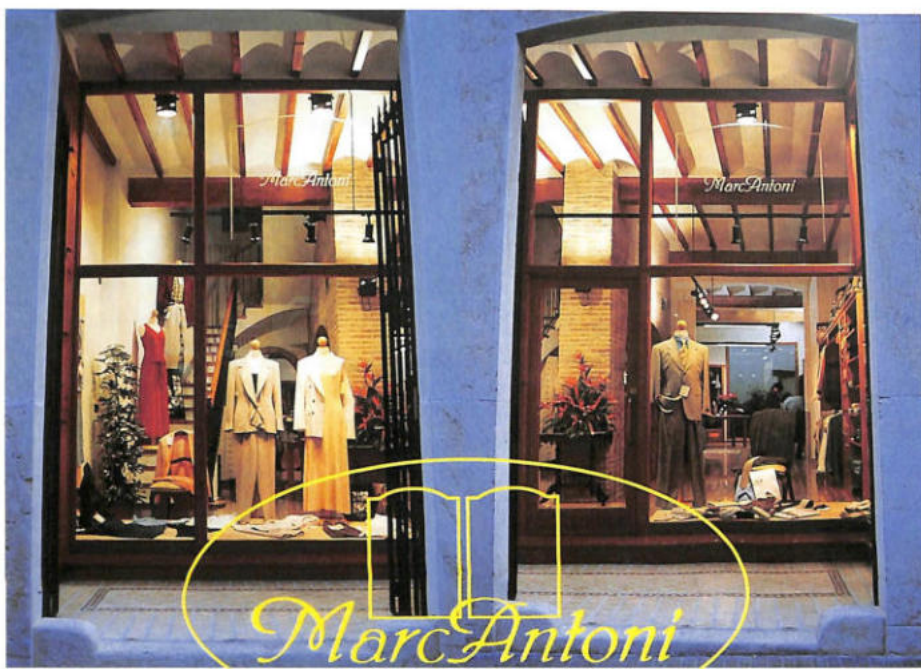
ASESORIA VIDAL

MAPFRE
(SEGUROS)

San Rafael, 36
Tel. 96 557 04 00
03780 PEGO (Alicante)

Marc Antoni

POETA LLORENTE, 2
PEGO

Venturo

Decoració i Moda

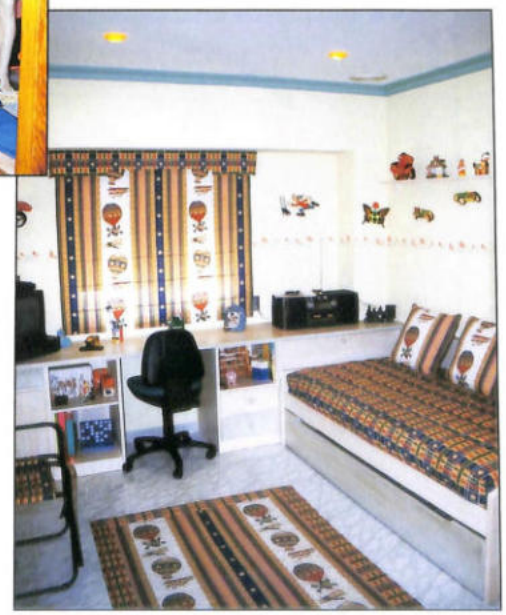
C/ Sant Marc, 33 - 03780 PEGO - Alacant - Tel. 96 557 07 53 - Mòbil 608 21 10 49

Cerámica de élite

José Mª García Alemany
Gerent

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

!! BONES FESTES PATRONALS !!

EXPOSICIÓ I VENDA: C/ Mar, 88 - Tel. 96 557 05 72
MAGATZEM: C/ Sta. Cecília, 7 i 9 - 03780 PEGO (Alacant)

SEGUROS RAMON

desde 1966 a su servicio
en toda clase de seguros:

AUTOMÓVILES • COMUNIDADES
ACCIDENTES • COMERCIOS
JUBILACIÓN • HOGAR
VIDA • PYMES

C/. Maestro Berenguer, 34
Tel. 965 57 07 73 · Fax 966 40 01 95
PEGO

Fernando Ferrando Pérez

CONSTRUCCIONES

Vall d'Alcala, 10-1ª - Tel. 96 557 01 73
03780 PEGO (Alicante)

Llorenç Seguí

*Fusteria i
Restauració*

*Restauració i Fusteria
Venda de Mobles*

C/. Maestro Berenguer, 103 - Tel. i Fax 96 557 18 13
03780 PEGO (Alacant)

CENTRE VETERINARI
ATZENETA

ELENA MORERA I FERRANDO

C/. Mestre Berenguer, 50
03780 PEGO (Marina Alta)

Tel. 96 640 01 37

**SERVEI DE
PERRUQUERIA
CANINA**

HORARI

Matins: previa cita
Vesprada: de 16'30 a
20'30 h.
Dissabte de 11 a 13 h.

LIMETEC®

international Spanien, S.L.

INMOBILIARIA - COMPRA VENTA - ALQUILERES

Diseño, Construcciones y Servicios
a disposición de los clientes

Tel: (0034) 965 57 17 00
Tel. móvil: (0034) 609 11 39 91
Fax: (0034) 966 40 20 14

VAT / USt-Id. / C.I.F.: ES-B-53330759

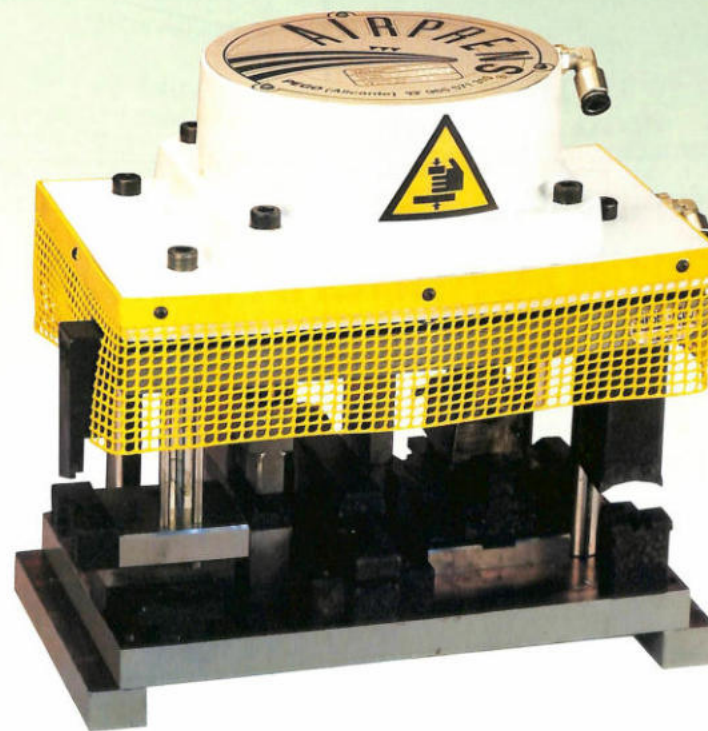
AUTO ESCOLA

PEGO

C/. Argentina, 6 - Tel. 96 557 16 37

AIRPRENS

Matrickeria i
maquinaria
neumàtica per a
matrius d'alumini

GESTORIA - ASESORIA

Pedrós

FISCAL LABORAL - CONTABLE

FISCAL - LABORAL - CONTABLE

GESTORIA

TRAFICO
TRANSPORTES
INDUSTRIA
AGRONOMICA
ETC.

SEGUROS GENERALES

PLANES DE JUBILACION - TODO TIPO DE VEHÍCULOS
VIVIENDAS - CHALETES
COMERCIOS - INDUSTRIAS - ACCIDENTES

ECCE-HOMO, Nº 14 - TEL.: 96 557 23 59
PEGO (Alicante)

**MIEMBRO DEL GABINETE JURIDICO - FISCAL DE GESTORES
ADMINISTRATIVOS Y ASESORES FISCALES
NACIONAL**

ASESORIA

RENTA
PATRIMONIO
I.V.A.
P.FRACCIONADO
I.N.S.S.
DELEG. TRABAJO
SANIDAD
SEG. SOCIA
APERTURA EMPRESA
Y ESTABLECIMIENTO

Agradece a todos sus clientes la confianza depositada y les desea a ellos, y a todos los pegolinos en general, que pasen unas muy

FELICES FIESTAS

Carrer Muria, 16 • Tel. 96 557 13 10 • PEGO

SENDRA CRISTALS

- * Acristalamiento en general
- * Espejos y biselados
- * Vidrieras
- * Chorro de arena

TENEMOS UNA VARIADA EXPOSICIÓN
VENGA A VERLA

C/. San Rafael, 56
Tel. 96 557 11 11
PEGO

Salvador
Ibáñez
Abad

INSTALADOR DE CALEFACCIONES
FONTANERIA
SANEAMIENTO - VENTA DE CHIMENEAS ESTAR

Avda. Fontilles, 7
Tel. Exposición 96 557 21 29 - Tel. Particular 96 557 06 86
03780 PEGO (Alicante)

TERRAZOSBORRISCO, S.L.

Fabricación Terrazo Pulido y Abrillantado

Carrascal, 9 - Tels. 96 557 08 17 - 96 557 17 31
03780 PEGO (Alicante)

ALUMINIS TEO

SERRALLERIA METÀL·LICA

Doroteo Llambies i Abad

- Sèries especials en finestres i portes d'alumini
- Mallorquines fixes i regulables
- Mosquiteres enrollables
- Sostres Mobils, manuals y motorizats

Mar, 118 - Tel.: 96 640 02 63
03780 PEGO (Alacant)

A PEGO UN NOU CONCEPTE EN PINTURES

Pintures i MANUALITATS PEGOCOLOR

C/. Sant Carles, 13 - Tel. 96 640 01 50 - 96 557 15 65
03780 PEGO (Alacant)

EDUARDO CABRERA BAYDAL, S.L.

ESTACION DE SERVICIO

LAVADO DE COCHES

Avda. de Valencia, 21 - Tel. 96 557 04 14
03780 PEGO (Alicante)

foto video Enrique

Plaça de l'Ajuntament, 10 - Tel. 965 57 18 65
03780 PEGO - (Alicante)

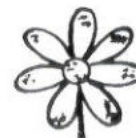

PREMSA, PAPERERIA I REGALS

C/. San Miguel, 69 - Tel. 96 557 24 26
03780 PEGO (Alacant)

Urb. San Fernando - Platja d'Oliva
46780 OLIVA (València)

FLORS ANGELA

San Juan, 27 - Tel. 96 557 14 41
03780 PEGO (Alicante)

L'Antara Santiveri

ALIMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS
NUTRICIÓ ESPORTIVA
COSMÈTICA NATURAL

DIETÈTICA I SALUT

Consultes de:
- DIETÈTICA
- ESTÈTICISME
- NATUROPATIA

C/. Mestre Esteve, 4 - Tel. 96 557 00 60 - PEGO

Mobles Alemany

MOBILIARI | INTERIORISME

C/. Llavador, 4
Tel. 96 557 09 33
03780 PEGO
(Alacant)

INSTALACIONES ELECTRICAS

MOYA

Pedro Moya Sánchez
REBOBINADO DE MOTORES - TELECOMUNICACIONES

Taller : Carrascal, 23
(Esquina Avda. Alcoy)
☎ 96 557 09 10

Particular: Santo Domingo, 6
03780 PEGO
(Alicante)

DECOR & FUSTA

Cabres, Amantís, Pantes, Fibresnes, Bays, Franques,
Paracas, Maclan-barrs, Mobles i Mida, Cabres,
Amantís, Pantes, Fibresnes, Bays, Franques, Paracas,
Maclan-barrs, Mobles a Mida.

C/. Sant Agustí, 5 baix
Tel. 96 557 23 58
03780 PEGO
(Alacant)

La
Meua
Llibreria

Plà de la Font, 13 - Tel. 96 557 09 36
PEGO

INSOR S.L.

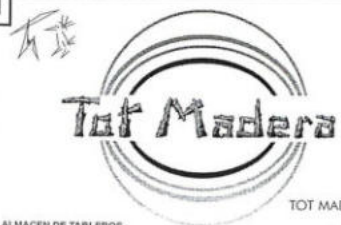
SISTEMAS INFORMATICOS Y REDES LOCALES

ORDENADORES, IMPRESORES, PERIFERICOS,
CONECION A INTERNET, SOFTWARE
Y MATERIAL DE OFICINA.
¡CONTINUAS OFERTAS!

SERVICIO TECNICO PROPIO

C/. San Rafael, 40 - 03780 PEGO
Tel./Fax: 96 640 05 76 - E-MAIL: insor@accessos.es

ALMACEN DE TABLEROS
VENTANAS, MARCOS
MOLDURAS, PUERTAS
Y MATERIAL PARA
LA CARPINTERIA Y DECORACION

TOT MADERA PEGO S.L.
C/. Murta, 7
Tel. 96 557 10 00
Fax 96 557 26 85
03780 PEGO (Alicante)

Pepa

ROBA DE XIQUETS

C/. Mar. 15 - Tel. 96 557 12 61
03780 PEGO (Alacant)

Adriana

País Valencià, 15 - Tel. 96 557 24 50
03780 PEGO (Alicante)

EN QUADRES

TALLER D'ENMARCAÇIÓ

Cuadros, pinturas, llàmines,
gravats, espills, etc.

ENMARCACIONS PER ENCÀRREC

C/. Pere Sala, 10 - Tel. 96 557 27 52
PEGO (Alacant)

FERRETERIA, BATERIAS DE COCINA Y ARTICULOS REGALO

José Alemany García

Capitán Cendra, 2 - Tel. 96 557 10 63
03780 PEGO (Alicante)

C/. Mar, 28 LA Tel. 96 557 00 84

MERCERIA

Raquel Miralles Mateu
03780 (Alicante)

Lanas, Hilaturas, Botones, Fantasias y
novedades, Articulos de importación.

MINI EXCAVADORAS

C/. Paz, 46 - Tel. 96 557 11 73
Avda. Valencia, 4 - Tel. 96 640 03 96
Mòvil 909 614 737
03780 PEGO (Alicante)

ALUMINIOS

Hnos. Chaparro s.c.

Capitán Cendra, 28
Tel. 96 557 06 87 - Tel. Part. 96 557 02 52
PEGO (Alicante)

Talleres B. ALMELA

AGENTE CITROËN

Mecánica, Chapa y Pintura del Automóvil

SERVICIO TÉCNICO OFICIAL HI-FI ALTA GAMA

Panasonic, Alpine, Clarion, Pioneer, Kenwood, Phillips, Sony, Accesorios instalación y todo en telefonía móvil.

SERVICIO MICHELIN

**ALQUILER DE TURISMOS Y FURGONETAS
RENT A CAR**

Avda. de Alcoy, 69 · PEGO · Tel. 96/557 05 84

Transports i
Excavacions

Nadal

SERVEIS DE:

- Transports
- Excavacions
- Àrids
- Contenedors - 908 372 662
- Grua - 908 860 337

C/. Pau Miralles, 27 - 03780 PEGO (Alacant)

Telf. oficina: 96 640 01 79
part. 96 557 07 67

¡Dona! si als de la teua casa, pa i dolços bons vols donar, en el

Forn D'EBO

els hauràs de comprar

FORN M. MOLL

C/. Denia, 22 Tel. 96 557 00 28 PEGO (Alicante)

FORN PASTISSERIA

MANCANERA

Ecce-Homo, 19 - Tel. 96 557 18 07
03780 PEGO (Alicante)

AUTOBUSES LA AMISTAD, S.A.

LINIES REGULARS

Pego-Oliva-Gandía
Villalonga-Gandía
La Font d'En Carròs-Gandía
Piles i Platja-Gandía
Daimus-Miramar y Platja-Gandía
L'Orxa-Alcoi-Gandía
Ontenyent-Gandía
Castelló Rugat-Gandía
Platja Piles-Daimús
Miramar-Gandía
Platja Bellreguard-Gandía

MIÉRCOLES TARDE EN PEGO - 96 557 03 16

MARQUES DE CAMPO, 9 - Tel. 96 287 44 10 - 46700 GANDIA (Valencia)

SERVEIS DISCRECIONALS

Excursions
NACIONALES i ESTRNAGER

Transports
ESCOLARS i TREBALLADORS

AUTOBUSOS AMB:
AIRE ACONDICIONAT
CALEFACCIO
VIDEO
RADIO CASSETTE
FRIGORIFIC

Carlets de la Societat

CARLOS ORTOLA LLORET

HOSTELERIA - AIRE ACONDICIONADO - FRIO INDUSTRIAL

C/. Orba, 2 - Móvil 929 64 58 13

C/. Pedro Sala, 9 - Tel. 96 557 08 93
03780 PEGO (Alicante)

PROMOCIONES Y CONSTRUCCIONES

DORIDON, S.L.

Venta de chalets y parcelas en Urbanización "LES BASSETES"
Plan Parcial aprobado por C.O.P.U.T. 21/12/88
Red de desagüe conectada al colector de Adsubia

San Rafael, 42 bajo
Teléfonos:
Oficina 96 557 19 69
Particular 96 557 01 88
Fax 96 557 27 78

PESCADERIA

MARI

PESCADOS Y MARISCOS
FRESCOS Y CONGELADOS
Maestro Blasco, 3 - Lavadero, 3
Tel. 96 557 11 30

BAR TRINQUET

Juan y Rosa

San Rafael, 2 - PEGO - Tel. 96 557 13 88

CARLOS Y JOSE Mª PASCUAL SASTRE, S.C.

TALLER DE CERRAJERIA METALICA, HIERRO Y ALUMINIO
VALLADOS TELA PARA FINCAS, CAMPOS DE TENIS, ETC.

Avda. Alcoy, 38 - Capitán Cendra, 7 y 14
Tels.: Taller 96 557 03 78
Particular.: 96 557 21 60 - 96 557 12 62
03780 PEGO (Alicante)

Mamparas - Finestres Alumini - Mosquiteres
Toldos, Persianes i Tot tipus de decoració

C/. Gabriel Miró, 3 - Tel. y Fax 96 557 06 54
Almacén: Parcent, 18 - 03780 PEGO (Alicante)

Plancha y pintura del automóvil

Hermanos LLORET.

Pintado y Secado
al Horno

Avda. Alcoy, 42 - Tel. 96 557 10 70
03780 PEGO

SAGAÑES

PREFABRICADOS
DAS-DING S.L.

Pda. Ambra s/n - Tels.: 96 557 10 19 - 96 557 03 26
03780 PEGO - (Alacant)

ALUMINIOS

CERRAJERIA Y CARPINTERIA METALICA

Calle Carrascal s/n - PEGO (Alicante)
Tel. 96 557 11 17 - Tel. Part. 96 557 12 47

LAVADO Y ENGRASE

PEGO

SERVICIO NEUMATICOS Y EQUILIBRADO

Ctra. de Oliva, s/n - Tel. 96 557 21 25
03780 PEGO (Alicante)

TACOGRAFOS

BOSCH FEMSA

Electricidad y Electrónica del Automóvil
inyección gasolina

Puigcerver

Avda. Jaume I, 70 - Tel. 96 557 07 18
03780 PEGO (Alicante)

Salvador Bañuls Sastre, s.l.

"SAHORET"

TALLER
CARPINTERIA
METALICA

Ctra. Denia, 25 - Tel. 96 557 14 33
03780 PEGO

Heura

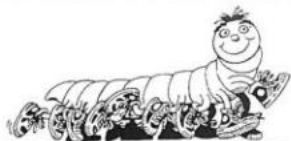

Sabates, bolsos, complements

C/ Ramón y Cajal, 22

Tel.: 96 640 05 50 - 03780 PEGO (Alacant)

CALZADOS Y PERFUMERIA

EL PASEO

Paseo Cervantes, 13

Tel. 96 557 11 07 - PEGO

OPTICA PEGO

Avda. Jaime I, 2 - Tel. 96 557 23 26
03780 PEGO (Alicante)

SABATES LA FONT

Pla de la Font, 6 - Tel. 96 557 28 67 - 03780 PEGO

CAFÉ LLUNA

Pla de la Font, 15

CAFETERIA

Esplai

PEGO

Avda. Blasco Ibáñez, 1 baix

QUIRO-SALUT

CENTRE de QUIROTERÀPIA

C/ La Pau, 6 - Tel. 96 640 03 54
03780 PEGO (Alacant)

SANT Antoni

F L O R S

Els desitja bones Festes
patronals

C/. San Jaime, 32
Tel. 96 557 25 98 - PEGO

92

6174

ASSESSORAMENT
D'EMPRESSES
SERVEIS COMPTABLES
I ADMINISTRATIUS
SEGURS

XIFRES

C/. Avgda. Jaume I, 29 - Tel. 96 557 00 89
03780 PEGO (Alacant)

menjars del nostre poble

casa COLOM RESTAURANT

Mre José Portes Guitart
José Sendra Mestre

Avda. de València, 22 - Tel. 96 640 00 18
Particular 96 557 07 61
03780 PEGO (Alacant)

llibreria marquesat s.l.

La secció de filatelia y numismàtica, informa que ante la inminente desaparició de la peseta por la incorporació del Euro al sistema monetario Español, ha elaborado:
UNA COLECCIÓN DE LAS MONEDAS EMITIDAS DURANTE LA MONARQUÍA
164 Monedas, nuevas y clasificadas en dos álbumes de marca
FORMA DE PAGO: Plan aplazado y personal.

¿Por qué tener esta colección?

- Primero, como recuerdo histórico de las últimas monedas que han circulado entre nosotros
- Segundo, como inversión, pues al dejar de circular, aumentan su calor multiplicado por mucho su precio de coste.

NO SE PIERDA ESTA MAGNÍFICA OPORTUNIDAD Y PIDA CUANTO ANTES ESTA FABULOSA COLECCIÓN

En la plaça de Jaume I - n° 6.

DÉNIA o llamar al Tel. 96 578 44 06 para recibir información

- PAPERERIA
- LLIBRES EN GENERAL
- MANUALITATS
- FILATÈLIA Y NUMISMÀTICA
- LLIBRES U.N.E.D.
- FOTOCÒPIES COLOR
- LLIBRES DE TEXT
- FOTO AUTOMÀTICA

JAUME MARSAL
C/. Pedro III El Grande, 18
Tel. 96 557 04 12

NOÉ CAMARENA
C/. San Agustí, 10
Tel. 96 557 25 15

03780 PEGO (Alacant)

COL·LOCACIÓ DE XAPATS I PISOS

Menjador Les Aigües de Terele

Tots els dissabtes, sopar
amb ball

Informat. Tel. 609 08 87 38
Tel.: 96 597 72 46
Ctra. OLIVA - Pego. PEGO

Reserve taula
en antelació

SERVIAGRO
SERVEIS AGRÍCOLES
REG PER GOTEIG
li donem vida a la seua terra

Oficines i Magatzem:
San. Carles, 1 - 03780 PEGO (Alacant)
Tel. i Fax: 96 557 13 32

agrofutur
anàlisis agrícoles

**Agricultor,
¿te interesa el futuro
de tus campos?**

Llámanos 640 05 61

C/ Vallet, 1-2º pis · 03780 Pego
Tfn/Fax: 640 05 61 · e-mail: pinyata@alphacom.es

anàlisis de hojas

anàlisis de tierra

anàlisis de agua

Planes de abonado

PEGOLAMP, S.L.

B-03991981

Lampares de tots els estils a preus de fabrica

Avd. Valencia, 11
Tel. 96 557 18 18
03780 PEGO (Alicante)

DISTRIBUIDOR DE BUTANO

Salvador Escrivá Sastre

Filipinas, 14 - Tel. 96 557 07 15
03780 PEGO (Alicante)

Papereria - Premsa

Encàrrecs d'impremta:

- Cartes - sobres
- Tarjetons i notalícis
- Talonaris
- Etiquetes

clips

Passeig Cervantes, 4 baix
Tel. mòbil 630 501 695

03780 PEGO
(Alicante)

**MARINERO
FUSTER**

CUINES

MOBLES A MIDA

*For realitat als teus propis dissenys de mobles
està en les nostres mans*

Avgda. d'Alcoi, 57 - Tel. 96 557 29 48
03780 PEGO (Alicant)

REIG
RHR
**RESTAURANTE
REIG
HOSTAL**

San Miguel, 107 y 109 - Tel. 96 557 15 40
03780 PEGO (Alicante)

Rafael Raig Server

Disponemos de 17 Habitaciones
con Baño, Aire Acondicionado y TV
Servicio de Restaurante y Cafetería
San Miguel, 107 y 109 - 03780 PEGO (Alicante)
Tel. 96 557 15 40 - 96 557 24 07

Carlos Torralba Garcia

Tel. 96 557 20 68 - Tel. móvil. 639 401 613
C/. Jaume I, 69 - 03780 PEGO (Alicante)

Seresola

FISCAL, LABORAL
COMPTABLE
ASSEGURANCES
FERNANDO SERESOLA ALCINA
DIPLOMAT EN EMPRESARIALS
Ramón y Cajal, 30
Tel y Fax: 965 57 16 75 - Mòvil: 609 606 869
e-mail: a141874@sp-editores.es
03780 PEGO Alacant

GENIE
C.I.V.F. 27 B. 97

AQUÍ ESTÁ EL MEDITERRÁNEO

en tus proyectos

en tu trabajo

en tus ilusiones

en tu futuro

Aquí está el Mediterráneo, para lo que necesites.

Más para ti, más para todos

CAM

Caja de Ahorros
del Mediterráneo

SUPER

ALIMENTACIÓN

CANTIDAD Y CALIDAD
A SU JUSTO PRECIO

RODES SERRA

VENTA I REPARACIÓ
ALINEACIONS DIRECCIONS

Avda. Alcoy, 68 - Tel. 96 557 28 48
03780 PEGO (Alacant)

MOTOS
Y BICICLETAS

Vicente Sastre

Talleres "MICA"

San Miguel, 25 - Tel. 96 557 08 22
03780 PEGO (Alicante)

Rafael Sendra

Carnes Selectas: **TERNERA, CERDO Y RECENTAL**
Especialidad en: **EMBUTIDOS DE TODAS CLASES**

San Agustín, 48 - Tel. 96 557 03 69
03780 PEGO (Alicante)

MARI CARMEN

CARNICERIA * CHARCUTERIA

Especialidad en **CARNES Y EMBUTIDOS CASEROS**

C/. Maestro Berenguer, 6 - Tel. 96 557 05 22 - **PEGO** (Alicante)

Talleres
Avenida

SERVICIO CHAPA Y PINTURA
UTILAJES ESPECIALES PARA NUESTRAS MARCAS

Avda. de Alcoy, 3 - Tel. 96 557 02 26 - **PEGO** (Alicante)

EL
RECONOCIMIENTO
A LOS
FONDOS BCH
NO QUEDA SOLO
EN PALABRAS

FONDOS DE INVERSIÓN

El reconocimiento y el aplauso siempre acompañan a una labor bien hecha. Como la que hemos desarrollado diseñando y gestionando más de 80 Fondos de Inversión. Una labor que ha sido valorada por la revista Inversión como la Mejor Gestora del Año y que también ha merecido el Premio Salmón a la Gestora 5 Estrellas, otorgado por el Diario Expansión. Y, sobre todo, un trabajo que está avalado por el Certificado ISO 9001. Estamos orgullosos de contar con la satisfacción de más de 550 000 participantes en Fondos de Inversión y con un patrimonio que supera los 2 billones de pesetas. A nuestra dedicación y compromiso se une ahora el reconocimiento. Un valor añadido que nos obliga aún más a ofrecerle siempre lo mejor.

BCH GESTION S.G.I.I.C.

BCH

Material

Muebles de cocina y baño

de Construcción

Gran surtido de materiales para bricolaje

Exposición de materiales rústicos

Exposición de pavimentos y azulejos

Climatización: Chimeneas, Aire acondicionado, Calefacción central (Gas, Gasoil)

Avda. Américas, 65
03790 Orba (Alicante)
Tel. 96 558 31 50
Fax 96 558 37 76

Servicio propio de transporte

© Mónica Ulmer - Albar

CASI MEDIO SIGLO FELICITANDO AL PUEBLO DE PEGO Y AGRADECIENDOLE SU CONFIANZA.

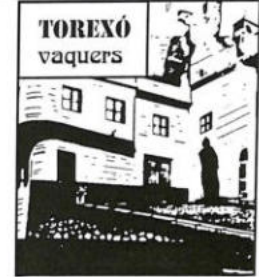
TITOS

es moda

- ✓ Es Moda per a Xiquetes i Xiquets
- ✓ Es Moda per a tu
- ✓ Es Moda per a Xiques i Xics
- ✓ Som especialistes en tallers grans i vestuari industrial i de treball
- ✓ Es Moda per a Homes i Dones

Sant Francesc Xavier, 7 - Tel. 96 557 12 28

PEGO

Sant Agustí, 15 - Tel. 96 557 03 75 - 03780 PEGO (Alicante)

CORTINAS - RIELES

Distribuidor COLCHÓN FLEX

CONFECCIONES

MIRALLES

Mayor, 6 - Tel. 96 557 02 63 - **PEGO**

Cervantes, 13 - Tel. 96 285 42 59 - **OLIVA**

San Antoni de Padua, 8 - Tel. 96 557 18 57
03780 **PEGO** - (Alicante)

MARMOLES SERVER S.L.

Ctra. Denia, 39 - Tels. 96 557 04 68

Fax 96 640 00 80

03780 PEGO (Alicante)

Mármoles y Lápidas

SAFECA

San Rafael, 59 - 03780 PEGO (Alicante)
Tel. y Fax: 96 557 26 51 - Móvil 689 31 84 64

BAR FRAN

Ctra. Pego - Oliva, s/n - Tel. 96 557 26 46

BAR RESTAURANTE Zorrilla

ARROZ CON COSTRA Y PAELLAS POR ENCARGO
C/. Mayor, 2 - Tel. 96 640 03 03 Part. 96 557 01 38
03780 PEGO

Cafetería

Kina

Bones Festes

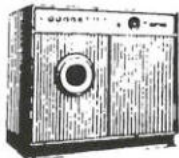
Avda. Alacant, 9

Metal Pego S.A.L.

C.I.F. - A-55 06 96 70

C/. San Luis, 51 - Tel. 96 557 03 60
03780 PEGO (Alicante)

"Cintorería" Conchita

San Francisco Javier, 12 - Tel. 96 557 05 60
PEGO (Alicante)
¡Gracias por su visita!

FARMACIA

LICENCIADA

Formulas Magistrales Veterinaria
Encarnación Garrido Azpiroz
Avda. Jaume I, 4
Tel. 96 557 00 23 - 03780 PEGO (Alicante)

FARMACIA

Leocratico Pascual Esteve
ESPECIFICOS

Ramon y Cajal, 20 - Tel. 96 557 00 26
03780 PEGO (Alicante)

FARMACIA

José Llorca Martí

Ecce - Homo, 12 - Tel. 96 557 10 28
03780 PEGO (Alicante)

Avgda. Fontilles, 6 - local A
Tel. 966 40 05 66
03780 PEGO (Alacant)

Textil VILLA DE PEGO, S.L.

FÁBRICA DE SACOS PARA PRODUCTOS AGRÍCOLAS
Y TEJIDOS PARA LA AGRICULTURA

Tels. 96 557 12 67 - 96 557 01 24 - Fax: 96 557 23 84
Plda. Devolloes, s/n - Apdo. 29
03780 PEGO (Alicante) SPAIN

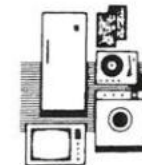
Electrodomésticos

ALCAZAR

VIDEO CLUB Y
REPORTAJES DE VIDEO

DISTRIBUIDOR OFICIAL

HANTAREX

**LES DESA A TODA SU CLIENTELA
FELICES FIESTAS.**

FUSTERIA

Vella - Nova .s.l.

PORTES - FINESTRES TERMOACÚSTIQUES
BARANES D'ESCALA-MOBLES DE CUINA

Sant Rafel, 65 - Tel. i Fax 96 557 03 15
03780 PEGO (Alacant)

Electrodomésticos Ibiza

Venta y Reparación

Avda. Jaime I, 17
Tel. 96 557 07 10
03780 PEGO (Alicante)

FUSTERIA
Fabricació i montantge

PÉREZ hasta

Ctra. de Dénia, s/n - Tel. 96 557 19 53 - PEGO (Alacant)

- Mobles de cuina y bany a mida.
- Armoris sanar obra.
- Sistemes de seguretat per a persons d'entrada.
- Restauració de portes i moblilarí antic.
- Portes, finestres i tot tipus de treball acabats en fusta.
- Disseny i fabricació pròpia.

LIMETEC®

international Spanien, S.L.

SISTEMAS TECNOLOGICOS GENERALES

Tecnología del agua, Electrónica, Gas,
Aire acondicionado, Calefacción, Sistemas solares,
Extracción y Localización de Aguas,
Depuración de aguas para:
CASAS, OFICINAS,
INDUSTRIAS, COMUNIDADES.

Tel: (0034) 965 57 18 00
Tel. móvil: (0034) 617 32 32 60
Fax: (0034) 966 40 20 14

Avda. Valencia, 1 - bajos C/. Dénia · 03780 PEGO (Alicante)

Joiers **JORTOLÀ**

ARGENTINA, 16
Tel. 96 640 00 81
PEGO

J. Ferrer
RELOJERIA

El desitja bones Festes

C/. Filipinas, 2 - 03780 PEGO
(Alacant)

lotería nacional

lotería primitiva

Bonos Loto

ADMINISTRADOR DE LOTERIAS
1-X-2 Nº 03102.0001.9

Fernando Sastre Estela

C/. Vallet - Tel. 96 557 11 56 - **PEGO**

PIENSOS VICENS, S.L.

Distribuidor de:

- Piensos Hens
- Piensos Covaza
- Lindo
- Pilesan

PEGO: San Carlos, 17
OLIVA: Monjas Clarisas, 24
BENISSA: Avda. País Valencià, 42

EXPENDEDURIA DE TABACOS Nº3

Poeta Llorente, 6
Tel. 557 02 25 - PEGO

ARTICLES DE REGAL

Revela les teues fotos
en el nostre estanc,

només en 30 minuts

Fax Públic 96 557 27 03

MOGAR

VICENTE MORERA SENDRA

Insecticidas, Abonos y Goteo
Administración de Fincas

Carretera Oliva, s/n
Tel. 557 04 62 - Te. Part. 96 557 09 81
03780 PEGO (Alicante)

 **CATALANA
OCCIDENTE**

José Orihuel Bordes

Agent d'Assegurances
nº 8-22584

Plaça del Mercat, 2
Tel. i Fax: 96 640 01 76
Mòvil: 639 615 292
E-mail: orihuel@teleline.es
03780 PEGO (Alacant)

Electrodomésticos PEGO, S.A.L.

Venta y Reparación

Plà de la Font, 16 - Bajo - Tel. 96 557 18 98 - **03780 PEGO**

l'embolic
casildo i xelo

Sant Agustí, 39 - Tel. 96 557 28 89
03780 PEGO (Alacant)

RESTAURANT

RAFEL

Avda. Fontilles, 11 - Tel. 96 640 00 41
PEGO

Bar PEGO

Cafès
Aperitivos variados
Aurora y Fernando

Plaça Mercat, 11 - Tel. 96 557 00 66
03780 PEGO (Alicante)

CARPINTERIA

Hnos. Cabrera, S.L.

Ctra. Denia, s/n - Tel. 96 557 11 70
03780 PEGO (Alicante)

José Ma. Vilanova
TAPIZADOS

Pida presupuesto sin compromiso

Avda. Alcoy, 76 - ☎ 96 557 09 27
03780 PEGO (Alicante)

CARPINTERIA

pavi

C/. Doctor José Almenla, 2
Tel. 96 557 19 79 - **PEGO**

MUEBLES

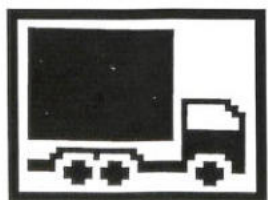
VICENS

Fab. y Exp. Avd de Valencia, 16 - Tel. 96 557 08 51
03780 PEGO (Alicante)

TRANSPORTS Y CONTENIDORS

OFICINA: Avgda. d'Alcoi, 58 - Tel. 96 640 04 96 - Móvil 616 475 592
03780 PEGO (Alicant)

Transportes

ORTOLA

Pego: San Carlos, 13 - Tel. 96 557 10 27
Valencia: Humanista Mariner, 27 - Tel. 96 337 24 13
Alicante: C/ Estrella Polar, 23 y 25 - Tel. 96 511 03 40

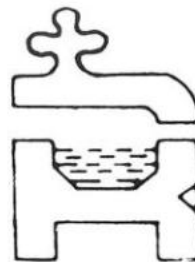
TALLERES MAQUINARIA AGRÍCOLA
JARDINERÍA
EQUIPOS DE PRESIÓN
DEPURADORAS
RIEGO POR ASPERSIÓN
TRATAMIENTO DE PISCINAS

Ferrari
Rafael Femenia, S.L.
SERVICIO OFICIAL FERRARI
(AGRÍCOLA) BCS

Taller: Avda. Alicante, 20
Tel. 96 557 06 17 - Part. 96 557 00 70 - **03780 PEGO**

IMA MOTORS, S.L.
TALLER MAQUINARIA AGRÍCOLA MOTOSIERRA E IMPLEMENTOS
DISTRIBUIDOR OFICIAL. TRACTORES ANTONIO CARRARO
Avda. Fontilles, 9 - Tel. 96 557 08 55 - PEGO

**AGUAS POTABLES
Y RIEGOS, S.A.**

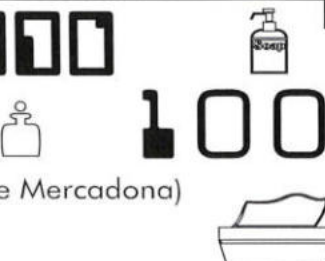
OMNIUM LLIRIA, S.L.

LES DESEA FELICES FIESTAS PATRONALES

C/. Mar, 18 - Tel. 96 557 00 61 - 03780 PEGO (Alicante)

TOOO

(Frente Mercadona)

C/. Alicante, 10

ESPORTS

GIMNASIO VICTORIA, S.L.
Culturismo Masculino y Femenino
Preparación física - Pesas para todos los deportes
Kempo, Karate, Kun-Fu. Profesores Titulados, Sauna
Pl. Constitución - **PEGO** - Tel. 96 557 15 52

AL SERVICIO DEL DEPORTE

**ALQUILER DE DISFRACES
Y TRAJES DE MOROS
Y CRISTIANOS PARA NIÑOS**

Ramón y Cajal, 10 (Carrerons de la Plaça)
Tel. 96 557 13 03
03780 PEGO

 eria - PEGO
Droguería - Perfumería

Elvira Pons Sendra
ESTETICISTA - COSMIATRA
Mayor, 16 - Tel. 96 557 01 60

Vicent Quinto i Mengual

Perruqueria
UNISEX

Moreral, 22 - Tel. 96 557 10 79
03780 PEGO

casa del camp s.l.
agro

Ctra. Dénia, 71 - 03780 PEGO (Alicant)
Teléfono i Fax: 96 557 15 72

PELUQUERIA DE SEÑORAS

Mari Carmen

Purísima, 8 - Tel. 96 557 12 25
03780 PEGO (Alicante)

UNICOFON A RECONOCER

C/. Capità Cendra, 9 - Tel. 96 557 07 55
03780 PEGO (Alicant)

FERTILIZANTES E INSECTICIDAS
RIEGO POR GOTEO
ADMINISTRACIÓN DE FINCAS

Ctra. Denia, s/n - Tel. 96 557 01 72
PEGO

Salón

Salón de Banquetes y Fiestas

Plà de la Font, 5
Tel. 96 557 18 73
Mòvil 609 27 51 92
PEGO

BAR
SANT ANTONI

Especialitat en:
COQUES DE DACSA
TAPES VARIADES
MENJARS CASOLANS

San Rafael, 60 - Tel. 96 557 17 65
03780 PEGO (Alicante)
GRACIAS POR SU VISITA LES DESEA FELICES FIESTAS

Cafeteria

CHARO Y ANDREU

BAR MERCAT

Plaça Mercat, 12 - Tel. 96 557 15 01
PEGO

Comercial Sala, S.C.

e-mail:cosala@accesosis.es

C/. San Carlos, 4-PEGO-Telef. y FAX:96 5570429
Ctra. Altea-Benidorm, km.1-ALTEA-Tf:96 5843366

PROGRAMA COMPLETO DE ALIMENTACIÓN PARA PERROS

LES DESEA ¡FELICES FIESTAS!

PRO PLAN

PURINA HIGIENE

TECTRONIC

SERVICIO TÉCNICO

REPARACION DE EQUIPOS DE
HI-FI, TELEVISION Y VIDEO

Plaza de la Constitución, Bajo
Tel. 96 557 25 22 - Móvil 606 58 00 15
03780 PEGO

CONGELATS DAIMÚS, S.L.

Boliques de Congelats

Ctra. Nazaret-Oliva, 4 - 46710 DAIMÚS (València)
Tel. 96 281 81 86 - mòbil 689 59 65 80

TAXI

ARMANDO CAMPS

PARADA FRENTE AYUNTAMIENTO

Teléfonos:
Móvil 608 669 573 - Particular 96 557 14 55

Peris Motor, S.L.

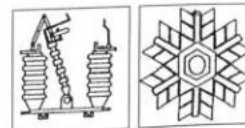
SERVICIO OFICIAL OPEL

REPARACIONES EN MECÁNICA, ELECTRICIDAD
CHAPA Y PINTURA DEL AUTOMÓVIL
SERVICIO GRUA Y PRE ITV

El*i*Fred

ELECTRICITAT I FRED INDUSTRIAL
AIRE CONDICIONAT

EN TODAS MARCAS Y MODELOS

Garantizamos todas
nuestras reparaciones

Ctra. de Oliva s/n.

Tel. 96 557 21 61 - 96 557 21 96 - Fax: 96 557 26 49

PEGO

Ràdio Pego

107.8 FM

Ràdio Pego la radio de tots sempre comptan en la vostra
companya i participació

TENEMOS EL FERTILIZANTE
QUE NECESITA!

Avda. Fontilles, 8
Tel. 96 557 17 14 - Fax 96 557 22 96
03780 PEGO (Alicante)

Vicente Pérez Ortola

Capitán Cendra, 13
Tel. 557 10 03
03780 PEGO (Alicante)

Sociedad de Cazadores al
servicio del cliente
le ofrece: **KARAOKE**

Salón para Banquetes y Reuniones
Pollos Asados y Paellas por encargo

Tel. 96 557 10 10

FELICES FIESTAS

Plaza del Mercat
PEGO

PELUQUERIA
UNISEX

CHARO'S

San Luis, 44
Tel. 557 08 43 - PEGO (Valencia)

**SALON DE BELLEZA
SISNAY, S.L.**

C.I.F. B-03936259

SAUNA-MASAJES
TRATAMIENTOS: CELULITIS, ACNÉ
IMPUREZAS Y MANCHAS DEL CUTIS
DEPILACIONES

C/. Argentina, 7 - Tel. 557 11 54 - PEGO

HELADOS

La Gijonencea

ELABORACION PROPIA
R.S.I. 28 123/A

Pla de la Font, 17 - Tel. 557 05 29 - PEGO (Alicante)
Las nieves, 2 - PLAYA DE PILES (Valencia)

GELATS
ALCARAZ
S.L.

KIOSKO ALICANTINO

Paseo Cervantes - Tel. 96 557 02 68

Cooperativa Agrícola

GANDIA

GANDICOOOP

CRÈDIT

Serveis Bancaris - Suministres agrícoles
Comercialització de productes hortofrutícoles
Serveis Tècnics agrícoles - Assegurances

Oficines:

Gandia, La Font, Oliva, Pego
Almoines, Sanet, Beniarbeig,
Benidoleig.

Domicili Social:

9 d'Octubre, 12 - Gandia
Tel. 96 286 11 62
96 286 12 08
Fax: 96 287 03 63

Magatzems Hortofruticola:

Ctra. Nazaret - Oliva s/n
Tel. 96 281 92 61
Fax: 96 281 96 24 - Daimús

Magatzems Subministres:

Daimús s/n - Tel. 96 281 91 86
Ctra. Nazaret - Oliva s/n
Benidoleig - Ctra. Pedreguer s/n
Tel. 96 640 44 64

*Bones Fester
als nostres
sociis i amics*

Salón de:

- Banquetes
- Bodas
- Comuniones
- Convenciones, etc.

Teléfonos: 96 557 20 71 Saló - 96 557 01 58
Particular - 96 578 50 40 Rte. El Raset
Ctra. Sagra, 103 - 03780 PEGO

BABAANCA

INTERIORISME I DISSENY

SANT FRANCESC XAVIER, 18
03780 PEGO, ALACANT AP. 63
TEL. I FAX: 96 640 06 01

Decoració
Disseny de mobiliari a mida.
Venda de mobiliari
classics i moderns

Complements de decoració:
· Cortinatjes
· Il·luminació
· Artícles de regal, etc..

Medicions i distribucions
d'interior.

Instal·lacions per a col·lectivitats

Funeraria RONDA

Servicios funerarios 24 h.

Servicios crematorios.

*Traslados nacionales
e internacionales.*

Embalsamamientos.

*Inhumaciones
y exhumaciones.*

*Arcas en maderas
nobles-osarios, etc.*

C/. San Javier, 38 - Tels. 96 557 07 58 y 96 557 00 93
Móvil - 608 246 588

Funeraria OLTRA

FILLS DE
JOSE OLTRA SENDRA S.C.

C/. Gabriel Miró, 3 - 03780 PEGO (Alicant)
Tel. 96 640 02 53

RONDA CRISTALLS

Ctra. Oliva, 8
Tel. y Fax 96 640 03 38
03780 PEGO (Alicant)

FINESTRES
D'ALUMINI I PVC

CRISTALERIA
PERSIANAS
MAMPARAS DE BAÑO
MOSQUITERAS - ETC.

ENGLISH SPOKEN - ON PARLE FRANÇAISE
WIR SPRECHEN DEUTSCHE

Para vivir la fiesta...

+VISION

GRUPO OPTICO

... hay que verla bien

PEGO Ramón y Cajal, 22 - PEGO (Alicante)
TEL.: 96 557 20 62

Inmo Vidal

INMOBILIARIA

VENTA DE TODA CLASE DE INMUEBLES, CONFIANZA, SERIEDAD Y SERVICIO

GESTIONAMOS LA VENTA DE SU CASA DE PUEBLO, CHALET O APARTAMENTO EN LA PLAYA
ATENCIÓN PERSONALIZADA, SERVICIO VIVIENDA, TRAMITACIÓN DE HIPOTECAS

OFICINA DENIA

Les deseamos
unas muy
Felices Fiestas

OFICINA PEGO

